

Susret kardinala Bozanića i metropolita Porfirija

Razmotrili su program trećeg sastanka Mješovite komisije Hrvatske biskupske konferencije i Srpske pravoslavne Crkve koja zajednički razmatra život i djelovanje bl. Alojzija Stepinca

„Molitveni doručak“ Sisačke biskupije

Ovogodišnji glavni govornik bio je zastupnik Slovačke Republike u Europskom parlamentu dr. Miroslav Mikolašik, koji je govorio o izazovima ljudskoga dostojanstva i političkoj odgovornosti

Pokop don Ante Bakovića

Predvođeci na Mirogoju pogrebne obrede za preminuloga svećenika Vrhbosanske nadbiskupije, biskup Vlado Košić istaknuo Bakovićevo najveće djelo „Hrvatski martirologij XX. stoljeća“, njegovo svjedočanstvo o blaženim Drinskim mučenicama te Hrvatski populacijski pokret i zalaganje za život

Dan posvećenog života u Vatikanu

Na slavlju u vatikanskoj bazilici papa Franjo upozorio na „napast preživljavanja“ koju posvećeni život može učiniti neplodnim - "Taj nas mentalitet čini reakcionarnima, prestrašenima te se polagano i tiho zatvaramo u svoje domove i sheme. Ta nas napast tjera da gledamo u prošle dane slave. I namjesto da ponovno zapalimo proročku kreativnost koja se rodila iz snova našeg utemeljitelja, mi radije tražimo prečace kako bismo izbjegli suvremene izazove"

Domovinske vijesti

„Ekonomija spasenja, spas ekonomije“

Dužnost generalnog vikara Dubrovačke biskupije obnašat će dr. Stanko Lasić

Dr. Ivan Koprek novi dekan Fakulteta filozofije i religijskih znanosti
Biskup Huzjak susreo se s voditeljem inicijative "40 dana za život"
Olimpijac Josip Glasnović gostovao na susretu mladih na Šalati
Startas tenisice dizajnirane za Susret hrvatske katoličke mladeži u Vukovaru

Svečana misa na svetkovinu sv. Vlaha u Dubrovniku

Blaževo proslavljeno u zagrebačkoj župi

Proslava svetkovine sv. Vlaha u Stonu

Ukop don Jure Naranče

Proslava Dana posvećenog života, Dana života i sedme obljetnice proslave ponovne uspostave Sisačke biskupije

Rijeka: Danom života počeo Tjedan ZA obitelj

U Hvaru proslavljen zavjetni blagdan Sv. Križića

Crkva u Hrvata

Franjevci konventualci iz Hrvatske i Slovenije preuzimaju dansku misiju u Kopenhagenu

28. međunarodna konferencija voditelja vojnih kapelana

Inozemne vijesti

Papa Franjo primio katoličke biskupe iz Srbije, Crne Gore, Makedonije i Kosova

Molitveni doručak u Washingtonu

Dokument njemačkih biskupa o bračnom i obiteljskom pastoralu

Papa: Kapitalizam odbacuje najslabije

Prilog dokumenti

Kaciga spasenja (1 Sol 5, 4-11)

Svjetlo vjere ne smijemo zadržati za sebe

Domovinske vijesti

Susret kardinala Bozanića i metropolita Porfirija

Zagreb, 31.1.2017. (IKA) - Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić susreo se u utorak 31. siječnja u Nadbiskupskom dvoru u Zagrebu s pravoslavnim metropolitom zagrebačko-ljubljanskim Porfirijem Perićem. Bio je to jedan u nizu susreta što ih redovito održavaju kardinal Bozanić i metropolit Porfirije.

Tijekom razgovora osvrnuli su se na završenu Molitvenu osminu za jedinstvo kršćana, istaknuvši važnost ekumenskog hoda i zajedničkih nastojanja glede promicanja kulture života u hrvatskom društvu.

Kardinal i metropolit zajednički su razmotrili i program trećeg sastanka Mješovite komisije Hrvatske biskupske konferencije i Srpske Pravoslavne Crkve koja zajednički razmatra život i djelovanje zagrebačkog nadbiskupa blaženog Alojzija Stepinca. Treći sastanak te Komisije održat će se 13. i 14. veljače u Novom Sadu, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

„Ekonomija spasenja, spas ekonomije“

U Dubrovniku održan popularno-znanstveni skup u organizaciji udruge Kršćanski društveni krugovi

Dubrovnik, 31.1.2017. (IKA) - U Dubrovniku je udruga Kršćanski društveni krugovi iz Zagreba održala 31. siječnja četvrti popularno-znanstveni skup „U susret sv. Vlahu“ s ovogodišnjom temom „Ekonomija spasenja, spas ekonomije“.

U uvodnoj riječi u ime udruge Žarko Kovačić zahvalio je Dubrovačkoj biskupiji, Dubrovačko-neretvanskoj županiji, biskupijskom Caritasu i općini Konavle na potpori u organiziranju skupa, pozdravio nazočnoga dubrovačkog biskupa Matu Uzinića, imenovanoga generalnog tajnika HBK mons. Petra Palića i zamjenika župana Davorka Obuljena. Istaknuo je da je u geslu skupa „Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi koja izlazi iz Božjih usta“ sažetak kršćanskog nauka o ekonomiji. Za kršćane ekonomija spasenja je srce ekonomije, a Crkva ima recept i putokaz za njenu trajnu krizu jer korijen problema nije u ekonomiji kao takvoj, već u čovjeku.

Franjo Bušić iz društva Potomac, vlasnika svjetske poznate marke Croata, izlagao je na panelu „Kršćanin poduzetnik“. Istaknuo je da ekonomija spasenja obuhvaća sve dimenzije čovjeka, pa i onu tjelesnu i materijalnu. Uputio je da nije slučajno zapadna civilizacija najbogatija civilizacija u povijesti, niti su slučajno srednjovjekovni skolastički mislioci osobito „Škola u Salamanci“ utemeljili ekonomsku znanost. Sva tipična obilježja poduzetnika poput upornosti, hrabrosti, stvaralaštva, odgovornosti, inovativnosti, visoko postavljenih ciljeva, preuzimanje rizika imali su svi sveti ljudi u velikoj mjeri, a dužnost svakog vjernika je slijediti taj put. Od oko 50 prisposoba koje je Isus koristio, oko 35 imaju temu iz svakodnevne ekonomske stvarnosti.

Doc. dr. Davor Perkov na panelu „Ekonomija dijeljenja“ istaknuo je da drži da je ona jedan od načina izlaska iz krize. U prilog tvrdnji iznio je primjere eBaya, Ubera, Airbnba i dr. Pojasnio je da su tri načela ekonomije dijeljenja, a to su: neiskorištena vrijednost je potraćena, pristup tuđem vlasništvu i povjerenje; takva ekonomija svima vraća sposobnost da izravno pridonose društvu, gospodarstvu i životu na zemlji.

Branko Timodi iz udruge Kršćanskih društvenih krugova istaknuo je da problem ekonomije nije u preraspodjeli

dobara, nego u promjeni odnosa prema dobrima. Ili tim dobrima služimo ili se njima služimo na dobro braće ljudi. Iznio je društveni nauk Crkve o uzrocima i njegovim posljedicama na području stjecanja dobra, odnosno upozorio na temeljnu misao enciklike „Rerum novarum“ Lava XIII. u kojem Papa ističe da je čovjek obilježen istočnim grijehom i da je njegova glad za stjecanjem pokušaj da se prevlada trpljenje i patnja čovjeka, u koju ulazi Krist i spašava čovjeka.

Dužnost generalnog vikara Dubrovačke biskupije obnašat će dr. Stanko Lasić

Dubrovnik, 31.1.2017. (IKA) - Dubrovački biskup Mate Uzinić imenovao je vršiteljem dužnosti generalnog vikara Dubrovačke biskupije katedralnog župnika dr. don Stanka Lasića. Aktualni generalni vikar mons. dr. Petar Palić na posljednjem jednodnevnom zasjedanju Hrvatske biskupske konferencije 25. siječnja imenovan je generalnim tajnikom Hrvatske biskupske konferencije te zbog potreba nove službe odlazi u Zagreb. Zbog toga je razriješen službe generalnog vikara Dubrovačke biskupije i na pet godina stavljen na raspolaganje HBK. Obnašanje službe generalnog vikara povjereno je katedralnom župniku koji će službu preuzeti 15. veljače.

U Vodnjanu predstavljena knjiga „Izlet u sveto“

Vodnjan, 31.1.2017. (IKA) - U vodnjanskom Domu mladih održana je 31. siječnja konferencija za medije na kojoj je prikazan nastavak znanstvene obrade i izlaganje vodnjanskih relikvija, predstavljena je nova knjiga vodnjanskog župnika preč. Marijana Jelenića, turistički vodič „Izlet u sveto“, te je najavljena ovogodišnja proslava blagdana sv. Blaža, naslovnika župe i zaštitnika Vodnjana.

Preč. Jelenić okupljene je upoznao s nastavkom istraživanja koja su provedena na relikvijama. Nakon što su zbog snimanja i znanstvene analize relikvije bile na Zavodu za patologiju KBC Split, sada su sve vraćene u vodnjansku crkvu Sv. Blaža gdje su, zapečaćene, izložene u povijesnim sarkofazima.

U vodnjanskoj zbirci nalaze se relikvije 250 svetaca. Vodnjansku crkvu pohode svake godine brojni hodočasnici. Grad Vodnjan i župnik Marijan Jelenić prepoznali su u tome potencijal za razvoj sakralnog turizma. Želja je, naglašavaju, u vrijeme konzumerizma ljudima približiti sakralno. Preč. Jelenić podsjetio je i na projekt da se relikvije primjereno prezentiraju izgradnjom muzejskog prostora s kriptom, za što je, kako je rekao, potrebno intenziviranje suradnje nadležnih institucija u ostvarenju financijske konstrukcije.

O knjizi „Izlet u sveto“ su, osim autora, govorile prof. dr. Marija Bušelić i prof. dr. Kristina Afrić Rakitovac s Odjela za ekonomiju i turizam pulskog sveučilišta te fažanski župnik mr. Ilija Jakovljević. Tim, kako ga je sam nazvao, alternativnim turističkim vodičem, župnik je naglasio da želi ukazati na važnost relikvija sačuvanih u župnoj crkvi. Autor opisuje kako je kršćanstvo oblikovalo kulturni identitet Istre, naglasio je vlč. Jakovljević. „Oduvijek ljudi posjećuju mjesta mučenika i njihove relikvije, ne bi li i sami stekli hrabrost za sve životne izazove“, citirao je vlč. Jakovljević preč. Jelenića, te podsjetio da je Istra imala divne uzore u vjeri i mučeništvu: sv. Germana, sv. Maura, Pelagija. Duh vjere oblikuje kulturu mjesta te napose nadahnuti vjerom te

životima mučenika stvaraju velebna djela.

Autor je ovom knjigom želio ponuditi svima nama nešto više od nekog vodiča. Želi uputiti čitatelja na ono bitno, da u sakralnom prostoru se susretne s nadnaravnim. Da ne bude samo dobro informiran već da još više uroni u sakralnost prostora kako bi i sam postao sakraliziran. Vidimo da svake godine sve više ljudi posjećuje svetišta, sveta mjesta: Rim, Lurd, Trsat, Mariju Bisticu, Vodnjan i Svetvinčenat. Istra još uvijek nije dovoljno svijetu otvorila svoju duhovnu riznicu milosti gdje svaki čovjek, bez obzira bio on vjernik ili ne može za sebe naći poruku. A najveća poruka čovjeku je: Nisi sam, Bog te voli! Hvala našem preč. Marijanu na pionirskom iskoraku što je na tako jednostavan način približio nam metafiziku ovog prostora. Napravimo svi skupa s ovom knjigom Izlet u Sveto, zaključio je vlč. Jakovljević.

Kristina Afrić Rakitovac naglasila je kako je intencija knjige turistima ponuditi puno dublja iskustva od površnog razgledavanja, te nastavila istaknuvši da je na stotinjak stranica zabilježena povijest Istre s naglaskom na ljude koji su tražili Isusa Krista.

Prigodnu riječ okupljenima uputili su vodnjanski gradonačelnik Claudio Vitasović i saborski zastupnik Anton Kliman.

Dr. Ivan Koprak novi dekan Fakulteta filozofije i religijskih znanosti

Zagreb, 1.2.2017. (IKA) – Dužnost dekana Fakulteta filozofije i religijskih znanosti (ranije Filozofski fakultet Družbe Isusove) od 1. veljače u idućem trogodištu obavljat će dr. Ivan Koprak. Imenovani su i prodekani dr. Anto Gavrić, OP, i dr. Dalibor Renić, SJ.

Biskup Huzjak susreo se s voditeljem inicijative "40 dana za život"

Čaljkusić najavio novu kampanju koja kreće 1. ožujka pod geslom "Muževi, ljubite svoje žene" koja će biti posvećena osvješćivanju muškaraca o njihovoj važnoj ulozi u braku i obitelji te svetosti na koju su pozvani živjeti

Bjelovar, 1.2.2017. (IKA) - Bjelovarsko-križevački biskup Vjekoslav Huzjak susreo se 1. veljače s nacionalnim voditeljem inicijative "40 dana za život" Antom Čaljkusićem i dvojicom predstavnika grada Bjelovara voditeljem Željkom Manjkasem te Zlatkom Haramincem.

Osim o spašenim životima u gradu Bjelovaru, predstavnici inicijative obavijestili su biskupa Huzjaka o novome projektu udruge "Hrvatska za Život" pod kojom inicijativa djeluje. Protekle godine u Vukovaru pokrenut je program iscjeljenja rana pobačaja utemeljen na biblijskim studijama koji se sada širi u nekoliko hrvatskih gradova. Program "Opravdane i oslobođene" iscjeljuje rane od postabortivnog sindroma koji nastaje uslijed iskustva namjernog ili spontanog pobačaja. Udruga će između ostaloga održavati i mjesečne susrete u jednoj kući u okolici Karlovca za roditelje koji ne mogu imati djecu te duhovne vježbe za sudionike inicijative.

Biskup je dao potporu inicijativi, istaknuvši pri tome snažnu djelotvornost molitve i ljepotu prisutnosti među onima koji se nalaze u problemima, u mucu, u teškim životnim situacijama. Biskup Huzjak pohvalio je narav i otvorenost inicijative prema drugim vjeroispovijestima. Nacionalni voditelj Čaljkusić najavio je novu kampanju koja kreće 1. ožujka pod geslom "Muževi, ljubite svoje žene" i bit će posvećena osvješćivanju muškaraca o njihovoj važnoj ulozi u braku i obitelji te svetosti na koju su pozvani živjeti.

Pokop don Ante Bakovića

Pogrebne obrede na zagrebačkom Mirogoju predvodio biskup Vlado Košić

Zagreb, 1.2.2017. (IKA) – Na zagrebačkom groblju Mirogoj u srijedu 1. veljače pokopan je svećenik Vrhbosanske nadbiskupije don Anto Baković. Pogrebne obrede predvodio je sisački biskup Vlado Košić u zajedništvu s umirovljenim gospičko-senjskim biskupom Milom Bogovićem i mons. Bosiljkom Rajićem, izaslanikom vrhbosanskog nadbiskupa kardinala Vinka Puljića. Na pokopu su bili i umirovljeni vojni biskup Juraj Jezerinac i stotinjak svećenika, velik broj redovnica među kojima veliki broj članica Družbe kćeri Božje Ljubavi, te služavki Malog Isusa, klanjateljica Krvi Kristove i kćeri milosrđa. Biskup Košić prenio je izraze sućuti zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića. Opraštajući se od pokojnika, mons. Rajić zahvalio je u ime kardinala Puljića na izrazima sućuti koje je dobio proteklih dana, te pročitao kardinalovu poruku.

Dušu našega brata preporučam milosrdnom Ocu da ga primi u svoju svjetlost i zagrljaj svoje božanske ljubavi. Za njega sam prikazao svetu misu, da mu Bog bude milostiv. Ispraćajući pokojnika promatramo životni put i ostvarenje na tom životnom putu. Tako i mi Bogu zahvaljujemo za njegovu hrabrost i vjernost u komunističkom vremenu i vrijeme progonstva u zatvorima. S posebnim osjećajima se sjećamo njegova rada u Janjevu i „Bijelih anđela“, te izgradnje svetišta sv. Leopolda Mandića u Maglaju. Posebno smo zahvalni njemu i njegovoj pokojnoj majci za svjedočenje o Drinskim mučenicama, na čemu je proces blaženima počivao. Na svim napisanim knjigama hvala, a posebno za „Hrvatski martirologij 20. stoljeća“, istaknuo je u poruci kardinal Puljić.

Mons. Rajić podsjetio je na životni put pokojnika, od rodnoga Goražda preko Đakova i Ljubljane gdje je studirao teologiju, pa do župa na kojima je pastoralno djelovao, posebno ističući Kakanj, Janjevo i Maglaj. Mons. Rajić istaknuo je i kako je pokojnik četiri puta sjedio na optuženičkoj klupi, te je od sudova komunističke Jugoslavije osuđen na deset godina i tri mjeseca zatvora. Također je naglasio kako je vlč. Baković još šezdesetih godina prošlog stoljeća počeo naslućivati problem demografske obnove koja bi mogla zadesiti hrvatski narod i cijelu kršćansku Europu, te započinje svoju neumornu borbu za osvješćivanje svih dijelova društva o tom prevažnom problemu. Spomenuo je i njegov publicistički rad, kao i činjenicu da je nositelj visokih odličja Spomenica Domovinskog rata, Reda hrvatskog trojstva i Reda Danice hrvatske s likom Katarine Zrinske.

U ime Družbe kćeri Božje ljubavi riječ oprostaja izrekla je provincijalna glavarica s. Gordana Igrec. S dubokim pijetetom i zahvalnošću okupili smo se oko zemnih ostataka našega dragoga očevidca i svjedoka mučeničke smrti naših blaženih Drinskih mučenica. U nepredvidivosti i nestalnosti života, u ratnom vohoru II. svjetskog rata tko je ikada mogao zamisliti da će put jednog 10-godišnjeg dječaka iz Goražda iz istočne Bosne, Ante Bakovića biti tako duboko obilježen i povezan s jednom redovničkom zajednicom, s Družbom kćeri Božje ljubavi. I trajala je ta povezanost sve do danas, do ovog trenutka kada u dubokom stavu zahvalnosti stojimo pred njegovim odrom, rekla je s. Igrec, te podsjetila kako se ta poveznica dogodila kobne prosinačke večeri 15. prosinca 1941., jer je kuća obitelji Baković bila u blizini vojarnje, pa su se jauci i zapomaganje sestara kao i njihovi vapaji: „Isuse, spasi nas!“ mogli dobro čuti. Kad je dječak Anto po svanuću otišao na rijeku, vidio je strašan prizor: četiri mrtva, iznakažena tijela redovnica leže uz Drinu. Pažljivo je sve promatrao i potom brojao po njihovim

tijelima nožem zadobivene rane. Sljedećeg dana nazočio je neobičnom pogrebu: dok je grobar štapom otisnuo svaku pojedinu sestru niz Drinu, dršćući od straha i hladnoće, mali Anto plaćući je molio Očenaše i davao im svoje „ministransko odrješenje.“ Također je podsjetila kako je u razdoblju nakon rata mukla tišina obavila grobove, pa tako i rijeku Drinu. „Sve to vrijeme don Anto, kao krunski svjedok uporno je nastojao i borio se da iz tjeskobne šutnje nemilih događaja na svjetlo dana izvuče ove vjerne svjedokinje ljubavi i 'zagovornice mira' kako ih je volio nazivati“.

„Zahvaljujem Vam na Vašoj upornosti i neustrašivosti u otkrivanju istine o našim blaženicama. Hvala Vam što ste se do zadnjega zanimali za kauzu i pitali se: Kad će biti sestre proglašene svetima? Niste doživjeli kanonizaciju, ali vjerujem da ste sada zajedno s našim blaženim Drinskim mučenicama i da uživate ljepotu i ljubav Svevišnjega, rekla je na kraju s. Gordana Igrac. Oproštajne riječi izrekli su i Mario Kapulica, te zagrebački gradonačelnik Milan Bandić, a na kraju se u ime suradnika i obitelji oprostila Danijela Čolić-Prizmić. Pjesmom su se od don Ante Bakovića oprostili članovi zbora „Bijeli anđeli“ koje je on osnovao za vrijeme pastoralnog djelovanja u Janjevu.

U misi zadušnici koju je nakon pokopa predvodio u crkvi Krista Kralja biskup Košić osvrno se na život pokojnika, ističući kako Bakovićev put do svećeništva nije bio lagan, što je opisao u svojoj knjizi „Batinama do oltara“. A kasnije je pak osuđen jer je na „krovu Bosne“ u župi Koričane pomagao siromašnu djecu baveći se karitativnim radom i brigom za njihovo školovanje. Biskup Košić osvrnuo se i na Bakovićevo uključenje u politički život samostalne Hrvatske, kao i njegovo razočarenje što vladajući nemaju sluha za njegove prijedloge demografske obnove, zbog čega napušta politiku i osniva Hrvatski populacijski pokret promičući život. „Njegovi kalendari, knjige, časopisi s porukom 'jedno dijete više' neprestano su upozoravali na dramatično demografsko stanje našega naroda. Posljednjih godina konačno o tome govori i službena politika, ali čini se da je već prekasno. A da se poslušalo don Antu, možda se moglo izbjeći ovo katastrofalno stanje. U tom je smislu on bio prorok koji je upozoravao na problem i ukazivao na rješenje, no ostao je 'glas vapijućega u pustinji!', upozorio je propovjednik. Ukazao je i na najveće djelo don Ante Bakovića „Hrvatski martirologij XX. stoljeća“, njegovo svjedočanstvo o Drinskim mučenicama, te radost koju je doživio kada ih je kardinal Angelo Amato u Sarajevu 2011. godine proglasio blaženima.

Don Anto Baković nije sebe štedio na ovome svijetu, nego se borio i hrabro trošio za istinu i pravednost, požrtvovno dajući svjedočanstvo ljubavi za bližnje, za one koji su bili najugroženiji. Nije se bojao osuda svijeta, već je hrabro prkosio logici ovoga svijeta koja ga je sudila, kažnjavala, gazila, ali on je ustrajao u vjeri, nadi i ljubavi, rekao je biskup Košić, te podsjetio kako pokojnik zbog svoje upornosti i tvrdoglavosti nije često bio shvaćen ni od ljudi Crkve, ali on je primao njihov sud nastavljajući s poniznim služenjem. Na kraju homilije biskup Košić preporučio je dušu don Ante zagovoru bl. Alojzija Stepinca i bl. Drinskih mučenica „da u nebu s njima i sa svima svetima primi neveli vijenac slave, a nama svojim primjerom i molitvom pomogne da se nikada ne umorimo u žrtvi za dobro svakog čovjeka, osobito svoga hrvatskog naroda“.

Nakon popričesne molitve, biskup Bogović rekao je između ostaloga da kada bismo željeli sažeti djelo don Ante Bakovića u dvije riječi možemo reći da je to „Hrvatski martirologij“. Pitamo se zašto je tako dobro naš don Ante mogao prepoznati mučeničke crte na tijelu Hrvatske, izvor tomu možemo naći u mučeničkome krštenju, obilježju

mučeničke krvi koju je osjetio i vidio na Drini kada je gledao mučeništvo Drinskih mučenica. Samo oni koji su na to osjetljivi mogu primijetiti mučeništvo i kod drugih osoba, kao i cijeloga našeg naroda. Dakako ljudi takvih osobina ne mogu uvijek biti dobro shvaćeni, jer oni su uvijek iznad one razine u kojoj ljudi žive, naglasio je biskup Bogović, te izrazio zahvalu u ime Komisije za hrvatski martirologij don Anti i njegovim suradnicima.

Misu su pjevanjem uveličale kćeri Božje ljubavi uz orguljsku pratnju s. M. Cecilije Horvat, te Klasja Modrušan, sopran uz pratnju Eve Kirchmayer-Bilić.

U povodu smrti vlč. Bakovića, pristigli su brojni izrazi sućuti najbližoj rodbini pokojnika te vrhbosanskom nadbiskupu metropolitu kardinalu Vinku Puljiću.

Predsjednik Vlade Republike Hrvatske Andrej Plenković istaknuo je da će vlč. Baković biti upamćen kao veliki promicatelj demografske obnove i pronatalitetne politike. „Proživio je težak život, robijao više od deset godina, no uvijek se ustrajno, gotovo s mladenačkim zanosom i idealizmom borio za svoj narod, posebice za obitelj, mlade i djecu. Njegova djela ostat će trajno nadahnuće budućim naraštajima“, napisao je premijer Plenković.

Predsjednik Hrvatskoga sabora Božo Petrov uputio je pismo sućuti u ime Hrvatskog sabora i u svoje osobno ime, ističući: „Unatoč teškim iskušenjima i nedaćama koje su ga pratile kroz život, posebice dugogodišnjoj robiji, don Anto Baković se uvijek s istom srčanošću, žarom i ustrajnošću zalagao za temeljne vrijednosti hrvatskoga društva. Buduća će pokoljenja u životu i djelu don Ante Bakovića, u njegovoj neumornoj i nepokolebljivoj borbi za hrvatski narod i okosnice hrvatskog društva, imati svijetli primjer i trajno nadahnuće.“

Nadbiskup đakovačko-osječki Đuro Hranić i umirovljeni nadbiskup Marin Srakić u povodu smrti vlč. Bakovića, koji je svećenički red primio đakovačkoj katedrali na Petrovo 1959., istaknuli su: „Pogled na njegov ovozemaljski životni put očituje nam sasvim izuzetnu osobu i djela. Toliko oduševljenja, hrabrosti i ustrajnosti! Toliko zanosu i ljubavi, što ih je ugrađivao u svoja brojna nastojanja i ostvarenja, i to na veoma različitim područjima ljudskoga života i djelovanja: od postojanoga svjedočenja za vjeru i pripadnost svetoj Crkvi u vremenu komunizma, pa i pod cijenu višegodišnjeg zatvorskoga tamnovanja, do tako izražajne i dinamične pastoralne zauzetosti, kojom je mnoge znao upravo iznenaditi, uvijek s novim zamislima i projektima. Nije se sustezao hvatati u koštac ni s velikim izazovima i problemima svog naroda hrvatskoga naroda: od trajno aktualnoga pitanja demografske obnove, sve do rasvjetljavanja brojnih žrtava svećenika, redovnika i redovnica u svom velikom i vrijednom izdanju: „Hrvatski martirologij XX. stoljeća“, čuvajući još od svoga djetinjstva i jedan sasvim osobit spomen, onaj koji je napokon, na njegovu veliku radost, zasjao Crkvi i svijetu u beatifikaciji Drinskih mučenica.

Mons. Anto Orlovac, svećenik Banjolučke biskupije poručio je: „Bit će upamćen kao neumoran radnik na njivi Gospodnjoj, gorljivi domoljub kojega je tako boljelo izumiranje i postupni nestanak njegova hrvatskog naroda, veliki poštovatelj svih žrtava komunističkog režima i velikosrpske politike, te konačno - odlučan i vjeran patnik do vlastita mučeništva, ali i svjedok mučeništva mnogih oko sebe. Uvjeren sam da bez njega ne bi još bilo Drinskih mučenica na oltaru niti svijesti kamo nam ide naša Hrvatska koju je toliko volio, djelima, ne riječima“. Mons. Orlovac izrazio je radost što je pokojnom svećeniku Bakoviću „mogao barem malim dijelom biti suradnik u njegovim nastojanjima i tako mu davati podršku u radu“.

Đakovo: Proslava Svijećnice i imendana umirovljenoga nadbiskupa Srakića

Đakovo, 2.2.2017. (IKA/TU) – Blagdan Prikazanja Isusova u Hramu – Svijećnica, svečano je proslavljen 2. veljače večernjim misnim slavljem u katedrali-bazilici Sv. Petra u Đakovu, koje je uz nadbiskupa Đuru Hranića predvodio umirovljeni nadbiskup Marin Srakić, koji je toga dana proslavio svoj imendan.

Kako je to ujedno i Dan posvećenog života, slavlj su nazočile brojne redovnice sv. Križa. Na početku slavlja nadbiskup Srakić blagoslovio je svijeće koje su vjernici donijeli na blagoslov te pozdravio sve okupljene, napose sestre sv. Križa. U homiliji govorio je o Kristu koji je svjetlo narodima, koji je svojom naukom i svojim životom bio i ostao svjetlo. „Ljudi su čeznuli za Spasiteljem i dobili su ga u osobi Isusa Krista. Oni su tražili nekoga tko će ih provesti kroz labirint raznih religija, nauka i teorija. I u punini vremena došao je Spasitelj. I od prvog nastupa Krista su odmah počeli nazivati Učiteljem", kazao je nadbiskup.

Nadbiskup Srakić kazivao je kako je Krist svojim naukom otkrio najdublje tajne, objavio najveća pitanja o Bogu, čovjeku, svijetu, čovjekovoj svrsi. Uzvišenošću svoga nauka privukao je velike umove, a jednostavnošću oduševio neuke. „Prava rijeka svjetla i nebeske mudrosti izlazila je iz njegovih usana i tiho se prelijevala u doline i ravnice da oplemeni duhove i srca ljudi, da prepородi i donese život", istaknuo je nadbiskup Srakić. Zaključujući homiliju, nadbiskup je poručio: „Mi smo svjetiljka, a Isus je svjetlo, te današnji blagdan poziva - i nas i naše časne sestre, nas svećenike i vjernike - da to svjetlo ne gasimo i ne stavljamo pod posudu, nego da svijetlimo i sebi i drugima."

Na kraju misnog slavlja nadbiskup Hranić svome je predšasniku uputio čestitku, istaknuvši kako je današnji blagdan u toj nadbiskupiji dan osobite povezanosti s nadbiskupom Srakićem te mu u ime svih okupljenih, svih svećenika nadbiskupije, svih koji djeluju u središnjim nadbiskupijskim ustanovama, u ime župnika i kapelana i svih župljana župe Svih svetih zaželio sretan i blagoslovljen imendan te čestitao obljetnicu imenovanja biskupom.

Također, nadbiskup je sestrama sv. Križa, svim redovnicama i redovnicama u nadbiskupiji te nadbiskupu Srakiću, kapucinskom trećorecu, čestitao Dan posvećenog života. „Vi ste, dragi Oče nadbiskupe, među nama čovjek snažne i duboke biblijske vjere, čovjek nade, otvorena duha, gledate u budućnost puni povjerenja u Boga i u nas mlađe generacije. Doživljavamo Vas kao čovjeka koji svijetli Kristovim svjetlom i kao pravi Božji blagoslov. Tih, marljiv, radin, samozatajan", rekao je nadbiskup, dodavši kako se nadbiskup Srakić posvetio istraživanju povijesti nadbiskupije i djelovanja biskupa te kao plod svoga rada posljednjih nekoliko godina objavio više knjiga i studija te istodobno ostao raspoloživ za pastoralni angažman kad god je to potrebno.

„Strpljivo nosite križ svojih zdravstvenih poteškoća, vodite brigu o njihovu saniranju, ali se na njih nikad ne žalite. U svemu i uvijek mudar i trijezan čovjek, biskup i savjetnik. Rijetko koga tako dobro izriče njegovo biskupsko geslo kao Vas vaše: Nadom i radom. Bogu smo zahvalni za Vas i molimo ga da Vas još kroz mnoge godine obdari dobrim zdravljem, vedra duha i pogleda u budućnost te „nadom i radom" podržava i čuva među nama", čestitao je nadbiskup Hranić.

Nadbiskup Srakić primio je iz ruku bračnoga para i redovnice buket cvijeća u znak zahvale te izrazio svoju zahvalnost za svu podršku koju je Božjom voljom primao od svoga djetinjstva do današnjih dana.

Konferencija za medije u povodu Dana posvećenog života O „Afirmaciji žene u redovništvu" govorila je dr. s. Rebeka Anić

Zagreb, 2.2.2017. (IKA) – Nastavljajući tradiciju, i ove je godine Hrvatska konferencija viših redovničkih poglavara i poglavarica (HKVRPP) u povodu Dana posvećenog života organizirala konferenciju za novinare 2. veljače u sjedištu HKVRPP. Pozdravljajući okupljene novinare, te redovnice, među kojima i više poglavarica, predsjednik HKVRPP fra Jure Šarčević, OFMCap. naglasio je kako se Dan posvećenog života sve više afirmira u Crkvi. Podsjetio je kako je Dan ustanovio papa Ivan Pavao II. 1997. Podsjetio je i na Biskupsku sinodu o posvećenom životu (1994.) nakon koje je papa Ivan Pavao II. napisao apostolsku pobudnicu Vita consecrata koja je jedan od najvažnijih dokumenata o redovničkom životu. Osvrnuo se i na Godinu posvećenog života, kao i Godinu milosrđa koja je bila povezana s redovnicima, jer su među zaštitnicima bili i redovnici.

O samoj temi konferencije „Afirmacija žene u redovništvu" govorila je dr. s. Rebeka Anić, članica Školskih sestara franjevki Krista Kralja Provincije Presvetog Srca Isusova. Uvodno je postavila niz pitanja poput: koje značenje ima afirmacija u redovničkom životu i čime se mjeri, i tko je mjeri; kojim izričajem redovnice izriču svoje samoozbiljenje; te naposljetku što se podrazumijeva pod pojmom žene, jesu li sve žene iste, je li se nekim ženama lakše afirmirati u redovništvu drugima teže i o čemu to ovisi. Afirmacija žene redovnice ovisi o drugim čimbenicima, npr. o pravima koje žene općenito i redovnice posebno imaju u Crkvi u različitim povijesnim razdobljima.

Bilo bi zanimljivo vidjeti koji je utjecaj na svaku pojedinu redovnicu imao položaj Crkve u predsocijalističko, socijalističko, i u razdoblju demokracije kod nas. Afirmacija ovisi i o karizmi zajednice i karizmi pojedine osobe, o instituciji u kojoj redovnica djeluje. Ovisi i o razlozima zašto netko dolazi u redovničku zajednicu i kako shvaća poziv, kao i o karakteru pojedine redovnice, ali i o karakteristikama i sposobnostima glavarica, rekla je s. Anić. Ističući teološku antropologiju žene i posljedice koju ta antropologija ima na poimanje uloge i prava žena i žena redovnica, ukazala je na katoličku teološku antropologiju u kojoj do danas prevladava filozofsko određenje žene koje se temelji na naravi. U temelju tog određenja je Aristotelov nauk o živim bićima na temelju koje su skolastici definirali narav žene u terminima: pasivnosti, manjih intelektualnih sposobnosti, veće emotivnosti i sl. Posljedično ženu se smatralo nesposobnom za više obrazovanje, za političke i javne funkcije, a prikladnu za upravljanje obiteljskim odnosima i obavljanje kućanskih poslova. Filozofske postavke o naravi žene negativno su utjecale na tumačenje žene kao slike Božje.

U tom je vidu upozorila kako se ženu do 20. st. ne samo u katoličkim dogmatskim udžbenicima, nego i u protestantskim smatralo da je djelomično slika Božja. „Slika Božja u duhu je zajednička i muškarcu i ženi, ali se smatralo da tijelo žene nije sposobno očitovati sliku Božju na van, pa stoga žena nije prikladna za upravne funkcije. Nadalje je podsjetila kako je crkvena učiteljica sv. Katarina Sijenska uspjela ostvariti svoju karizmu unatoč tome što se njezino djelovanje nije uklapalo u okvir propisan ženskoj naravi. Sada joj se divimo, a u svoje vrijeme jedva je izbjegla inkviziciju. Pitanje je kako bi danas prošla u našim redovničkim zajednicama i u Crkvi, rekla je s. Anić. Podsjetila je na još jednu crkvenu učiteljicu Hildegard iz Bingena, te naglasila kako su tijekom cijele povijesti kršćanstva žene, posebno redovnice bile duhovne voditeljice, ne samo žena laikinja i redovnica, već i svećenika, redovnika, papa i kraljeva.

Novi Zakonik Kanonskog prava temelji se na modelu jednakovrijednosti, ali ne ravnopravnosti. Žene i muškarci su jednakovrijedni, ali nisu ravnopravni. Ravnopravnost je nemoguća zbog temeljne razlike između služba naučavanja, posvećivanja i upravljanja koje su pridržane samo klericima, a iz kojih su žene isključene. Prema novom Crkvenom zakoniku laici i žene i muškarci, pa time i redovnice mogu obnašati mnoge službe u Crkvi. Sažeto se može reći da žena, a time i redovnice mogu obnašati sve službe koje nisu vezane uz svećenički red. Mogu obnašati pojedine dušobrižničke službe, ali ne i dušobrižništvo u cjelini, jer je to povezano sa svećeničkim redom, pojasnila je.

Na pitanje „može li se sadašnji pravni položaj žena i žena redovnica u Crkvi u odnosu na prošlost tako jednoznačno odrediti kao napredak“, podsjetila je kako su ženski samostani ranog srednjeg vijeka općenito vrijedili kao enklave ženskog vršenja vlasti kako na svjetovnom, tako i na duhovnom području. Opatice su imale 23 prava koja su inače pripadala biskupu. Povjesničari nabrajaju 24 ženske opatije u kojima su opatice obnašale više ili manje kvazibiskupsku ulogu. One su dijelile beneficije, imale su nadzor nad dušobrižništvom, bez njihova izričitog odobrenja ni jedan svećenik nije mogao dušobrižnički djelovati na području opatije, one su dijelile dispense pri zaprekama sklapanja braka, vršile su službe za koje je pretpostavka bila sakramentalno ređenje: nosile su evanđelje, propovijedale u službi Božjoj, dijelile novakinjama blagoslov, ispovijedale i opraštale grijeh. Ako to usporedimo sa suvremenom situacijom onda možemo reći, da žene redovnice ne mogu za stalno biti primljene ni u službu čitača i ni akolita, premda te službe mogu obnašati, naglasila je s. Anić.

Kratko se osvrćući na prikupljene podatke (2013.) koje službe u Crkvi u Hrvatskoj mogu obnašati žene laikinje i redovnice, ustvrdila je: „Hoće li ženama biti povjerene određene zadaće i službe koje prema Zakoniku kanonskog prava mogu obnašati laici, ovisi o osobnom stavu i teološkom obrazovanju određenog (nad)biskupa, župnika, odnosno bilo kojeg klerika koji upravlja određenom institucijom“. U tom vidu je podsjetila kako se na mrežnim stranicama njemačkih biskupija od 2000. godine mogu pronaći planovi i programi kako osigurati veću ravnopravnost žena i muškaraca pri zapošljavanju i na radu u crkvenim institucijama. „Mi ih nemamo, ali imamo određene pomake. Ako se uspoređi broj redovnica u vodećim službama u crkvenim institucijama početkom demokratskih promjena i danas možemo vidjeti da su promjene velike i značajne. Npr. na katoličkim učilištima ima veliki broj redovnica na odgovornim pozicijama“.

Spomenuti podaci iz 2013. daju samo dio slike o stvarnom stanju žena i redovnica u Hrvatskoj. Oni ne govore ništa o uvjetima rada, o odnosima, o plaćama, o mogućnostima napredovanja, ili poteškoćama s kojima se žene susreću. U Hrvatskoj o tome nemamo istraživanja. Bilo bi dobro kad bi ženske redovničke zajednice u Hrvatskoj provele istraživanje o svom djelovanju nakon demokratskih promjena. Bilo bi zanimljivo vidjeti s kojim izazovima smo se suočile, kako smo na njih odgovorile, koje su nam se mogućnosti otvorile, na koje poteškoće smo nailazile i nailazimo, koje su se nove inicijative i ustanove pojavile, koliko smo zadovoljne uvjetima djelovanja i odnosima u vlastitim ustanovama, crkvenim i državnim. Pretpostavljam da takva istraživanja postoje u nekim društvima ili provincijama, ali mislim da jedno nacionalno istraživanje bi bilo dragocjeno ne samo kvantitativno, nego kvalitativno, jer bi onda mogli dati odgovor i na temu današnje tiskovne konferencije, zaključila je s. Rebeka Anić.

„Vjerovati znači čekati, vidjeti i doći“

Prva Večernja uoči sv. Vlaha

Dubrovnik, 2.2.2017. (IKA) - Uoči svetkovine sv. Vlaha u dubrovačkoj katedrali 2. veljače pjevana je Prva večernja na kojoj su uz predvoditelja liturgije dubrovačkog biskupa Matu Uzinića suslavili nadbiskupi i biskupi pristigli na slavlje dubrovačkoga nebeskog zaštitnika, kanonici Stolnog kaptola, svećenici i redovnici. Među vjernicima u katedrali bila je, kao i svake godine skupina hodočasnika iz Šibenika, te skupina Gradišćanskih Hrvata sa svojom biskupom Egidijem Živkovićem. Pjevanje u dva kora predvodili su katedralni zborovi te zbor mladih i redovnica pod vodstvom Margit Cetinić i Jelene Cetinić.

Na večernjoj je propovijedao generalni vikar Dubrovačke biskupije i predstojnik Stolnog kaptola mons. dr. Petar Palić koji istaknuo zahvalnost Bogu za dar sv. Vlaha te dodao kako smo danas u duhu i molitvi povezani „sa svima onima, koji daleko od ove naše Dubrave, od svoga doma, slave i mole zagovor našega Parca, da nas očuva zdrave i ohrabri nas za kršćansko svjedočanstvo u današnjem svijetu“. Mons. Palić podsjetio je kako je sv. Vlaho podnio mučeništvo u mlađoj dobi, ali ga dubrovačka tradicija prikazuje kao starca koji čuva Grad. U nastavku homilije vikar Palić govorio je o otajstvu susreta između Svete obitelji i staraca Šimuna i Ane, čega se Crkva spominje na taj blagdan. Skrenuo je pozornost kako su Šimun i Ana dvije starije osobe, ali su u srcu mlade „jer nikada nisu dopustile da u njihovu životu umre nada“. Govoreći o susretu generacija kao dubokom ljudskom iskustvu, istaknuo je da to nije tek susret starijih i mladih nego o najdubljem smislu tradicije, stjecanja iskustva, vrijednosti i čežnje. Rekavši kako sveti starci Šimun i Ana, ujedinjeni sa sv. Vlahom, pomažu današnjim vjernicima otkriti dulje svoju vjeru i shvatiti njezino značenje za svakidašnji život, mons. Palić objasnio je što znači vjerovati na temelju njihovih primjera. Objasnio je tri faze tog puta: čekati, doći i vidjeti. „Vjerovati znači čekati, čekati unatoč razumskom opiranjju, čekati u povjerenju u Božja obećanja... Božja pedagogija nas uči da čekanje ima smisla i da se u vjeri držimo njegovih obećanja. Njegova obećanja nisu prazna, nego imaju snagu u sebi. Ona ne dopuštaju da se predamo, nego nas uvijek tjeraju da gledamo unaprijed, daruju nam uvijek sigurnost novoga, da naše čekanje nije besmisleno, nego da čekamo njega, živoga Boga, početak i svršetak svakog iščekivanja. Doći će dan kad ćemo shvatiti zašto je to čekanje bilo dobro“, rekao je mons. Palić. „Vjerovati znači doći, i za nas. Ima ljudi oko nas kojima je teško vjerovati. I nitko od nas ne može drugome darovati svoju vjeru. Vjera je milost, ali vjera i je osobni čovjekov odgovor na Božji milosni dar. Mi, kao oni koji imaju vjere u sebi, pozvani smo pozivati druge. Bog nam jasno poručuje gdje je moguće susresti njegova Sina Isusa Krista: tamo i onda, gdje slušamo Njegovu riječ i slavimo njegove sakramente... Onaj tko je istinski susreo Krista, Svjetlo svijeta, on više ne razmišlja o smislu svoga dolaska na mjesto susreta s Njime, nego živi od želje susresti ga ponovno“.

Vjerovati znači i vidjeti, kazao je propovjednik i nastavio: „Naša bogoslužja, naša slavja sakramenata nisu prazna, bezlična i magijska okupljanja; na njima se doista može nešto vidjeti. Može se vidjeti kako se djeca i odrasli polijevaju vodom; mažu svetom krizmom. Može se vidjeti kako se polažu ruke; može se vidjeti komad kruha i kalež s vinom, koje svećenik na oltaru prikazuje pred okupljenom zajednicom vjernika. Ali s vjerom u tome vidljivom vidimo i nešto više, gledamo dublje: vidimo, da je po toj vodi sam Duh Sveti na djelu i iz staroga čovjeka čini novoga. Vidimo da po polaganju ruku i po odrješenju u ispovijedi, snagom

istoga Duha Svetoga nestaje sve ono što čovjeka dijeli od Boga. I vidimo da u kruhu, koji svećenik posvećuje i u vinu u kaležu koji se zajednici pokazuje, nitko drugi nije nazočan doli onaj, koga je Šimun u hramu primio u svoje naručje, on, Isus Krist, Spasitelj svijeta."

Na kraju mise, izvan protokola, darove su izmijenili biskup domaćin i biskup predvoditelj glavnog misnog slavlja. Biskup Uzinić također je u ime biskupije i njezinih vjernika generalnom vikaru mons. Paliću koji odlazi na službu u Zagreb darovao sliku za spomenu.

Otvorena 1045. festa sv. Vlaha

Dubrovnik, 2.2.2017. (IKA) - Podizanjem barjaka sv. Vlaha na Orlandov stup ispred crkve Sv. Vlaha otvorena je u četvrtak 2. veljače 1045. festa sv. Vlaha, zaštitnika Dubrovnika i Dubrovačke biskupije. Barjak su podigli ovogodišnji festanjuli Vlaho Violačić i Luko Šoletić, dok su katedralni zborovi s okupljenim pukom pjevali Himnu sv. Vlaha. Nakon čitanja Lausa, dubrovački biskup Mate Uzinić pozdravio je goste pristigle na slavlje. Istaknuo je kako Festa sv. Vlaha nije samo tradicija i kulturna baština niti smije biti svedena samo na procesiju, izvijanje barjaka, pucnjavu trombunjera. „Niti je, budimo iskreni, ne mogu ugroziti neke izvanjske okolnosti koje nam se mogu svidjeti, a i ne moraju. Festa sv. Vlaha je znak našeg katoličkog identiteta i kršćanske vjere u Boga, koji nam se objavio u Isusu iz Nazareta, u kojega je sv. Vlaho vjerovao i kojega je posvjedočio svojim životom i svojom mučeničkom smrću", istaknuo je biskup Uzinić. Podsjetivši kako je sv. Vlaho bio liječnik, biskup je istaknuo neke „dijagnoze" koje bi on danas uočio, a to su demografsko izumiranje te odnos prema naslijeđenoj kulturnoj baštini. „Već sam spominjao da je broj rođenih u našem Dubrovačkom rodilištu prošle godine prvi put pao ispod tisuću. Naravno, na to se nadovezuje i pitanje našeg starenja jer smo već sada među deset najstarijih nacija na svijetu, a prema procjenama već 2050. godine u Hrvatskoj će jedna trećina stanovnika imati više od 65 godina. Tome dodajem za našu lokalnu zajednicu upozorenje da se ne znamo odgovorno ponašati s kulturnom baštinom koja nam je predana i koju smo obogaćenu, a ne osiromašenu, pozvani prenijeti idućoj generaciji", iznio je biskup aktualne podatke i stanje. „U situaciji 21. stoljeća svemu tome bih, kako na našoj lokalnoj, tako i na onoj nacionalnoj razini, dodao konstruktivnu raspravu o našoj prošlosti jer je to nešto što nas i dalje guši i koči nam hod prema naprijed, ali i još važniju konstruktivnu raspravu o tome što je dobro za našu sadašnjost i što osigurava našu budućnost". U raspravi bismo trebali svi sudjelovati želimo li ozdravljenje. Biskup je također spomenuo kako se ove godine obilježava 350 godina od Velikog potresa odnosno Velike trešnje, kako je nazivaju u Dubrovniku, iz 1667. godine u kojoj je poginula četvrtina stanovnika i grad bio srušen do temelja.

Čestitke i pozdrave s kopna i s mora pristigle Dubrovčanima za Festu pročitao je rektor crkve Sv. Vlaha mons. Toma Lučić, a okupljeni biskupi, svećenici, redovnice, redovnici, vjernici i svi uzvanici su pljeskom pozdravljali. Trznice, djevojke u narodnim nošnjama, prinijele su plodove zemlje, svijeće i dvije golubice. Zanimljiva je simbolika tih golubica koje danas uobičajeno nazivamo golubicama mira. Izvorno su one uvedene u ceremoniju 1938. godine, kao spomen na dvije golubice ili goluba koje su Marija i Josip prinijeli u hramu u obredu očišćenja nakon Marijina poroda. A svijeće su poveznica s blagdanom Svijećnice, te su tako liturgijska slavlja opće Crkve utkana u ovu lokalnu svečanost otvorenja feste dubrovačkog nebeskog zaštitnika.

Dan posvećenog života u Varaždinskoj biskupiji

Varaždin, 2.2.2017. (IKA) - Dan posvećenog života u Varaždinskoj biskupiji svečano je proslavljen 2. veljače, na blagdan Prikazanja Gospodnjeg - Svijećnicu, već tradicionalnim susretom članova redovničkih zajednica koje djeluju na području te mjesne Crkve. U organizaciji biskupijskog Ureda za pastoral duhovnih zvanja i ministranata redovnici, redovnice i ostale osobe duhovnog zvanja okupili su se na godišnjem susretu koji je započeo u dvorani Biskupskog ordinarijata gdje je u ime organizatora 50-tak okupljenih na čelu s biskupom Josipom Mrzljakom pozdravio povjerenik Siniša Dudašek.

Predavanje o temi "Posvećeni život: od krize do svjedočanstva nade" održala je prof. dr. s. Valentina Blaženka Mandarić. Uvodno je istaknula kako će govoriti o dva ključna pojma, krizi i kršćanskoj nadi, napomenuvši da je papa Franjo nedavno uz izazove u redovničkom životu spomenuo pojam krize vjernosti i ustrajnosti. Rekla je kako je kriza ujedno poticaj na promjene i izazov za nove odluke i stavove. Gledano u kontekstu koji određuje redovništvo, primjećuje se sve manje spremnosti za ustrajnost, postojanost, konačnost, stabilnost i čvrstoću, koji su osobito važni za posvećeni život. Unatoč svim teškoćama, redovništvo je pozvano biti znak nade, osobito biti primjer zajedništva i posvećenosti drugome, posebno u današnjem svijetu koji inzistira na individualizmu. Potaknula je okupljene da se preispitaju koliko im je redovništvo ispunilo život da ga žive na način koji ne bi htjeli mijenjati jer samo ako žive ispunjen i posvećen život primjer su i poticaj drugima. Istaknula je kako se ne može trajno živjeti život koji samo podnosi i koji ne stvara zadovoljstvo, i to pod krinkom križa i pokore. Zaželjela je da si osobe posvećenog života ne uskrate zadovoljstvo i sreću pod bilo koju cijenu jer nesretan život nije život koji ispunjava.

Nakon predavanja proslavljena je u katedrali Uznesenja BDM svečana euharistija, koja je započela procesijom svih članova redovničkih zajednica sa svijećama i obredom blagoslova svijeća.

Misno slavlje predvodio je biskup Mrzljak u zajedništvu s desetak svećenika. U propovijedi je istaknuo kako Isusov život prati simbolika svijeće te je podsjetio na adventsko vrijeme koje paljenjem svijeća želi pokazati da se približava veliko Svjetlo, čak i bljesak koji na poseban način prosvjetljuje u božićnoj noći kada Svjetlo pobjeđuje tamu. I danas, 40 dana kasnije, okupili smo se sa svijećama slaveći Svjetlo. U rukama nosimo naše Svjetlo vjere, ono Svjetlo koje su već mnogi prepoznali, ali mnogi i nisu. Paleći danas svijeće, želimo podsjetiti na važnost Svjetla vjere, na važnost prepoznavanja istinskog Svjetla u Isusu Kristu koje prosvjetljuje našu tamu. Sudbina tog Svjetla oduvijek je ista, jer da bismo ga prepoznali i vidjeli trebamo imati oči vjere. Danas su se s nama okupile osobe posvećenog života i podsjećamo se da od naše krsne svijeće kada smo primili Svjetlo Kristovo nastojimo održavati to Svjetlo u našem životu. U Svjetlu vjere želimo prepoznati i nakanu koju Bog ima s našim životom i ići putem kojim nas usmjerava to Svjetlo. Unatoč svim teškoćama koje nam se događaju i koje nam zatamnjuju život, ne smijemo posustati i ne smijemo dopustiti da nam se Svjetlo vjere ugasi. Jer kroz Svjetlo vjere pozvani smo promatrati događaje u našem životu i životu čovječanstva, poručio je biskup.

Na kraju mise članovi redovničkih zajednica obnovili su svoje zavjete te susret zaključili radosnim druženjem u prostorijama Ordinarijata.

Za proslavu Svijećnice biskupijski Ured objavio je prigodne molitvene materijale s nakanom da se više promišlja o poslanju osoba posvećenog života u svim sredinama.

Zagreb: Euharistijsko slavlje u povodu Dana posvećenog života

Redovnici i redovnice su dar čovječanstva Bogu, a Bog ih vraća nama kao dar Crkvi, dar svome narodu, istaknuo biskup Pozaić

Zagreb, 2.2.2017. (IKA) – Euharistijsko slavlje u zagrebačkoj prvostolnici u povodu Dana posvećenog života u četvrtak 2. veljače predvodio je zagrebački pomoćni biskup Valentin Pozaić. U koncelebraciji je bilo tridesetak svećenika među kojima i predsjednik Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica (HKVRPP) fra Jure Šarčević, OFMCap., te većina provincijala.

Na početku mise biskup Pozaić blagoslovio je svijeće. Danas je blagdan svjetla, ove male svijeće prethodnica su one svijeće Velike subote, uskrsnoga bdjenja. U Prikazanju Gospodnjem u hramu mi naziremo uskršno otajstvo: Isus, svjetlo ispunja hram. To još nije žarko sunce Uskrsa, to je tek zora jutarnja, rekao je biskup u homiliji. Bog je vrelo i početak svakog svjetla, a svjetlo nam je potrebno da bismo se mogli kretati, hodati; bez svjetla ne možemo vidjeti naš put, ne možemo odabrati naš svijet, u opasnosti smo da posrnemo, nastradamo, zalutamo, rekao je propovjednik te podsjetio kako je od mnoštva ljudi u hramu malo njih opazilo svjetlo, malo ih je zamijetilo novost toga dana. Ustvari, „samo su dvije osobe zamijetile da se zbiva nešto novo, da bračni par Marija i Josip donose onoga za kim su čeznuli, komu su se nadali naraštaji. Šimun i Ana čeznuli su za svjetlom, bili su u visokim godinama, što znači da su dugo čekali. To nije bilo samo njihovo čekanje, bili su tu kao predstavnici čovječanstva u stanju iščekivanja stoljeća. Šimun je ugledao, prepoznao i zagrlio svjetlo u doslovnom i simboličnom smislu. Ana je pak u nagradi za svoje silne molitve, poslove i ustrajno pribivanje u Božjoj blizini hvalila Boga i svima koji iščekivahu otkupljenje Jeruzalema pripovijedala o djetetu. Oboje su doživjeli istinu Božje vjernosti i Božje velikodušnosti prema onima koji ga traže i očekuju. Šimun i Ana bili su pravedni i bogobojažni, istinski klanjatelji u duhu i istini kakve traži Otac".

Svi smo pozvani na darivanje sami sebe, svoga života i djelovanja Bogu. Ipak redovnici i redovnice po zavjetima pripadaju Bogu na poseban način. Oni su dar čovječanstva Bogu, a Bog ih vraća nama kao dar Crkvi, dar svome narodu, rekao je biskup Pozaić, te podsjetio na riječi pape Franje koji je naglasivši važnost molitve posvećenih htio istaknuti važnost molitve i apostolata posebno redovnica. Pomislimo malo što bi se dogodilo da nema časnih sestara u bolnicama, u misijama, u školama: zamislite samo Crkvu bez časnih sestara. To je upravo nezamislivo, one su dar, taj kvasac kojim Božji narod napreduje. Velike su te žene koje posvećuju svoj život Bogu, koje pronose Isusovu poruku, citirao je biskup Pozaić Papine riječi iz veljače 2014.

Propovjednik je podsjetio i na odvažni i zahtjevni poziv pape Franje upućen posvećenima u prvoj godini njegova papinstva, a glasi: „Probudite svijet, budite svjedoci jednog drugog načina rada, djela, života".

Posvećeni život očiti je dokaz da postoji drukčiji način života i rada, a to je život na dar Bogu i ljudima, posvemašni i velikodušni dar u obitelji, u zajednici, na poslu, u službenju Crkvi, u djelima milosrđa, dar poput Isusa u euharistiji. To je poziv na buđenje i hod u novosti života, rekao je biskup, te upozorio, kako „poigravanje s temeljnim vrednotama pretvara život u karneval, ugrožava i pojedinca i obitelj, i narod. Istina o Bogu i istina o čovjeku kao Božjoj slici njeguje i brani slobodu i odgovornost, što je jamstvo čovjekova dostojanstva. Posvećeni svjedoče temeljnu žeđ za idealima i živi su odgovor na trajno pitanje „Učitelju koje mi je dobro činiti", rekao je biskup Pozaić.

Na pitanje „Što za posvećene znači probuditi svijet?" propovjednik je podsjetio kako je „svijet uspavan u opsjeni laži i privida sreće i uspjeha s ekrana, bez napora i žrtve, svijet uzdrmanog aksiološkog horizonta, svijet bez kompasa, svijet bez smisla života, zarobljen požudama i depresijom. No, mladi nose u sebi iskru ideala, tu iskru valja rasplamsati, ne smijemo dopustiti da im se spale krila kad oni žele letjeti u visine ljepote svetosti. Crkva se mora pobrinuti za potreban broj posvećenih pastira i molitelja. Bez sumnje nadu u nova zvanja valja polagati u mnoštvo procvata zajednica mladih, oni plivajući protiv struje zla i pomodarstva, svojim životom molitve, osobnim i zajedničkim javnim svjedočenjem vjere potvrđuju veliku nadu za budućnost. Obiteljska molitva, molitva redovničke zajednice, molitva župne zajednice zalijeva klice zvanja na Božjoj njeravi".

Nakon popričesne molitve redovnici i redovnice obnovili su svoje redovničke zavjete, a potom je riječ zahvale predvoditelju slavljia uputio fra Jure Šarčević. Posebno je podsjetio na neke naglaske iz homilije, osobito na koncilsku misao da su redovnici dar Božji Crkvi i svijetu, kao i na Papine riječi kojima je na početku Godine posvećenog života pozvao sve redovnike da probude svijet. Ne možemo mi to učiniti svojim silama, za to nam je potrebna Božja milost, dar. Zato smo večeras ovdje da se naužijemo toga dara, da se napunimo milošću Božjom i snagom kojom uistinu možemo učiniti bar malo ovaj svijet ljepšim i boljim, rekao je Šarčević.

Prije blagoslova biskup Pozaić još je jednom posvijestio kako je na našem krštenju upaljena svijeća na velikoj uskrsoj svijeći, simbolu Krista Gospodina. „Danas smo svi obnovili to svjetlo, svjetlo Kristovo u nama koje nastojimo čuvati cijeli život, i uvijek iznova potpaljivati da bismo mogli ići u svijet kao plamteća svjetlila Kristova: svjetliti, obasjavati, grijati i ohrabrivati da svi dođemo Kristu svjetlu u radost svjetlosti vječne".

Euharistijsko slavlje pjevanjem je pratio Redovnički Band Aid pod ravnanjem s. Elizabete Peršić. Na orguljama je bio prof. Mario Perestegi.

Olimpijac Josip Glasnović gostovao na susretu mladih na Šalati

Zagreb, 2.2.2017. (IKA) - Već tradicionalno, prvoga četvrtka u mjesecu, Međubiskupijsko sjemenište na zagrebačkoj Šalati otvara svoja vrata mladima. Gost susreta mladih u četvrtak 2. veljače bio je naš olimpijac Josip Glasnović. Nakon dobrodošlice koju je izrekao domaćin rektor Međubiskupijskog sjemeništa Matija Pavlaković, okupljenima se obratio Glasnović. Istaknuo je kako je put do životnih, tako i sportskih uspjeha obilježen golemim trudom i velikim odricanjima. No upravo zato je blagoslovljen i pun dinamike koja nas izvlači iz osrednjosti i anonimnosti. Naš hrvatski olimpijac rado je svjedočio kako je vjera u Boga najvažniji pokretač do uspjeha. Nakon svjedočenja okupljena zajednica uputila se u sjemenišnu crkvu Presvetog Srca Isusova na euharistijsko klanjanje, nakon kojeg je uslijedila prilika za druženje. Uz sjemeništare, večer su glazbeno animirali mladi iz zajednice Kursiljo. Svemu je prethodila misa koja je okupila brojne vjernike o svetkovini Prikazanja Gospodinova.

U Rijeci proslavljen Dan posvećenog života

Rijeka, 2.2.2017. (IKA) - Svetkovina Prikazanja Gospodina u Hramu sadrži glavna otajstva naše vjere, rekao je riječki nadbiskup i metropolit Ivan Devčić predvođeni nadbiskupijsku proslavu Dana posvećenog života - Svijećnicu u četvrtak 2. veljače u katedrali Sv. Vida u Rijeci.

Ovim blagdanom slavi se Isusova pobjeda nad smrću, ali i naša pobjeda ako vjerujemo u Isusa. Tada možemo iz smrti preći u život. Blagdanom Svijećnice spominjemo se našeg susreta s Gospodinom, rekao je u homiliji nadbiskup, pojašnjajući to primjerima iz pročitanih svetopisamskih tekstova o starcu Šimunu i proročici Ani. Istaknuo je da Bog ispunja svoja obećanja iako ponekad na to ispunjenje moramo dugo čekati.

U nastavku je okupljene vjernike upoznao s poviješću slavljenja ove svetkovine. Nastala je u Jeruzalemu da bi se u Rim proširila između 6. i 7. stoljeća kada su počele i procesije kao čin pokajanja. Tek u 10. st. uveden je blagoslov svijeća koje će se koristiti u obredima krštenja, tijelovskim procesijama i drugim prigodama. Svijeća je simbol Krista, njegovog života i djela, ali i nas vjernika jer Isus izgara za nas i za naše spasenje. Ovaj blagdan u središtu ima prikazanje-žrtvu, ali i radost susreta s onim kojega se iščekuje. S jedne strane imamo križ, a s druge radost uskrsnuća, pojasnio je propovjednik.

Bogu posvećenim osobama te svim vjernicima zahvalio je na trudu što izgaraju požrtvovnošću da drugima otkriju smisao života - Isusa Krista. Na kraju je pozvao na zajedništvo unutar samostana, mjesne Crkve te obitelji. Apostrofirajući slugu Božjega kardinala Franju Kuharića, kazao je da nijedno crkveno učiteljstvo ne može učiniti više u prenošenju vjere, od kršćanske obitelji. Potaknuo je sve na pomoć obiteljima u prenošenju vjere, te da svojim zalaganjem i susretljivošću u susretu s bližnjima budu Isusovo svjetlo.

Središnja proslava Dana posvećenog života za Porečku i Pulsku biskupiju

Pula, 2.2.2017. (IKA) - Središnja proslava blagdana Svijećnice i Dana posvećenog života za Porečku i Pulsku biskupiju održana je u četvrtak 2. veljače u pulskom Franjevačkom samostanu sv. Franje Asiškog. Misno slavlje predvodio je porečki i pulski ordinarij Dražen Kutleša uz koncelebraciju pulskih redovnika te više svećenika. Tijekom misnog slavlja okupljeni redovnici i redovnice izrekli su obnovu redovničkih zavjeta. Misno slavlje počelo je blagoslovom svijeća u klausturu samostana, a potom su vjernici s upaljenim svijećama u procesiji, predvođeni klerom, ušli u crkvu.

Mons. Kutleša je na početku homilije istaknuo da se na blagdan Svijećnice i na Dan osoba posvećenog života želi moliti za sve redovnike i redovnice koji su doista sol zemlje. Kada je Crkva bila u najvećim krizama iz reda redovnika javljali su se duhovni velikani koji su znali u pravom trenutku plivati protiv struje i naviještati Istinu. Biskup je iznio podatak Kongregacije za kler prema kojem se je od 2000. godine do danas broj redovnica u svijetu smanjio za 13%, što je pokazatelj ozbiljne krize duhovnih zvanja. U daljnjem promišljanju biskup je pojasnio kako riječi koje je starac Šimun uputio Blaženoj Djevici Mariji, „da će Isus Krist biti na propast mnogima“, svatko od nas, kao i svaki redovnik, može interpretirati u svome životu. Naime, pred licem Božjim svatko će pokazati ono za čime mu je kroz život srce težilo, dobro ili zlo.

Danas je redovništvo pred mnogim izazovima: mentalitet

suvremenog društva nameće ideal samostalnosti i slobode, to narušava redovnički život koji treba biti u zajednici, u samoći, u tišini i samozatajnosti. Drugi razlog krize redovničkih zvanja je sekularizacija koja prodire u i među osobe posvećenog života. Naime, u samostanima se često ne priča o duhovnim stvarima, već se, sukladno mentalitetom društva, želi biti zapaženo po nečemu drugome a ne po duhovnosti i uronjenosti u susret s Gospodinom. Treći razlog krize zvanja jest nevjernost onoj duhovnosti koju su utemeljitelji ostavili svojim nasljednicima, kao kamen temeljac duhovnosti koju trebaju živjeti. Potrebno je, citirao je biskup papu Franju i papu Benedikta XVI., da se redovnici vrate svojim korijenima, svojoj izvornoj duhovnosti, te da budu doista ona sol zemlje koja će ljudima pokazati pravi put, pa i kada to znači ići protiv struje, protiv vladajućeg mentaliteta. Ako tako učine neće biti, kao što je rekao starac Šimun, „na propast mnogima“. Redovnici su, u današnjem, često izopačenom svijetu, pozvani biti oni koji će pružiti ruku posrnutima te im tako biti na uzdignuću, i pomoći ljudima da izađu iz svojih padova. Redovnici i redovnice trebaju danas u prvom redu pokazivati ljudima kojim putem ići, usmjeravati ih na pravi put, a ne im laskati i povlađivati u njihovim greškama. Druga simbolika soli je svojstvo konzerviranja, tako i redovnici trebaju u sadašnjosti pozivati na one vrednote na koje je Crkva pozivala i sačuvala ih kroz povijest. Biskup je okupljene redovnike pozvao da budu svjesni svoje odgovornosti, jer oni trebaju biti proroci u svijetu, biti oni koji će govoriti i kada svi drugi zataje, ako treba i poput onih proroka koji su bili proganjeni i ismijavani, no koji su, iako se činilo uzaludno, ipak upozoravali na Istinu.

Biskup je pozvao okupljene vjernike da mole za redovnike i nova duhovna zvanja, jer, naglasio je, postojanje zvanja je veliki pokazatelj duhovnog života župe i biskupije, odaje koliko se moli i koliko se živi vjerski život. Stoga se svi, biskupi, svećenici, redovnici, redovnice i vjernici laici trebamo zapitati što trebamo učiniti, u današnjem vremenu promjena, da budemo ono na što smo pozvani. Jer možda ponekad i mi svećenici, redovnici i redovnice želimo biti sve samo ne ono za što smo pozvani. Zato se trebamo nadahnuti na svojim izvorima, na svojim utemeljiteljima i pogledati kako su oni pročitali znakove vremena u susretu s Gospodinom, zaključio je biskup.

Nakon euharistijskog slavlja dijecezanski povjerenik za osobe posvećenog života o. Đuro Hontić predvodio je obnovu redovničkih zavjeta. O. Đuro je zatim, prije završnog blagoslova, uz prigodne zahvale izrekao kratko promišljanje o redovništvu danas. Redovnički je život dar onima koje Bog poziva na sudioništvo u milosti, u Božanskom životu i konkretnije nasljedovanje Isusa Krista u svom svakodnevnom životu na korist Crkve i društva općenito, rekao je o. Đuro. Upravo je ovom današnjem sekulariziranom raskršćanjenom društvu potrebno takvo svjedočenje, jer u svijetu vlada mržnja, nasilje, egoizam, utrka za materijalnim bogaćenjem i egocentrično iskorištavanje vlastitog ali tuđeg života, što je posljedica velike bezobzirnosti prema svim ljudima, podsjetio je o. Đuro. Posvećeni život upravo ima tu zadaću - svjedočiti da nam Bog daje mogućnost i ljepotu života darujući vlastiti život Bogu i služeći ljudima prosvijetljeni evanđeoskim svjetlom i hranjeni sakramentalnim životom.

Zvanje je danas teže ostvariti nego u prošlosti. Nekada je kršćanski životni kontekst poticao redovnička zvanja. Sada se živi u posve drugačijem, sekulariziranom svijetu i mladima je za odluku potrebno mnogo veće junaštvo, rekao je o. Đuro.

Dan posvećenog života u Požegi

Izlaganje „Euharistija i redovništvo“ održao je dr. Ivica Raguž a misno slavlj e s obnovom redovničkih obećanja predvodio biskup Škvorčević

Požega, 2.2.2017. (IKA) - Na blagdan Prikazanja Gospodinova u hramu – Svijećnicu, 2. veljače, redovnici i redovnice koji djeluju u Požeškoj biskupiji proslavili su u Požegi Dan posvećenog života. Program je započeo u Dvorani bl. Alojzija Stepinca Biskupskog doma, gdje je okupljenim redovnicima i redovnicama Ivica Raguž, dekan Teološkog fakulteta u Đakovu Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku, održao izlaganje „Euharistija i redovništvo“, u kojem ih je s jedne strane upozorio na opasnost da podlegnu onome što je nazvao „Šaulov sindrom“ - gubitak svijesti o Božjoj prisutnosti, a s druge pak strane ih je pozvao da u svom redovničkom životu obnove stav strahopoštovanja prema svetinjama naše vjere, a osobito prema otajstvu euharistije.

Program je nastavljen molitvom Večernjih hvala u crkvi Sv. Lovre, tijekom koje je bila prigoda za ispovijed. Vrhunac proslave Dana posvećenog života bio je u katedrali na misnom slavlju koje je predvodio požeški biskup Antun Škvorčević. Redovnice i redovnici s upaljenim svijećama ušli su u procesiju u katedralu i zaustavili se na njezinu ulazu. Biskup ih je pozdravio i čestitao im Dan posvećenog život, pozvavši ih da se sa zapaljenim svijećama u rukama zaustave pred činjenicom da ih je Gospodin Isus snagom svoga Duha pozvao i osposobio da karizmom svojih utemeljitelja budu ugrađeni u živi organizam njegove Crkve. Na početku homilije biskup je podsjetio nazočne redovnice i redovnike na otajstvo njihova poziva, ustvrdivši da se oni koji ga vjerno žive ne mogu osjećati drukčije nego dobro, štoviše izvrsno. Rekao im je da se osim s otajstvom vlastitog poziva danas susreću s još jednim otajstvom koje se slavi na blagdan Prikazanja Gospodinova u hramu. Pojasnivši „da je otajstvo dublja razina života od one koju možemo dohvatiti umom ili nekim drugim našim sredstvima“ odnosno „dubina našeg postojanja u koju nas je uključio Bog po Isusu Kristu“, biskup je ustvrdio da „kad god se sabiremo s njime i oko njega na sveta slavlj a postajemo dionici one stvarnosti koju je Bog za nas ostvario“. Što je to otajstvo i kuda nas ono želi dovesti biskup je protumačio polazeći od današnjega evanđeoskog ulomka u kojem se opisuje židovski obred prikazanja dječaka Isusa u hramu - spomen na oslobođenje židovskog naroda iz egipatskog ropstva. Podsjetio je da sv. Luka u evanđelju tri puta ponavlja kako je starac Šimun čovjek pun Duha Svetoga i ima moć „vidjeti“ te u Isusu Kristu prepoznaje pomazanika Božjega i Božje spasenje. Ustvrdio je da su ljudi kao starac Šimun dragocjeni, izrazivši uvjerenje da takvih ima i danas u Hrvatskoj, rekavši da su sestre redovnice, braća redovnici i sve drugi nazočni na slavlju upravo takve osobe, jer je i njih pokrenuo Duh Isusov da dođu na to slavlj e te da i oni poput starca Šimuna u Isusu Kristu prepoznaju trostruku otajstvenu stvarnost: svjetlost za sve narode, slavu Izraelovu i znak osporavan, odnosno kamen spoticanja.

Polazeći od Šimunove tvrdnje da je Isus Krist svjetlost naroda, biskup je protumačio da je svjetlost stvarnost u koju je Bog utisnuo otajstvenu moć da bude jača od mraka, ustvrdivši da je „Isus Krist svjetlost po tome što se na križu sav prikazao, predao za nas i pobijedio smrt“. Svaka svijeća nas podsjeć a da „svjetla ima onoliko koliko se svijeća troši, umire i nestaje“, zaključio je biskup, usporedivši sa svijećom redovnike i redovnice koji po karizmi utemeljitelja svoje redovničke zajednice žive za bližnjega, žive po zakonitosti svijeće, to jest troše se kako bi svjetlo pobijedilo mrak. Naglasio je da se ta usporedba sa svijećom može s pravom

primijeniti i na bračne drugove - koji se vjerni jedno drugom, u braku se troše i žrtvuju jedno za drugo, žive otajstvo ljubavi Božje gdje se kroz umiranje rađa život – kao i na sve one koji očima poput Šimunovih u bližnjima oko sebe vide Isusa Krista i žrtvuju se za njih. Završavajući homiliju pozvao je nazočne redovnice i redovnike da se ispune dubokom stvarnošću Isusova svjetla, da nikad ne pomisle odustati od redovničkog života, već da se obnove u vjernosti Bogu i budu s njime pobjednici.

Nakon homilije redovnici i redovnice su sa zapaljenim svijećama u rukama obnovili svoje redovničke zavjete. Na svršetku misnog slavlja biskup je zahvalio Bogu „što nam u Isusu Kristu trajno svjedoči svoju blizinu snagom Duha Svetoga“, zahvalio im na molitvi i žrtvi ugrađenoj u dvadesetogodišnju Požešku mjesnu Crkvu. Zahvalio je prof. Ivici Ragužu za njegov doprinos u programu koji je prethodio ovom slavlju. Nakon mise redovnice i redovnici nastavili su zajedništvo u Domu sv. Ivana Pavla II. gdje je za njih bio pripravljen domjenak.

Startas tenisice dizajnirane za Susret hrvatske katoličke mladeži u Vukovaru

Kupnjom ove tenisice pomaže se bolnici u Vukovaru, jer četvrtina prihoda od prodaje ide za potrebe bolnice

Vukovar, 3.2.2017. (IKA) – Organizacijski odbor Susreta hrvatske katoličke mladeži u Vukovaru u suradnji s vukovarskom tvornicom Borovo nudi mogućnost kupnje posebno dizajnirane Startas tenisice u povodu toga Susreta.

Tenisice se mogu naručiti na stranici IndieGoGo kampanje. Tom crowdfunding kampanjom želi se obogatiti Susret hrvatske katoličke mladeži i ponuditi jedinstvena uspomena na dane Susreta.

Svi koji se odluče kupiti ovu posebnu Startasicu, mogu izabrati između dva modela: muškog modela na kojemu je crveni logotip Susreta i plavi obrub i ženskog modela s plavim logotipom i crvenim obrubom. Plaćati se može kreditnom karticom. Cijene su izražene u američkim dolarima kako bi se moglo primati plaćanje kreditnim karticama. Cijena jedne tenisice je 31 dolar odnosno 220 kuna. Najveći dio cijene izdvaja se za izradu tenisice, a pokrivaju se i troškovi koji su postavljeni od strane IndieGoGo crowdfunding stranice. Ukoliko netko želi kupiti tenisicu, a nema kreditnu karticu, može se javiti izravno Organizacijskom odboru preko e-maila shkm2017@djos.hr s podacima o veličini tenisice. Kampanja traje do kraja veljače.

Potrebno je prodati minimalno 1000 pari Startasica kako bi se mogla zadržati cijena u ovim okvirima. Kampanja će uspjeti i tenisice će ići u izradu tek ukoliko se skupi minimalno tisuću narudžbi.

Ako, kojim slučajem, kampanja ne ostvari svoj cilj (minimalno 1000 prodanih pari Startasica), sav novac bit će vraćen uplatiteljima. Zato je ovakav način financiranja, crowdfunding, bio najbolje rješenje za tu inicijativu.

Kupnjom ove tenisice pomaže se bolnici u Vukovaru, jer četvrtina prihoda od prodaje ide za potrebe bolnice. Na taj način želi se pomoći toj instituciji čije osoblje iz dana u dan pomaže velikom broju građana Vukovara i okolice. Bolnica je jedan od simbola grada Vukovara, mjesto koje je u doba Domovinskoga rata bilo svjedokom velike hrabrosti, požrtvornosti i nade. Organizatori žele da Susret i ovaj dar unesu novu nadu toliko potrebnu gradu Vukovaru kao i cijeloj našoj Domovini. Više podataka o akciji može se pronaći na službenoj stranici susreta shkm2017.com.

Svečana misa na svetkovinu sv. Vlaha u Dubrovniku

Dubrovnik, 3.2.2017. (IKA) – Željezanski biskup Egidije Ivan Živković na svetkovinu sv. Vlaha, zaštitnika Dubrovnika i Dubrovačke biskupije, 3. Veljače, predvodio je središnje svečano misno slavlje ispred dubrovačke katedrale. Propovjednik je u homiliji usporedio Dubrovnik s brodom, a sv. Vlaho s njegovim kapetanom te, kao Gradišćanski Hrvat i biskup u hrvatskoj dijaspori, istaknuo više značajnih poruka Dubrovčanima, Crkvi i društvu u Hrvatskoj. „Sv. Vlaho je kao kapetan broda, kroz povijest stvarao osjećaj slobode, štiti je grad od različitih ratova i zala, vodeći brod kroz sve bure i nevere. Njegova mučenička glava, odrubljena od krvnika, dolazi brodom u Dubrovnik. Vidite! Mučenici ostaju u sjećanjima ljudi a mučitelji nestaju u svojoj truleži grijeha“, kazao je biskup Živković i nastavio: „Ja vas molim kao vjerni Hrvat iz Gradišća, iz dijaspore stare 500 godina, čuvajte slobodu. Svi vi koji imate moć upravljanja ovim brodom, dajte vesla u ruke našim obiteljima, mladima i djeci. Ne ugrožavajte slobodu misli i spriječite podjele. Uključite se u promicanje solidarnosti prema onim koji žele u ovoj lijepoj zemlji živjeti, školovati se i raditi. Ne uskratite ni jednom putniku pravo na dostojan život. Svoje povijesne vrijednosti pokažite svijetu i s njima trajno plovite u Europu, jer i veliki mogu puno naučiti od vas, od nas malih“. Rekao je također da su Hrvati bili pognute glave i uvijek se sklanjali od svake nevere, davno bi nestali. Te posvjedočio da su oni u Gradišću unatoč svim vjetrovima opstali, a nisu ni pred kim puzili: „Poniziti se hoćemo pred svakim a puziti nećemo pred nikim. Cijeni tuđe a ne daj svoje. Ako ste slobodu branili u domovinskome ratu, znajte to sačuvati i u domovinskome miru. Ne budite izdajice svoje slobode!“ Usporedivši sv. Vlaho s kapetanom broda, mons. Živković istaknuo je kako kapetan svoj život daje za svoj brod i putnike i u svakoj nevolji posljednji napušta brod. I sv. Vlaho je bio poznati liječnik - biskup koji je život svoj dao i za Boga i za čovjeka. „Plovio je ovim svijetom kao ponosni kapetan. Kad su mučitelji od njega tražili da se odrekne Boga, on je to odbio rekavši: 'Ne bojim se muka, ja sam Kristov'. Neću izdati svoj brod i svoj narod. Bar je vama u Hrvatskoj jasno: Navik on živi ki zgine pošteno“.

Biskup Živković upozorio je i na odlazak mladih iz Hrvatske, rekavši: „Osjećam u nedostatku nekontrolirane navigacije neki vrše progon vaših mladi ljudi sustavnim seljenjem iz Hrvatske“, te na izumiranje uz činjenicu da je lani umrlo 40.000 ljudi u Hrvatskoj, što je grad veličine Dubrovnika. Rekavši kako je prošle godine iselilo više od 100.000 mladih Hrvata koji tako napuštaju hrvatsku plovidbu, obratio se hrvatskim političarima i pastirima: „Ugledajte se u kapetana Vlaha. Uhvatite se kormila i navigacije. Vi ste čuvari i kapetani Hrvatske, koja se kao stari brod usidrila kraj obala lijepoga Jadrana. Uludo narod vesla ako kapetan spava na kormilu. Probudite se, ode brod u krivo. Slomit će se, nasukat će se i potopit će se. Kapetane Vlaho, molim te, preuzmi ti kormilo i čuvaj ovaj brod od potopa, a putnike od bure i nevere!“ Propovjednik je podsjetio i na geslo sv. Benedikta, zaštitnika Europe, „Moli i radi“ te dodao: „Narode moj ljubljani, bez molitve i rada, nema nigdje na svijetu budućnosti i sigurne plovidbe. Zato: moli i radi, a čim manje kradi!“ Biskup je zahvalio svim praktičnim vjernicima koji svjedoče svoju vjeru u današnjem svijetu. Da bi sretno putovali na životnom putu propovjednik je preporučio tri 'rute': ozbiljno živjeti svoj vjernički život u svojoj sredini, graditi zajedništvo i biti solidarni. „U ovim teškim trenucima svjetskih nevolja, vi kao narod morate veslati zajedno. Kada se veslač umori morate biti solidarna zamjena da brod ne bi stao i potopio se. Kanite se nezdravih podjela. Svi smo mi putnici istoga broda – i lijevi i desni.

Bog želi spasiti svakoga putnika na našem brodu. Shvatimo konačno, samo je u slozi, moć!“, poručio je željezanski biskup.

Osvrnuo se i na važnost slobode te istaknuo: „Imate slobodu tijela ali još uvijek nemate slobodu duha. Zarobljeni ste radnom nedjeljom upravo od naših Europski mešetara, zarobljeni ste silnim kreditima svjetskih mafijaša, zarobljeni ste prevarama nepoštenih poslodavaca, robovi ste nezdravi politika i prljavih podjela. Posljedica ovoga modernoga ropstva su kolone razočaranih ljudi koji su teška srca, s uplakanim očima morali ostaviti svoju staru Domovinu u potrazi za slobodom i sigurnim životom. Ne dajte se porobiti, nikome i nikada!“ O potrebi solidarnosti je kazao: „Moramo biti solidarni prema tisućama nezaposlenih, gladnih, kreditima zaduženih, koji su izgubili ili polomili svoja vesla. Moramo ih spasiti. Ne smijemo ih baciti u more. Tim ljudima se mora otvoriti i Crkva i država. Nemojte se zatvarati u zidove svoga grada i srca. Otvorite se Bogu. Otvorite se čovjeku. Dajte veslati svakom čovjeku i pomozite mu da se osjeti korisnim, sigurnim i sretnim“. Preporučio je okupljenim vjernicima da se na putovima vjere i slobode drže svoga staroga broda, Crkve, koja uz bure i nevere, uz sve rupe i pukotine, uz sve ljudske slabosti ipak drži svoj smjer i plovi sigurnim putevima za dobro čovjeka. Istaknuo je i snagu zaštitnika sv. Vlaha koji je kroz povijest branio Dubrovnik. Poručio je Dubrovčanima da čuvaju svoju slobodu i vjeru: „Vi i vaši praoci, prošli ste poput vašega Parca sva mučenja kao sv. Vlaho ali se nikada niste odrekli Boga i slobode. To je pravi 'libertas' koji se samo sa sklopljenim rukama i krvavim koljenima može izmoliti a nigdje kupiti, dok se olako može prodati za Judine škode. Čuvajte vaš dragocjeni Libertas!“ Potaknuo ih je da se uzdaju u svoja prirodna bogatstva koja imaju i da ne idu u daleki svijet. Upozorio je ikako nitko „nema pravo svojatati ovaj narod kao sredstvo za postizanje osobnih interesa“. Propovijed je zaključio riječima: „Slavite vašu prošlost, ljubomorno čuvajte vašu sadašnjost ali ponosno plovite u budućnost smiraja. U toj mirnoj plovidbi želimo s vama ploviti i mi, vaši Gradišćanski Hrvati. Neka vam sv. Vlaho kao kapetan bude kompas u životu i snaga u veslanju.“

Uz kruh i vino, u prinosu darova na oltar su donesene slike novih hrvatskih blaženika fra Serafina Glasnovića Kodića i don Antuna Muzića, te knjiga nedavno preminulog velikog zagovornika hrvatske pronatalitetne politike don Ante Bakovića. Knjigu je donijela trudnica koja već ima troje djece. S obzirom da je ova godina u Dubrovačkoj biskupiji posvećene starijim i nemoćnim osobama u procesiji je bio i stogodišnjak Stijepo Ban koji je u pratnji ravnateljica Doma „Domus Christi“ prinio darove korisnika doma. Vjernici laici čitali su misna čitanja i molitvu vjernika u kojoj su se posebno pomolili upravo za starije.

Biskup domaćin Mate Uzinić na kraju je zahvalio Bogu i sv. Vlahu, te svima koji su došli na festu i učinili je još svečanijom. Prije mise generalni vikar Dubrovačke biskupije mons. dr. Petar Palić pozdravio je sve nazočne goste, među kojima su bili i predsjednica Republike Hrvatske Kolinda Grabar Kitarović, predsjednik Hrvatskog sabora Božo Petrov, izaslanik predsjednika Vlade RH Branko Bačić, ministri u vladi, zastupnici u Europskom parlamentu, župan Nikola Dobrosravić, povjerenica Vlade za grad Dubrovnik Neda Medović i drugi. Među vjernicima bili su i predstavnici drugih vjerskih zajednica u Dubrovniku: pravoslavni episkop Grigorije Durić sa svećenicima SPC, dubrovački imam Salkan Herić, predsjednica Židovske općine u Dubrovniku Sabrina Horović i drugi.

S biskupom Živkovićem koncelebrirala su sedmorica biskupa, šezdesetak svećenika, a veliki broj redovnica,

domaćih vjernika i hodočasnika iz drugih krajeva sudjelovao je na slavlju. Uz biskupa domaćina te predsjednika Hrvatske biskupske konferencije zadarskog nadbiskupa Želimira Puljića slavili su splitsko-makarski nadbiskup i metropolit Marin Barišić, šibenski biskup Tomislav Rogić, umirovljeni biskup Ante Ivas, gospičko-senjski biskup Zdenko Križić i vojni biskup Jure Bogdan. Na slavlju su koncelebrirali i mons. Miroslav Vidović, generalni vikar Splitsko-makarske nadbiskupije, mons. Željko Majić, generalni vikar Mostarsko-duvanjske i trebinjsko-mrkanske biskupije, mons. Juraj Batelja, postulator kauze za proglašenje svetim bl. Alojzija Stepinca, fra Andrija Bilokapić, provincijal Provincije sv. Jeronima. Od redovničkih poglavarica na misi su bile: s. Mariangela Galić, provincijalka službenica milosrđa, s. Radoslava Kevo, provincijalka sestara milosrdnica, s. Emila Barbarić, provincijalka kćeri milosrđa iz Blata, Kaja Ljubas, provincijalka Marijinih sestara, s. Ružica Barić, vrhovna poglavarica franjevkica s Danača, fra Matija Dragičević, ispred Hercegovačke franjevačke provincije te rektor HKS dr. Željko Tanjić. Na kraju mise katedralni zborovi koji su animirali liturgiju otpjevali su Himnu sv. Vlahu, a procesija se uputila ulicama Grada. Procesija kao i cijela Festa uvrštena je pod zaštitu UNESCO-a 2009. godine, a povijesno gledajući traje od 10. st. sve do danas.

Blaževsko proslavljeno u zagrebačkoj župi

Zagreb, 3.2.2017. (IKA) - Na župnu svetkovinu zagrebačkog nebeskog suzaštitnika sv. Blaža, u petak 3. veljače, posebno svečano bilo je u crkvi na Deželicevu prilazu, gdje su tijekom cijelog dana dolazili hodočasnici na misna slavlja, primiti blagoslov grla te se pomoliti pred relikvijarom s moćima sv. Blaža. Središnje večernje misno slavlje, uz koncelebraciju desetak svećenika, predvodio je kanonik Prvostolnog kaptola zagrebačkog i predsjednik Povjerenstva za ekumenizam i dijalog Zagrebačke nadbiskupije mons. Zvonimir Sekelj, kojemu je domaći svetoblaški župnik mons. Zlatko Koren na kraju izrazio zahvalnost te pozdravio sve hodočasnike.

U propovijedi se mons. Sekelj osvrnuo na misna čitanja te je rekao kako Isus prema ljudima postupa sa srcem, "ima ljubav prema svakome osobno i zbog toga se žrtvuje, daje se ništiti da nas oslobodi i poveže sa sobom, jer se ne želi zatvoriti u svoje bogatstvo, nego izlazi iz svojeg unutarnjeg života i ulazi u ljudsku zbilju da bude do kraja solidaran sa svakim od nas". Ništa ne preskače, ulazi u muku i problematiku, u nerazumijevanje i šikaniranje, u nijekanje, ali kroz križ ulazi u zbilju istinitog postojanja, poručio je propovjednik Sekelj.

Istaknuo je i lik sv. Blaža, zaštitnika župe, koji je bio učeni liječnik, imao je svoje zvanje, ali je svejedno htio postati svećenik i biskup te je zbog svojeg uvjerenja doživio mučeništvo 316. godine. "Mogao se odreći Boga, ali nije htio priznati druge bogove – već je prihvatio Boga koji ima srce i koji ga voli, a to je Isus koji otkriva Boga i sam je Bog, pokazao je kako otkupljuje i miluje. Zato je sv. Blaž i podnio mučeništvo, jer zna da u Isusu sve dobiva, jer zna da služi životu i da će Život dobiti, njegova bit i osobnost će živjeti", rekao je mons. Sekelj i ispriopovjedio zgodu iz Blaževa zatočeništva kada su i životinje prepoznavale njegovu dobrotu te su ga pohodile.

Na početku mise predvoditelja slavlja pozdravio je župljanin Slavko Batur u pratnji supruge i petero djece koji se prisjetio 14-godišnjeg župnikovanja mons. Sekelja u župi sv. Blaža te njegova nastojanja da što više vjernika uključi u život župne zajednice. "Tijekom 14 godina predano ste i ponizno svojim

primjerom poticali na izgradnju obiteljskog i župnog zajedništva. Božju riječ prenosili ste nam jednostavnim i toplim jezikom koji je razumljiv i starima i mladima, čineći nas jednakima u različitosti", poručio je Slavko Batur.

Na središnjem blaževskom slavlju sudjelovao je i gradonačelnik Zagreba Milan Bandić, a misno slavlje pjevanjem su pratili župni mješoviti zbor te svirka komornog orkestra pod ravnanjem dirigenta Ronalda Brausa.

Vodnjan: Proslava sv. Blaža

Vodnjan, 3.2.2017. (IKA) - U vodnjanskoj župnoj crkvi Sv. Blaža u petak 3. veljače proslavljena je svetkovina nebeskog zaštitnika i 805. obljetnica postojanja župe. Središnje misno slavlje predvodio je umirovljeni porečko-pulski biskup Ivan Milovan. Na misnom slavlju su, uz domaće župljane i brojne hodočasnike iz raznih dijelova biskupije, sudjelovala i školska djeca sa svojim nastavnicima i vjeroučiteljima, gradonačelnik Claudio Vitasović sa suradnicima te predstavnici raznih vodnjanskih društava.

Na početku misnog slavlja župnik preč. Marijan Jelenić podsjetio je na povijesne okolnosti dolaska relikvija u Vodnjan. Pojasnio je kako je relikvije 1818. godine u Vodnjan donio slikar Gaetano Gessler želeći ih sačuvati od rušilačkog pohoda Napoleonove vojske koja je u to vrijeme u Veneciji već bila porušila stotinjak crkava. Relikvije su prethodno bile čuvane u venecijanskoj crkvi Sv. Lovre kamo ih je 1510. bila pohranila opatica Maria Lando. Podsjetio je da je velika količina osteofragmenata bila pohranjena u jednom velikom sanduku, a osim 25 koliko ih je imalo popratnu pergamentu s imenom određenog Božjeg ugodnika za ostale se nije znalo kome pripadaju. Nakon što su poslana na znanstvenu analizu, tek je za manji broj bilo moguće prepoznavanje. Sada su sve relikvije ponovno u vodnjanskoj župnoj crkvi. Župnik je podsjetio i na potrebu pohranjivanja relikvija u adekvatne relikvijare i prezentiranja u tehnološki prikladnom muzejskom prostoru za što je potrebno osigurati značajnu financijsku konstrukciju.

Miroslav Jermić potom pročitao molitvu sv. Blažu. Biskup je u homiliji podsjetio na 1700. godina dugu tradiciju čašćenja sv. Blaža, napomenuvši kako su brojne prethodne generacije tu hodočastile u mnogo težim okolnostima, no i danas su razne osobne nevolje, iako drukčije naravi, ljudima jednako teške i zato su potrebni zagovora sv. Blaža. Hodočasnička mjesta posvećena su mjestima gdje je čovjek u svakom pogledu otvoreniji za susret s Gospodinom u molitvi i sakramentima, rekao je mons. Milovan. U mislima nam je lik sv. Blaža, nastavio je propovjednik, njegov život i mučenička smrt, njegova snaga vjere i služenje ljudima do kraja, u životu kao liječnik i kao biskup, a na kraju svojim svjedočenjem mučeničkom krvlju. Živio je u jednom posebno teškom, izazovnom vremenu progona kršćana, vremenu opasnosti i kušnji, ali je s Božjom pomoći do kraja ustrajao, naglasio je biskup. Utjelovio je riječi sv. Pavla - „tko me može rastaviti od ljubavi Božje kad je Božja snaga u meni“.

Biskup je podsjetio i na riječi sv. pape Ivana Pavla II. pri njegovu prvom pohodu Hrvatskoj: „Krist vas poziva da ga susretnete, da ga upoznate i da s njim uspostavite prismo prijateljstvo.“; sv. Blaž je bio u takvom velikom i tijesnom prijateljstvu s Isusom Kristom, to je tajna njegova života i sve one snage koja je iz njega izvirala, s toliko je snage duha činio ljudima dobro, sve do kraja, kada je putem na stratište izliječio bolesno dijete. Sv. Blaž je u Kristu otkrio učitelja, spasitelja i prijatelja, koji ga poučava i daje mu snagu poput prijatelja koji ga prati u životu, naglasio je biskup. Poput sv. Blaža, i svih drugih Božjih ugodnika, i naš bl. Miroslav je u vjeri i molitvi, i prisnom odnosu s Bogom nalazio snagu za

služenje i izdržavanje svih životnih nedaća, koji, znamo, nije bilo malo, rekao je mons. Milovan. Biskup je podsjetio na opasnost današnjeg vremena da se Boga doživljava kao zapreku osobnoj slobodi, no život bez pošivanja temeljnih vrednota najčešće predstavlja opasnost i za osobu i za okolinu, pojasnio je biskup.

U talijanskom dijelu homilije biskup je naglasio simboliku kosti koja je zapela u grlu dječaku kojeg je sv. Blaž ozdravio, ta kost u grlu predstavlja anksioznost kao veliku bolest ljudi današnjeg vremena, i danas je čovjek, možda više nego ikada potreban Božje pomoći po zagovoru sv. Blaža, zaključio je biskup. Na kraju misnog slavlja održano je tradicionalno pomazanje grla. Misno slavlje glazbeno je popratio župni zbor pod ravnanjem prof. Oriete Šverko i zbor dječje osnovne škole.

Proslava svetkovine sv. Vlaha u Stonu

Svečano misno slavlje na svetkovinu predvodio biskup Ivan Šaško

Ston, 3.2.2017. (IKA) - Stonjani su nakon 20 godina proslavili svoga nebeskog zaštitnika sv. Vlaha u župnoj crkvi u središtu Stona posvećenju tome svecu, koja je bila stradala u velikom potresu 1996. godine. Misno slavlje na svetkovinu, 3. veljače, kao i dan ranije na Svijećnicu, predvodio je pomoćni zagrebački biskup Ivan Šaško, a koncelebrirali su, uz ostale svećenike, i bivši stonski župnici. Stanovnicima Stona pridružili su se i vjernici iz drugih mjesta Dubrovačke biskupije, a i šire, tako da je procesija s kipom sv. Vlaha bila izuzetno duga. Sve okupljene na početku mise pozdravio je župnik don Miljenko Babaić.

Život sv. Vlaha dobro je poznat vjernicima Stona, a i blizak im je jer je vidljiv u gotovo svakoj njihovoj životnoj stvarnosti, uvodno je primijetio propovjednik. Na temelju triju značenja imena Vlaho u grčkom i latinskom jeziku biskup Šaško u homiliji je govorio o trima stvarnostima: kraljevanju, klijanju i mucanju, koje su, kad se dublje promisli, i odlike Radosne vijesti koja po svetima živi. Krist je naviještao Božje kraljevstvo te svojom mukom, smrću i uskrsnućem potvrdio da je on „jedini kojemu se ima smisla klanjati“, kazao je propovjednik i nastavio kako Isus blaženima proglašava siromašne, one kojima je Bog kralj a upravio takvi su bili sveci. „Sveci, nadalje, primjećuju klicu života, brinu se da ne usahne, da ne bude pogažena; upućuju na nadu novoga života tamo gdje se čini da je život nestao. Klica i rast, malenost i strpljivost odlike su svetih. Oni sami su klica svojim životom i smrću. Iz njihove vjerodostojnosti izrastaju čudesna djela ljubavi i vječnosti. Nama ta odlika govori da ne postoji niti jedan čovjek u čijemu bi životu nestalo titraja Božje blizine i novoga početka; govori nam da budemo osjetljivi i pozorni, kako bismo u nadi vidjeli obzor skriven od grubosti, gušenja života i sebičnosti“, rekao je mons. Šaško. Čovjekov govor o Bogu, o otajstvu života, o temeljnim životnim pitanjima uvijek ostaje nedorečen, uvijek je to „mucanje“, tek blijeđi pokušaj pred veličinom koja nas nadilazi“, a toga su također bili svjesni sveci.

Biskup Šaško istaknuo je i kako smo danas pretrpani porukama koje šire strah pred budućnošću te se pojačava snaga tjeskobe. „Zbog toga je neobično i utješno čuti melodiju neba današnjega slavlja i navještaj koji govori čovjeku svojom nedosežnom puninom: Ne bojte se! 'Ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, ali duše ne mogu ubiti.' Ovdje u Stonu je vidljivo da oni koji su ubijali tijelo dušu nisu mogli ubiti. Duša je ovdje tako živa“, rekao je biskup i nastavio: „Znamo dobro: Sve što proizlazi iz pokušaja da se jedino čovjek, bez ikakve povezanosti s Bogom stavi u središte otajstva života rađa neistinom i strahom.“ Osvrnuvši

se na prve stranice Biblije biskup je kazao: „Strah je plod čovjekova udaljevanja od Boga. I danas, u mnoštvu ljudskih drama, nevolja, nepravda, čujemo pitanje bačeno pred Boga: Bože, gdje si? Zašto se ne očituješ? A Bog i dalje pita nas: Čovječe, gdje si? Gdje ste, ljudi; gdje ste, kršćani?“

U propovijedi se biskup osvrnuo i na blagoslov grla – grlićanje te kazao kako je u hrvatskom jeziku pojam 'zagrljaj' povezna s grlom, za razliku od nekih drugih jezika. „Ta prisna gesta zagrljenosti uspijeva izraziti neizrecive osjećaje. Grlo, dakle, nije vezano samo uz tri ključne funkcije ljudskoga života: disanje, govorenje i hranjenje, nego se našlo i u zagrljenosti, u toplini susreta, u dijeljenju života“, kazao je. Ispričao je i čudo kada je sv. Vlaho spasio dijete od gušenja ribljom kosti te to povezo s raznim izrazima čovjekove tuge, ljutnje, gorčine i straha. „Sigurno da smo zabrinuti kada nas uhvati grlobolja ili prehlada, ali danas zagovor svetoga Vlaha najviše zazivamo protiv straha i tjeskobe koji se osjećaju u dubini bića i osjećamo ih u grlu. Oni guše i ne daju disati, oni dokidaju radost govora i pjesme. Blagoslov grla je zazivanje Božjega zagrljaja, dara njegove milosti u životnim teškoćama. Možda je to strah pred sutrašnjicom, strah pred neuspjehom, strah od neprihvatanja i osude drugih ljudi, strah od napuštenosti i samoće, strah od bolesti i smrti; strah pred gubitkom posla, strah pred nesrećama, nemirima i nasiljem... Strah je pratitelj ljudskoga života u svim trenutcima osobnoga, obiteljskoga i društvenoga života“, primijetio je propovjednik te zaključio: „Sveti Vlaho nas ne oslobađa suočenosti sa strahom, ne skida križ s naših ramena, nego nam pokazuje kako vjera u Isusa Krista daje snagu i kako Krist u nama pobjeđuje strah. Slika riblje kosti u grlu želi nas upozoriti da je nešto zastalo, 'zapelo' u nama, zbog čega ne živimo radosno. I što više sami pokušavamo izvući, maknuti tu zapreku, ona stvara još veću ranu i zadaje još veću bol. Sveti Vlaho nam pomaže da tu zapreku, strah predamo Bogu.“ Dodao je i kako je papa Franjo ispovijed nazvao 'Božjim zagrljajem' a taj zagrljaj pomiče tjeskobu i milosrđem izvlači 'kost iz grla', skida teret s duše. I „u grlu našega društva postoji takva kost, zapreka koja sputava, unosi nemir“, a „tu kost osjećamo tamo gdje se pokušava nametnuti stav da je dobro živjeti kao da Boga nema i da čovjek može bez Boga biti istinski sretan“, kazao je mons. Šaško te dodao: "Blagoslov grla je poziv svakomu i svakoj od nas koji smo Crkva, da svojom molitvom i svojom ljubavlju prenosimo Božji dodir i njegov zagrljaj". Biskup je također govorio o simboličkim zidina i soli kao darovanostima koje pokazuju dragocjenost i daju okus.

Slavlju je prethodio svečani doček barjaka kod Solina na mostu. Nakon mise uslijedila je svečana procesija mjestom s kipom sv. Vlaha, izvijanje barjaka, blagoslov i grlićanje. Festanjuli ovogodišnje stonske Feste sv. Vlaha bili su Baldo Pavić i Boris Franušić.

Caritasovi paketi pomoći za najugroženije

Prvih 1000 paketa pomoći podijeljeni su na sedam lokacija u Zagrebačkoj županiji

Zagreb, 4.2.2017. (IKA) - Caritas Zagrebačke nadbiskupije započeo je s podjelom materijalne pomoći najugroženijim osobama s područja Karlovačke, Zagrebačke i Krapinsko-zagorske županije u sklopu projekta "Caritas-paketi pomoći za najugroženije" vrijednog više od sedam milijuna kuna financiranih sredstvima Europske unije iz Fonda europske pomoći za najpotrebitije (FEAD).

Prvih 1000 paketa pomoći u sklopu toga projekta podijeljeni su u subotu 4. veljače na sedam lokacija u Zagrebačkoj županiji (Ivanić Grad, Donja Zelina, Domaslovec, Zaprešić,

Jastrebarsko, Dugo Selo, Velika Gorica).

U razdoblju od 7. do 11. veljače prve pakete pomoći primit će i potrebiti u Krapinsko-zagorskoj županiji, a podjela će se provoditi na 10 lokacija (Zlatar Bistrica, Krapina, Pregrada, Zabok, Donja Stubica, Oroslavje, Bedekovčina, Sveti Križ Začretje, Gornja Stubica i Klanjec), nakon čega je planirana podjela pomoći potrebitima na području Karlovačke županije.

Projekt "Caritas-paketi pomoći za najugroženije" provodi se u suradnji s centrima za socijalnu skrb i župnim Caritasima. Ukupan broj planiranih nositelja prava/primatelja pomoći po županijama je sljedeći: Karlovačka županija - 2000 nositelja prava, Krapinsko-zagorska županija - 1000 i Zagrebačka županija - 1000 (nositelj prava označava osobu koja sukladno utvrđenim kriterijima ostvaruje pravo na pomoć i na koju se izdaje paket pomoći a može biti samac ili član obitelji).

Podjelu paketa pomoći obavljaju volonteri župnih Caritasa, dok će starim, bolesnim i nemoćnim osobama paketi biti dostavljeni na kućnu adresu dostavnim vozilom koje je kupljeno odobrenim sredstvima u sklopu projekta. Osim pomoći u hrani, korisnici će dobiti i pomoć u higijenskim proizvodima, a dio njih i pomoć u školskom priboru i opremi. U sklopu popratnih mjera, predviđeno je održavanje javnih tribina te tiskanje i podjela informativnih letaka i plakata na temu zdravlja, prehrane, financijske pismenosti te održavanja osobne i higijene prostora.

"Projektom smo željeli obuhvatiti potrebite s prebivalištem izvan Grada Zagreba koji žive u siromaštvu, a do sada nisu bili obuhvaćeni ovakvim oblikom pomoći. Osim toga, organiziranjem distributivnih centara, utvrđivanjem i ujednačivanjem kriterija primanja pomoći te snaženjem postojećih ljudskih resursa Caritasa Zagrebačke nadbiskupije i župnih Caritasa želimo osigurati preduvjete za nastavak ovakvih aktivnosti i po završetku projekta", istaknula je voditeljica projekta Elza Parlov, a priopćeno je iz Caritasa Zagrebačke nadbiskupije.

Mladi kipari Zagreba u čast Stepincu

Zagreb, 4.2.2017. (IKA) - „Stepinac u rukama mladih kipara" projekt je koji se u organizaciji Ureda za kulturna dobra Zagrebačke nadbiskupije i Mladih kipara Zagreba održao u subotu 4. veljače.

U prizemlju Nadbiskupskog dvora u prostorima nekadašnjeg Caritasa, četvorica studenata Akademije likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu, Adrian Marok, Luka Krešimir Stipičić, Petar Čujo i Ivan Nestić, tehnikom modeliranja u glini izradili su 2 biste (portreta) i 2 figure bl. Alojzija Stepinca.

Stepinčev portret je zahtjevan i sad tek shvaćam zašto nam je profesor iz srednje škole rekao da nisi kipar ako nisi radio Stepinca i Tuđmana – prenio je svoje dojmove Ivan Nestić, student 2. godine Akademije likovnih umjetnosti koji iz sebe ima već 10-ak radova.

Predstojnik Ureda za kulturna dobra Zagrebačke nadbiskupije mons. Nedjeljko Pintarić otkrio je kome će figure i biste biti poklonjene. Jedna skulptura će biti poklonjena Misionarkama ljubavi u zagrebačkoj Jukićevoj ulici, jedna našem nestoru, najstarijem svećeniku Zagrebačke nadbiskupije preč. Vladislavu Tomasu, jedna bista ostat će na Nadbiskupskom duhovnom stolu, a kome će se pokloniti četvrta bista ili figure odlučit će se putem natječaja na Facebook stranici Zagrebačke nadbiskupije, kazao je mons. Pintarić.

Policijska kapelanija sv. Vlaha proslavila zaštitnika

Dubrovnik, 4.2.2017. (IKA) - Policijska kapelanija sv. Vlaha 4. veljače u samostanu sv. Vlaha u Pridvorju u Konavlima proslavila je blagdan svog nebeskog zaštitnika, a svečano misno slavlje prvi put je predvodio novi vojni ordinarij Jure Bogdan. Govoreći o životnom putu sv. Vlaha, biskupa i mučenika, u propovijedi je govorio o zavičaju sv. Vlaha gradu Sivasu (Sebasti), koji danas ima oko 300 tisuća stanovnika, i koji je u svojoj prošlosti doživio velika stradanja. Danas nije poznato kako je i kada je sv. Vlaho, čiji roditelji nisu bili kršćani, upoznao kršćansku vjeru i oduševio se za Kristov nauk. Bio je ugledan liječnik koga su kršćani u ono vrijeme kao vjernika laika izabrali za biskupa da bi se posvetio brizi za duše. Bio je zaređen za svećenika, pa potom za biskupa te se potpuno posvetio toj službi. U vrijeme jednog od progona kršćana kojim se htjela zauvijek iskorijeniti kršćanska vjera bio je mučen i sv. Vlaho. „Svojim moralnim načelima kršćanska vjera, radikalno svjedočena i potvrđivana životom, kako učenih i visoko pozicioniranih tako i jednostavnih i neukih ljudi, postojala je sve više izazov, 'crvena krpa', svima koji su se valjali u kaljuži vlastitog nemoralna i vlastitih različitih opačina", ustvrdio je vojni biskup. Kršćani su od početka uvodili novi stil života, novu kulturu, novi mentalitet, stvarali su novi svijet svojim životom i djelovanjem, čestitošću, profesionalnošću i poštenjem. Bili su poziv na promjene vlastitog ponašanja, mijenjanje starih grešnih navika i kretanje putem askeze, odricanja i samozataje. To je mnogima smetalo i radije su ostajali u tami zablude i začaranom krugu samodostatnosti i uživanja, pa su zbog toga mnogi kršćani podnosili mučeništvo poput sv. Vlaha.

Biskup Bogdan postavio je i pitanje zašto su se mučenici odricali onoga što im je najdraže, svoga života. Logikom čovjeka bez vjere ili nekog drugog svjetonazora, to bi se moglo nazvati fanatizmom. Ali ako mučeništvo promatramo u svijetlu vjere i vjernosti Isusu Kristu i odgovor će biti drugačiji, a to je da su pobijedili jer su postigli vječnu sreću sa svima svetima u nebu, rekao je biskup Bogdan i nastavio: „Kršćanski mučenik nije ni narodni heroj iz nekih prošlih vremena ni kamikaza iz današnjega svijeta. On umire svjedočki, jak, bez trunke mržnje, posve uronjen u Božju ljubav, ponajčešće s molitvom na usnama i s usklikom opraštanja svojim mučiteljima, progoniteljima i neprijateljima", po primjeru božanskog Učitelja na Golgoti.

Kapelan don Ivo Borić pozdravio je sve okupljene, a predstojnik samostana fra Ivan Kramar na kraju je svima zahvalio na lijepom događaju u samostanu. Biskup Bogdan se prije završnog blagoslova obratio policajkama i policajcima rekavši im kako oni predstavljaju Hrvatsku onima koji u nju dolaze, oni su njezino lice ali i sigurnost. "U svom poslu izloženi ste mnogim pogledima, kritikama, nepravednim sudovima, ali vi sve obavljate strpljivo, vi ste žive osobe, ljudi koji zarađuju svoj svagdašnji kruh tu gdje jesu i onda se vraćaju svojim obiteljima koje očekuju da i tamo budu kompletni", rekao je vojni biskup. Zahvalio je policajcima i policajkama na predanom radu u svom poslu, te Bogu zahvalio što postoje.

Uz policajce i policajke, djelatnike PU Dubrovačko-neretvanske na misnom slavlju bio je nazočan i načelnik Policijske uprave dubrovačko-neretvanske Tonči Radibratović sa suradnicima, predstavnici Policijske udruge branitelja PU Dubrovnik 91. te Dubrovački trombunjeri.

S vojnim biskupom koncelebrirala su četrnaestorica svećenika, a misno slavlje pjesmom su uveličali članovi klape Policijske uprave splitsko-dalmatinske "Sveti Mihovil". Nakon svečanog slavlja svi okupljeni su se fotografirali s biskupom Bogdanom.

Đakovo: Seminar za župne dopisnike i suradnike Tiskovnog ureda

Đakovo, 4.2.2017. (IKA/TU) - „Fotografija u medijskoj komunikaciji“ bila je tema seminara za župne dopisnike i suradnike Tiskovnog ureda Đakovačko-osječke nadbiskupije održanog 4. veljače u prostorima Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Đakovu. Seminar je okupio četrdeset sudionika. Temu predavanja i interaktivnu radionicu vodio je Mirko Mihaljević, djelatnik Glasa Slavonije d.d. te grafički urednik Vjesnika Đakovačko-osječke nadbiskupije i Srijemske biskupije. Tijekom panel-diskusije prigodno izlaganje održali su: urednik Vjesnika dr. Boris Vulić, predstojnik Tiskovnog ureda vlč. Robert Jugović te djelatnice Tiskovnog ureda Anica Banović i Martina Kuveždanin. U ime đakovačko-osječkog nadbiskupa Đure Hranića župne dopisnike i suradnike pozdravio je generalni vikar mons. Ivan Čurić. „Tiskovni ured i župni dopisnici zajedničkim djelovanjem u moru negativnih informacija i nastojanju da one nadvladaju, ističu ono što je pozitivno, a time možemo pobjeđivati, osjećati sigurnost i radost službe jer promičemo ono utemeljeno u dobroti koja je neprolazna, a to je sam Krist“, rekao je. Predstojnik Tiskovnog ureda vlč. Jugović osvrnuo se na temu seminara, upućujući da fotografiranje nema za cilj samo pokazati ono što činimo već želju posvjedočiti da su ljudi koje fotografiramo, naše župne zajednice, zahvaćene svjetlom Kristovim. „Djelovanje u našim župnim zajednicama uvijek je prožeto Kristom koji je Svjetlo svijeta, zato događanja koja zapisujemo i ovjekovječujemo za generacije koje će doći poslije nas, imaju smisao i želju pokazati - da i u naše vrijeme odsjaj Kristove riječi odjekuje u ljudima“, naglasio je.

Predavač Mihaljević prikazao je ulogu fotografije kao komunikacijskog sredstva u novinskim, a onda i mrežnim medijima. Fotografija kao komunikacijski medij ima golemu moć, istaknuo je, te rekao da je njezina uloga - izvještavati, informirati, dokumentirati i kontekstualizirati. S obzirom da se ubraja u domenu neverbalne komunikacije te govori univerzalnim jezikom, odnos prema fotografiji treba shvatiti ozbiljno jer živimo u vremenu dominantno vizualne kulture, trenutak koji fotografiramo „zatočen“ je za vječnost, ima marketinšku vrijednost te vrijednost izvora. Predavač je sudionike seminara uputio što sve treba imati na umu prije fotografiranja, a potom je definirao fotografiju u užem i širem smislu. Pojasnio je tehničke karakteristike toga prikazivačkog medija, važnost planova i kutova snimanja te osnovna pravila oblikovanja kompozicije fotografije. Osvrnuo se na razlučivost, formate i modele boja. Tijekom radionice Mihaljević je izdvojio nekoliko zanimljivih fotografija pristiglih za objavu u nadbiskupijskom Vjesniku te je na primjerima predočio prethodno navedene teorijske postavke.

Tijekom panel-diskusije dr. Vulić razložio je uredničku politiku Vjesnika. Zahvalio je dopisnicima na trudu i zalaganju te zamolio da obrate pozornost na važne pojedinosti pri oblikovanju teksta. Vlč. Jugović informirao je kako će odsada sva komunikacija sa župnim dopisnicima ići putem e-mail pošte, a njihova imena bit će objavljena na nadbiskupijskim mrežnim stranicama, u rubrici Tiskovnog ureda, jer su sastavni dio informativnog tima.

Djelatnice Tiskovnog ureda uputile su na tehničke pojedinosti pri komunikaciji i slanju tekstova. Dopisnike su podsjetile da tijekom Godine mladih u Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji posebnu pozornost obrate na pastoral mladih u svojim župama te budu spremni tekstom i fotografijom pratiti prvi dan Susreta hrvatske katoličke mladeži, kada će mladi iz raznih dijelova Hrvatske biti smješteni u njihovim župnim zajednicama.

Dan posvećenog života u Puntu

Punat, 4.2.2017. (IKA) - Dan posvećenog života redovnici i redovnice Krčke biskupije proslavili su u Puntu u subotu 4. veljače. Domaćini proslave bile su karmelićanke Božanskog Srca Isusova koje ove godine slave 100. obljetnicu svog dolaska u Hrvatsku. Tom prigodom u Punat su donesene i relikvije utemeljiteljice Reda bl. Marije Terezije od svetog Josipa. Program se odvijao u župnoj crkvi, uz sudjelovanje krčkog biskupa Ivice Petanjka, OFM Cap, povjerenika za ustanove posvećenog života vlč. Zvonimira Badurine Dudića, župnika Punta vlč. Ivice Kordića, veliki broj redovnika i redovnica ali i vjernika otoka Krka koji su htjeli sudjelovati na toj proslavi i osobno častiti relikvije blaženice. Slavlju euharistije prethodila je predstava zajednice Mlade Karmela „A di si ti?“ te kratki film o djelovanju karmelićanki u Hrvatskoj. Na početku euharistijskog slavlja biskupa i sve prisutne pozdravio je vlč. Kordić. Posebno je zahvalio karmelićankama na njihovu požrtvovnom i velikodušnom služenju, kako na području cijele domovine tako i u samoj župi Punat.

Euharistijsko slavlje predvodio je biskup Petanjak. Izrazio je radost zbog tog događaja te svih koji su se na nj odazvali, posebno benediktinki koje rjeđe sudjeluju na susretima. Pozdravio je i Mlade Karmela, ohrabrivši ih da se i nadalje okupljaju te budu otvoreni za Božji poziv.

U propovijedi biskup je, osvrnuvši se na obljetnicu djelovanja karmelićanki Božanskog Srca Isusova u Hrvatskoj, približio prisutnima lik njihove blažene utemeljiteljice. Istaknuo je njezinu vedru narav ali i trnovit životni put na kojem se susretala s pregršt patnji i križeva. „Svatko tko se odluči na neko veliko djelo kao što je osnutak jedne redovničke zajednice, mora biti svjestan da ga čeka trnovit put. Na tom ga putu ništa ne smije zaustaviti, niti obeshrabiliti i unaprijed mora biti pripreman da će morati trpjeti“, upozorio je biskup. No, uz to ga mora voditi duh poslušnosti koji je „majka svih kreposti i najjače sredstvo pobjede“. Sveci znaju da je poslušnost najmoćnije sredstvo pobjede jer je Isus Krist tako živio. Sveci vjeruju Isusu Kristu. Tu je ključ i razumijevanje svega.“ Kao što je Isus kroz sav svoj život i sve do križa bio poslušan Ocu, tako smo na poslušnost ali i na prihvaćanje križa pozvani svi ukoliko želimo stići do cilja – do uskrsnuća. Težak je to govor ali neizostavan i nepobitan. Upravo tu mudrost o važnosti poniznosti i prihvaćanja patnji blažena Marija Terezija spoznala je već u ranoj dobi i postavila je kao temelj cijeloga svog života. „I svaki put kad je u svom životu naišla na zatvorena vrata, na prezir, odbijanje, zabranu... i to uvijek od ljudi Crkve, okupila bi sestre i zajedno bi pjevale Tebe Boga hvalimo“, istaknuo je za kraj biskup te pozvao sve da Bogu zahvale za nebrojene primjere svetosti i zamole Boga Duha da ih mogu svojim životom nasljedovati.

Na kraju misnog slavlja prisutnima se obratila i s. Andreja Petravić, poglavarica karmelićanskog samostana u Puntu. Istaknula je kako je plamen svijeće simbol Krista i njegove putujuće Crkve ali i simbol proslavljene Crkve – svih svetih koji su u zajedništvu s Kristom nama primjer za nasljedovanje ali i kao oni kojima se utječemo za zagovor. „Plamen života bl. Marije Terezije od sv. Josipa odolijevao je svim iskušenjima i svjedočio blizinu njezina srca Srcu Isusovu koje je po njoj izlivalo svoju ljubav na sve zemlje gdje je boravila pa tako i na našu domovinu Hrvatsku“, rekla je s. Andreja.

Usljedila je molitva blaženici za nova duhovna zvanja. Biskup Petanjak potom je blagoslovio sve relikvijama, a zatim su okupljeni i osobno pristupili moćima, časteći ih i utječući se zagovoru bl. Marije Terezije.

Zagreb: Proslavljena svetkovina sv. Marije De Mattias

Zagreb, 4.2.2017. (IKA) – Svetkovina sv. Marije De Mattias, utemeljiteljice Družbe klanjateljica Krvi Kristove, proslavljena je euharistijskim slavljenjem koje je u subotu 4. veljače u kapeli Krvi Kristove samostana sv. Josipa na zagrebačkom Tuškancu predvodio rektor zagrebačke katedrale preč. Josip Kuhtić u zajedništvu s Misionarom Krvi Kristove o. Marijanom Zubakom. Uz sestre te zajednice, misi su nazočili i članovi Zajednica Krvi Kristove, kao i prijatelji i podupiratelji Zaklade „Marija De Mattias”. Uvodeći u euharistijsko slavlje, preč. Kuhtić naglasio je kako ga je kod svete utemeljiteljice posebno dojmilo da je „bila osoba proročke vjernosti i uvijek bila spremna slijediti Riječ Božju. Ako se u životu slijedi Riječ Božja onda se čovjek mijenja, a to se dogodilo u njezinu životu, te je znala otkriti Božje poslanje koje je bilo namijenjeno njoj u konkretnom okruženju u kojem je živjela. I mi smo pozvani slijediti sveticu i osluškiivati Riječ Božju, te ju živjeti ne u idejama, već u konkretnom životu”.

Na početku homilije preč. Kuhtić prisjetio se svoga prvog susreta s Klanjateljicama Krvi Kristove. Bilo je to u njegovim gimnazijskim danima pri posjetu zajednici u Miramarskoj. Tada ga je dojmilo nešto, što je i zapisao „Klanjateljice Krvi Kristove ne njeguju profinjeni egoizam; ne žive u samostanu samo za se, nego žive za Boga i za svijet. Svojim životom u tihom molitvi i meditaciji one glasno ispovijedaju da postoji netko iza ovoga života, a to je živi Bog, postoji vječnost”.

Osvrćući se na misno Evanđelje o Mariji Magdaleni koja nalazi prazan grob, propovjednik je podsjetio kako nakon izvješća žena da u grobu nema Isusova tijela u Evanđelju stoji zapisano da dva učenika Ivan i Petar trče na grob. Po dolasku na grob, „obojica gledaju istu scenu, ali ne vide istu stvarnost. Petar promatra prazan grob, a Ivan vidi uskrslog Isusa. To je poruka i za nas i našu vjeru: često samo gledamo stvari, i to površinski, ali ne vidimo njihovo značenje, ne trudimo se odgonetnuti koja je evanđeoska poruka. Radi se o očima vjere koje su sposobne vidjeti i nevidljive stvari. Danas nam je svima potrebno upravo takvo gledanje, jer ono što na prvi pogled vidimo često puta ne nudi mnogo dobrog i utješnoga. Možda se pitamo gdje je tu Bog u našem životu? On je tu usred našeg života, usred povijesti. Ako gledamo očima vjere onda ćemo vidjeti mnoge male znakove njegove prisutnosti u našem svagdanjem kršćanskom, redovničkom, svećeničkom životu. To su toliki i tolike koji izlažu svoje živote da bi svjedočili za Isusa. Sjetimo se samo domovinskog, obrambenog rata: što je sve pretrpjela i prošla zajednica klanjateljica Krvi Kristove. Namjerno to spominjem, jer se brzo zaboravlja”. Preč. Kuhtić naglasio je kako nam je u današnjem svijetu punom previranja teško vjerovati da je Bog ipak tu negdje prisutan. „Ta prisutnost kao da se često puta ne vidi, kao da nema ni učinka, a često puta naša pamet nam tu ne pomaže, ali srce i ljubav otvaraju oči i čini nas ustrajnim. To je intuicija ljubavi, ona koja je omogućila Ivanu da vidi i da povjeruje prije svih ostalih”.

Obraćajući se sestrama, propovjednik je rekao: „Uskrsna radost u vašoj zajednici klanjateljica Krvi Kristove sazrijevat će i sazrijeva na tlu vjerne ljubavi. A vjerna je ljubav ona čarobna riječ za koju danas molimo na ovu veliku svetkovinu ne samo za vas ovdje, nego i za našu Crkvu.

Nadalje je posvijestio kako se susret Uskrsloga i učenika uvijek događa u zajednici. „Isus nam ne dolazi privatno, mjesto susreta je okupljena zajednica, zajednica koja je trebala 'prožvakati' prosječnost i boriti se s izdajom jednoga njezinog člana. Taj susret se ne odvija u idealnoj i savršenoj zajednici, nego u onoj u kojoj živiš i onoj s kojom te Gospodin pozvao zajedno koračati”. Samo ako prihvatimo

logiku sjemenja koje treba umrijeti i strnuti da bi dalo plod, osjetit ćemo da i u nama cvjeta novi život. Učenici smo živoga Boga koji je ljubavlju razorio grob u kojem je bio zatvoren. U vječnom životu živjet ćemo kao uskrsnuli samo u onoj mjeri u kojoj tu i sada budemo svjedocima novoga Isusova života, samo ako i ljubavlju razorimo sva robovanja, sve zatvorenosti, sve slabosti koje susrećemo na svojem kršćanskom, redovničkom, svećeničkom putu. Nastojmo to koliko možemo, i koliko smo sposobni unutar poziva koji smo primili, ali ne propustimo niti jednu priliku. Katkad je doista dovoljan samo jedan iskreni i prijateljski osmijeh, rekao je na kraju homilije preč. Kuhtić.

Nakon molitve vjernika, prisutne Klanjateljice Krvi Kristove obnovile su svoja redovnička obećanja. Po popričesnoj molitvi riječ zahvale predvoditelju euharistijskog slavlja uputila je regionalna poglavarica s. Ana Marija Antolović. Večeras je ovo bio jedan lijep vjernički skup, jer smo zajedno slavili Boga u ovoj velikoj svetici, našoj utemeljiteljici. Nasljedujemo ono što je bio program njezina života: da nastojimo svima objaviti ljubav i nježnost Raspetog Isusa, Isusa u kojeg se ona zaljubila, kao što je sama pisama u svojim pismima. On joj je ukrao srce, jednostavno nije mogla mirovati, već je naviještala Njegovu ljubav. Molite za nas klanjateljice da budemo dostojne kćeri Marije De Mattias, da i u našim životima drugi mogu prepoznati Njegovu ljubav i nježnost, rekla je s. Antolović.

Prije blagoslova preč. Kuhtić je sve potaknuo da nastoje nasljedovati kreposni život sv. Marije De Mattias, njezinu karizmu. Ako se čitaju njezini spisi dolazi se do zaključka da se naše srce mora otvoriti, a kad se naše srce otvara Bogu onda se rađa jedan novi pogled, a taj pogled nije ideja već stvarnost koja se ostvaruje u konkretnom životu: ljubiti drugoga. A kad ljubimo drugoga ona mijenjamo sebe i mijenjamo druge, i ono što je vrhunac karizme ne možemo živjeti zatvoreni u egoizmu za sebe, nego to treba prenijeti u život, u karitativno djelovanje, u aktivno svjedočenje za Božju ljubav koja nam govori preko svetaca, pa tako i preko sv. Marije De Mattias, rekao je na kraju preč. Kuhtić. Na kraju mise vjernici su iskazali počasti relikvijama sveteice, a potom je druženje nastavljeno na zajedničkom agape.

Ukop don Jure Naranče

Jesenice, 4.2.2017. (IKA) - Splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić predvodio je u subotu 4. veljače u crkvi Sv. Petra na Sumpetru sprovodne obrede za preminulog svećenika Splitsko-makarske nadbiskupije don Juru Naranča. U koncelebraciji bili su dubrovački biskup Mate Uzinić i oko 55 svećenika Splitsko-makarske nadbiskupije predvođeni generalnim vikarom mons. Miroslavom Vidovićem i pastoralnim vikarom mons. Nediljkom Antom Ančićem, uz nazočnost pokojnikove rodbine i župljana, redovnica i bogoslova.

Na početku mise zadušnice nadbiskup Barišić izrazio je sućut pokojnikovoj rodbini i prijateljima, župljanima i svim don Jurinim poznavateljima, izrazivši pokojniku zahvalnost na plodnom svećeničkom životu. U propovijedi nadbiskup je istaknuo don Jurinu vjernost Bogu i predanost ljudima kojima je bio poslan i u kojima je jačao nadu i pouzdanje u Gospodina. Djelovao je u nezgodnim vremenima i teškim sredinama, ali to ga nije spriječilo da bude pravi misionar, evangelizator Radosne vijesti. Svoje sposobnosti i talente dao je Gospodinu, a on mu je uzvatio snagom i ustrajnošću. Nadbiskup je podsjetio da don Jure ni u mirovini nije mirovao nego je stalno bio na usluzi braći svećenicima i vjernicima bilo za ispovijed i misu ili pak razgovor.

Pastoralni vikar mons. Aničić podsjetio je na don Jurin

životni put. „Don Jure Naranča sin Špira Naranče i Kate rođ. Rakuljić, rođen je 11. veljače 1935. u Jesenicama. Potječe iz pobožne katoličke obitelji. Roditelji su imali osmero djece, tri sina i pet kćeriju. Stric Jure bio je dijecezanski svećenik i dugo službovao u susjednoj župi Duće pa je zacijelo bio poticaj da se dječak Jure odluči za duhovni poziv“, kazao je mons. Ančić. Splitski biskup mons. Frane Franić zaredio ga je za svećenika 1959. u njegovu rodnom mjestu Jesenice. Za vrijeme 55-godišnje svećeničke službe služio je u pet župa: Slivno-Ravno, Seget, Duće, Cista Velika i Slime. U svom pastoralnom radu nailazio je na otpore komunističkih vlasti. Ipak je svojim zauzetim i razboritim djelovanjem uspio primjerice u Segetu dobiti natrag župnu kuću koju su ondašnje vlasti bile oduzele te je povratio jedan dio crkvene zemlje. Tu je sagradio kuću za franjevke koje su u njoj vodile dječji vrtić i pastoralno radile u župi, istaknuo je mons. Ančić, naglasivši da je don Jure kao revni dušobrižnik svojim predanim svećeničkim radom učvršćivao i izgrađivao vjeru u srcima vjernika i poticao vjerski život u župnoj zajednici.

Posljednje dvije i pol godine proveo je u Svećeničkom domu u Splitu, ali još uvijek vitalan i aktivan obavljao je službu kapelana u Domu za starije i nemoćne osobe na Lovretu te povremeno ispomagao u konkatedrali. Preminuo je 2. veljače u Splitu.

Od don Jure su se prigodnim riječima oprostili župljani župe sv. Roka Krilo-Jesenice, a don Ante Šošić, upravitelj Svećeničkoga doma pročitao je govor don Pave Medića koji zbog bolesti nije mogao nazočiti. Nakon mise zadušnice, koju je uvećao župni mješoviti zbor, don Jure Naranča pokopan je u obiteljskoj grobnici na groblju Sustipan - Jesenice.

Dr. Željko Tanjić predvodio misu na posljednji dan Feste sv. Vlaha

Dubrovnik, 5.2.2017. (IKA) - Na Gorici sv. Vlaha na posljednji dan Feste sv. Vlaha, u nedjelju 5. veljače, slavljen je svečano misno slavlje koje je predvodio dr. don Željko Tanjić, rektor Hrvatskoga katoličkog sveučilišta. Barjaktari, trombunjeri, festanjuli i ostali vjernici do crkve Sv. Vlaha na Gorici došli su u procesiji s Brsalja, a putem su im se pridruživali barjaci crkava i svetišta pored kojih su prolazili. Prije same mise barjaktari su izvili svoje barjake na pozdrav svetom starcu.

U propovijedi je rektor Tanjić rekao kako su Isusove riječi bile razumljive njegovim slušateljima u njegovo vrijeme ali i nama danas jer prisutnošću svoga duha govori te riječi. Objasnio je kako se uvijek iznova divimo posebnosti Njegovih riječi i kako upravo On sam tim riječima daje to posebno značenje. Kazao je i kako nam Gospodin u Evanđelju poručuje da smo svi „sol zemlje i svjetlost svijeta“ (Mt 5, 13-16), te kako te riječi predstavljaju ozbiljan poziv i zahtjevnost Isusova nasljedovanja. „Ovdje se mi obasjani suncem možemo pitati možemo li biti sol i svjetlo svijeta. Možemo i moramo paziti da te njegove riječi ne budu izmrnute. Jer to su riječi ohrabrenja, poticaja, ali su i ozbiljne riječi. Nekada i riječi suda. Mi često zaboravljamo Isusovu ozbiljnost. Mi nekad ne želimo shvatiti ozbiljnost tih riječi.“

Propovjednik je upozorio kako nas vjernike ponekad drugi gaze jer smo „obljutavili“ i izgubili spremnost da nas se stavi na svijećnjak kako bi rasvijetlili tamu svijeta. „Ne volimo da nam se kaže kako smo bljutavi i kako nas treba gaziti. Ali Isus nam ozbiljno govori da će nam se to dogoditi ako ne budemo sol zemlje i svjetlo svijeta. Braćo i sestre, možemo biti i jesmo sol zemlje i svjetlo svijeta u svim našim slabostima, grijesima i paradoksima života, ako vjerujemo u

Krista.“ Dodao je kako je upravo Krist ono pravo svjetlo, kako je on lice i okus svijeta i zemlje. Okupljenima je poručio kako riječi proroka Izaije: „Podijeli kruh svoj s gladnima, uvedi pod krov svoj beskućnike, odjeni onog koga vidiš gola i ne krij se od onog tko je tvoje krvi. Tad će sinut poput zore tvoja svjetlost i zdravlje će tvoje brzo procvasti“ (Iz 58, 7-10), pokazuju put kako biti svjetlo svijeta, biti ono na što nas Isus poziva.

Upozorio je i kako se danas često suočavamo sa „svjetlosnim zagađenjem“, kako živimo u svijetu u kojem smo zaslijepljeni umjetnim svjetlom od kojeg ne vidimo više zvjezdano nebo. Rekao je kako nas upravo Isus liječi od tog lažnog svjetla i sjaja i kako nam upravo on pomaže da vidimo pravu sliku svijeta. „Biti zagledani u Isusa nas čini onima koji su čvrsto ukorijenjeni u vjeru. I to je smisao našeg okupljanja ovdje na Gorici. To je ono što je živio i sv. Vlaho. Biti svjetlo, sol, oni koji žive osobnu i društvenu pravednost. Sv. Vlaho kao liječnik i biskup bio je sol zemlje i svjetlo svijeta koji uvijek iznova daje miris, okus, boju i svjetlo vašemu gradu. To od njega treba učiti. Ne dopustiti da druga svjetla, drugi okusi, budu snažniji i jači.“ Rektor Tanjić kazao je da i za biti svjetlo svijeta ne smijemo jedni drugima biti sol na rani, nego okus ljepote života.

Prije završnog blagoslova župnik župe sv. Mihajla mr. don Robert Čibarić zahvalio je okupljenim vjernicima na dolasku i rektoru Tanjiću što je pristao predvoditi misu na Gorici sv. Vlaha. Svi vjernici koji se nisu grličali mogli su to učiniti nakon misnog slavlja.

Zatvorena 1045. festa sv. Vlaha

Dubrovnik, 5.2.2017. (IKA) - Spuštanjem barjaka sv. Vlaha s Orlandova stupa ispred zborne crkve Sv. Vlaha u Dubrovniku uz intoniranje Parčeve himne u nedjelju 5. veljače zatvorena je 1045. festa dubrovačkog zaštitnika. Riječi zahvale Bogu, sv. Vlahu i svima koji su na razne načine pomogli da četverodnevno slavlje prođe u najboljem redu, da Festa bude što ljepša i svečanija, uputio je rektor crkve Sv. Vlaha mons. Toma Lučić. Podsjetio je kako se sedam grčkih gradova otimalo za Homera jer je on bio biser. Jednako tako se za Dubrovnik otimalo sedam država, kazao je te ih nabrojio: Venecija, Turska, Napoleonova Francuska, Austrija, prva i druga Jugoslavija te sada agresori u Domovinskom ratu. „Otimali su se za Dubrovnik jer je on biser, jer on vrijedi. Zaboravili su jedno, kad taj Grad i taj biser vrijedi da je on svojim stanovnicima još draži i zato su spremi u svako doba, a nadamo se i u budućnosti, sve bolje ga čuvati i sve srdačnije ga braniti. A ono što sami ne možemo, mi se uzdamo u našega Parca sv. Vlaha. I govorimo ono što je pjesnik još davno rekao: 'Sveti Vlaho, ne ispusti ovaj Grad i nas u ovome Gradu iz svoje lijeve ruke. Ne ispusti ga nigda, nigda, nigda...', rekao je mons. Lučić i zaključio pozdravom: Živio sv. Vlaho!

Barjak sv. Vlaha spustili su ovogodišnji festanjuli Luko Šoletić i Vlaho Violić, koji su na Orlandov stup potom podigli zastavu Republike Hrvatske.

Nakon zatvaranja uslijedila je misa u zbornoj crkvi Sv. Vlaha.

Prije ceremonije zatvaranja u Grad su se vratili trombunjeri, festanjuli, gradska glazba i vjernici koji su sudjelovali na misi na Gorici sv. Vlaha te su, okićeni zelenilom s Gorice, ušli u procesiju u grad. Barjaktari su još jednom povijali barjake ispred Parčeve crkve uz pljesak okupljenih vjernika, među kojima je ove godine bilo mnogo djece.

Završila trodnevna proslava Blaževa u Zagrebu

Zagreb, 5.2.2017. (IKA) - Trećeg završnog dana proslave ovogodišnje župne svetkovine sv. Blaža u istoimenoj zagrebačkoj župi u nedjelju 5. veljače, na Dan života, središnje misno slavlje predvodio je kancelar Varaždinske biskupije mons. Antun Perčić, a misi je uz brojne vjernike i hodočasnike sudjelovao predsjednik Vlade Republike Hrvatske Andrej Plenković sa sinom Marijom. Mons. Perčić kazao je da kršćanstvo treba živjeti djelima koje proizlaze iz Kristovih riječi, da je kršćanin pozvan biti odsjaj Kristove slave, kao što je to bio i sv. Blaž. "On je svojim životom bio svjetlo svijeta, bio je sol zemlje. U teškim vremenima – a nijedno vrijeme za evanđelje nije lagano – svjedočio je za Isusa Krista. Kada je znao da mu se približava zemaljski život kraju činio je dobro, pomagao je ljudima u nevolji i zbog toga ga slavimo kao divni primjer onoga koji surađuje s Božjom milošću", kazao je mons. Perčić. Osvrnuo se u propovijedi i na obred grlićanja, blaževskog blagoslova grla, u kojem se moli za zaštitu od bolesti grla i svakoga drugog zla. "Svi bismo trebali uključiti tu molitvu svakodnevno u svoj život, da iz našeg grla proizlazi lijepa riječ, topla riječ koja će druge ohrabriti, koja će drugima reći: 'Ne boj se, usprkos poteškoćama života, život je lijep i pozvan si tu ljepotu živjeti i svjedočiti drugima. Neka Krist bude Tvoja snaga i putokaz'", zaključio je homiliju kancelar Varaždinske biskupije. Na kraju misnog slavlja premijer Plenković primio je blagoslov grla s dvjema svijećama te pogledao prve hrvatske božićne jaslice koje su nedavno obilježile stotu obljetnicu postojanja. Premijer je župljanin župe sv. Blaža, a posljednju skupinu koju je ugostio kao europarlamentarac u listopadu 2016. u Bruxellesu bilo je 16 mladih iz župe sv. Blaža koji su sudjelovali na konferenciji o sv. Blažu i valorizaciji hrvatske nematerijalne kulturne baštine u europskom kontekstu. Na misnom slavlju pjevao je župni mješoviti zbor uz komorni orkestar pod vodstvom dirigenta Ronalda Brausa, a posebno su mjesto imali i Bistrički kuburaši koji su stigli u pratnji općinskog načelnika Josipa Miličkoga.

Proslava Dana posvećenog života, Dana života i sedme obljetnice proslave ponovne uspostave Sisačke biskupije

Sisak, 5.2.2017. (IKA) - Proslava Dana posvećenog života, Dana života i sedme obljetnice proslave ponovne uspostave Sisačke biskupije održana je u nedjelju 5. veljače u katedrali Uzvišenja sv. Križa u Sisku. Svečano misno slavlje predvodio je sisački biskup Vlado Košić u zajedništvu s kancelarom biskupije mons. Markom Cvitkušićem, povjerenikom za pastoral osoba posvećenog života fra Goranom Rukavinom i više svećenika, a slavlju su uz redovnice i redovnike nazočili i članovi zajednice „Vjera i svjetlo“ predvođeni povjerenicom za osobe s invaliditetom Željkom Šemper.

U homiliji, govoreći o Danu života i Danu posvećenog života, biskup Košić zapitao se što ih to povezuje? „Kada ima života, kad se djeca rađaju i roditelji vesele brojnijem potomstvu, ima i zvanja za svećeništvo i redovništvo. Tako je Dan osoba posvećenog života obilježen prije svega molitvom za odaziv u duhovna zvanja, za redovnike i redovnice“, rekao je biskup, podsjetivši kako u Sisačkoj biskupiji djeluje sedam ženskih i šest muških redovničkih zajednica. „Ovo je i prilika da ja kao biskup zahvalim svim našim redovnicima i redovnicama na svjedočanstvu Bogu posvećenog života i požrtvovnom radu za dobro Crkve“.

U nastavku osvrnuvši se na poruke pape Franje i predsjednika Vijeća HBK za ustanove posvećenog života biskupa Zdenka Križića, biskup Košić zapitao se kako

pronositi radosnu vijest o Kraljevstvu Božjem i milosrdnoj Božjoj ljubavi. „Sv. Pavao piše – čuli smo u Prvoj poslanici Korinćanima: 'ne dođoh s uzvišenom besjedom ili mudrošću navješćivati vam svjedočanstvo Božje jer ne htjedoh među vama znati što drugo osim Isusa Krista, i to raspetoga... I besjeda moja i propovijedanje moje ne bijaše u uvjerljivim riječima mudrosti, nego u pokazivanju Duha i snage da se vjera vaša ne temelji na mudrosti ljudskoj, nego na snazi Božjoj'. Dakle, u središte svega našeg djelovanja treba staviti Isusa Krista, Raspetoga! Tako nismo nikada mi važni, nego je uvijek bitan On o kojem svjedočimo da je nama učinio velika djela te i sve druge pozivamo da ga upoznaju i dožive njegovu ljekovitu prisutnost u svome životu. U Evanđelju pak Isus kaže svojim učenicima: 'Vi ste svjetlost svijeta. Ne može se sakriti grad što leži na gori. Niti se užize svjetiljka da se stavi pod posudu, nego na svijećnjak da svijetli svima u kući. Tako neka svijetli vaša svjetlost pred ljudima da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega koji je na nebesima'. Mi ne želimo biti svjetlo, kao ni sveti Ivan Krstitelj, za koga Ivan Evanđelist kaže: 'Ne bijaše on svjetlo nego da posvjedoči za Svjetlo'. Premda vjerujemo i znamo da je samo Krist 'Svjetlo svijeta', taj grad koji je na gori, koji sve privlači i svima osvjetljava put, on to isto kaže i nama: vi ste svjetlo svijeta. Mi smo dakle pozvani biti svjetiljke, oni koji nose svjetlo, oni koji svjedoče za svjetlo. Ako naime Krist – svjetlo svijeta ispuni našu dušu do kraja, tada i mi svijetlimo – Kristom Gospodinom. Ne sobom, već njime“, rekao je biskup, dodavši kako upravo prorok Izaija u čitanju govori kako se to očituje. 'Podijeli kruh svoj s gladnima, uvedi pod krov svoj beskućnike, odjeni onog koga vidiš gola i ne krij se od onog tko je tvoje krvi. Tad će sinut poput zore tvoja svjetlost i zdravlje će tvoje brzo procvasti... Ukloniš li iz svoje sredine jaram, ispružen prst i besjedu bezbožnu, dadeš li kruha gladnome, nasitiš li potlačenog, tvoja će svjetlost zasjati u tmini i tama će tvoja kao podne postati'. „To je dakle put: naš bližnji koji je potreban naše ljubavi, kojemu mi možemo pomoći i tako ćemo pronijeti Krista Gospodina kao Svjetlo svijeta i obasjati njime sve ljude. Zadatak je težak, ali i lagan. Težak je jer traži da se cijeli dadnemo, do kraja izručimo njemu, našem Gospodinu, a lagan je jer – kad to učinimo – više ne vodimo mi naš život niti djelovanje, već sve to u nama izvodi on, koji nas prosvjetljuje i ispunja, koji nas vodi i daje nam svoga Duha, svoju snagu da činimo dobro, da iskazujemo našim bližnjima Božju ljubav“, zaključio je biskup te na kraju pozvao okupljene da mole i za njega jer se navršava osamnaest godina otkako je zaređen za biskupa.

Misno slavlje animirao je Zbor mladih katedralne župe i članovi zajednice „Vjera i svjetlo“.

Biskup Župan predvodio slavlje Dana života u Ogulinu

Ogulin, 5.2.2017. (IKA) - Dan života u župi sv. Križa proslavljen je 5. veljače cjelodnevnim pastoralnim pohodom umirovljenog krčkog biskupa i bivšeg predsjednika Vijeća HBK za obitelj i život koji je predslavio jutarnju i večernju misu a održao je i više susreta s roditeljima prvopričesnika i krizmanika, kao i studentske i radničke mladeži na kojima je govorio o značaju života.

U propovijedi biskup Župan je kao glavni razlog Isusova rođenja istaknuo život. Premda se rodio u teškim uvjetima ponižavanja, sramoćenja i mučke smrti, sve je činio da bismo mi živjeli. I danas se događaju strašne stvari s našom kulturnom stečevinom koja daje pravo na smrt u pobačaju. Opiremo li se mi takvim tendencijama jakom vjerom, promičemo li dovoljno ljudski život, temeljimo li svoje djelovanje na pravu i ljudskoj mudrosti ili stečevini na

Bogu? Naša je snaga u Bogu, a vjera je naša pobjeda, zaključio je biskup Župan. Na misama su suslavili ogulinski župnik i dekan preč. Robert Zubović i župni vikar Herbert Berisha.

U pastoralnoj dvorani župe biskup Župan susreo se tijekom jutra s više stotina roditelja kojima je pojasnio smisao borbe za život a to je snaga koji proističe iz vjere u Boga. Svjedoci smo velikih propusta u današnjem vremenu, rada nedjeljom, nepovjerenja u Stari zavjet, krađe crkvene imovine. Trebamo se svakako svrstati, ne vjerovati svojim očima već Bogu i imati povjerenje u njega. Presudno je pitanje naše vjere u Boga i povjerenje u njega, zaključio je svoja razmišljanja biskup Župan.

Split: Započeo Tjedan braka i predstavljena knjiga „Odgoj za budućnost“

Split, 5.2.2017. (IKA) - U sklopu Tjedna braka koji se u organizaciji Ureda za pastoral obitelji Splitsko-makarske nadbiskupije, župe Gospe od Pojišana i Bračnoga i obiteljskog savjetovišta Splitsko-makarske nadbiskupije održava od 5. do 12. veljače, u svetištu Gospe od Pojišana u Splitu pod geslom „Muževi, ljubite svoje žene kao Krist Crkvu...“ u nedjelju 5. veljače predstavljena je knjiga „Odgoj za budućnost“ autora psihologinje Vesne Gračner, komunikologinje i teologinje dr. Suzane Peran i teologa dr. o. Darija Tokića. Sve nazočne na početku je pozdravio gvardijan fra Žarko Lučić. U ime organizatora sve je pozdravila voditeljica BIOS-a Anita Strujić Vladanović, dr. med. O knjizi i problemima odgoja govorile su autorice Gračner i dr. Peran.

„S polazišta psihologije, teologije i komunikologije knjigom se htjelo pomoći suvremenoj obitelji da živi onaj ideal koji Crkva zapravo pred nju stavlja. Knjiga je na tragu i onoga što je papa Franjo rekao da mi često stavljamo visoke ideale pred obitelj, a nudimo malo pomoći kako te ideale ostvariti. Zato smo željeli s psihološkoga, komunikološkoga i teološkoga stajališta osvijetliti odgoj s interdisciplinarnoga našeg hrvatskog iskustva da bismo pomogli roditeljima da odgoje sretnu i zdravu djecu za budućnost“, rekla je dr. Peran. U predstavljanju je govorila o komunikološkom dijelu knjige nastale na temelju emisija na Hrvatskome katoličkom radiju, a namijenjene ponajprije roditeljima, ali i svećenicima, odgojiteljima te onima koji se pripremaju za brak, odnosno svima onima koji se bave djecom i odgojem, odnosno komunikacijom.

O psihološkim polazištima u knjizi govorila je prof. Gračner, istaknuvši da se knjiga bavi odgojem kao procesom sazrijevanja roditelja i djece te ističe važnost emocionalne inteligencije roditelja i djece. „Sadašnja generacija roditelja susreće se s mnogim zbunjujućim pravilima o odgoju, a od dotadašnjeg ekstreme autoritarnog odgoja krenulo se u drugi ekstrem tzv. popustljiv odgoj u kojemu se najveća briga posvećuje ugađanju djeci i zaštiti djece od svih mogućih povreda. Rezultati takvoga pretjeranog zaštićivanja djece, koje je počelo na Zapadu prije nekih tridesetak godina, već se pokazuju“, rekla je Gračner te navela depresiju i veliki bijes kod tinejdžera koji se onda očituje u zlostavljanju vršnjaka. „Ova generacija djece i mladih nije naučila dijeliti i voljeti, pa je sav trud roditelja da zaštite svoju djecu u stvarnosti djeci zapravo naštetio jer je poznato da je izvor sreće u ljubavi i suosjećajnosti prema sebi i drugima“, rekla je Gračner te na kraju istaknula kako je knjiga jedna priča koja savjetuje kako treba s emocijama i intelektualno odgajati djecu. Na početku i kraju predstavljanja knjige prikazana su dva kratka filma kako komunicira jedna obitelj i o samovolji jednog dječaka i djevojčice.

Rijeka: Danom života počeo Tjedan ZA obitelj

Rijeka, 5.2.2017. (IKA) - Dan života proslavljen je 5. veljače u župama Riječke nadbiskupije. Nadbiskup Ivan Devčić predvodio je svečano misno slavlje u crkvi Sv. Mateja na Viškovu i krstio šesto dijete obitelji Višnjić i sedmo dijete obitelji Ljubas. Proslavom Dana života počeo je i Tjedan ZA obitelj koji organizira Ured za obitelj Riječke nadbiskupije te je pozdravnu riječ izrekao župnik i voditelj Ureda mons. Ivan Nikolić. Nadbiskup je u propovijedi potaknuo vjernike na promicanje i čuvanje života. Unatoč tehnološkom napretku, nazadovali smo u zaštiti života, ne samo ljudskog nego i uvjeta za život, rekao je nadbiskup. Dodao je kako samo pozvani na solidarnost, jer sebičnost, egoizam i nebriga za druge živote narušava naše zdravlje i naše živote. Parafrazirajući sv. Pavla koji je rekao da ne trebamo slijediti mudrost ovoga svijeta, nego Isusovu mudrost, kazao je kako je Krist utjelovljena mudrost u kojoj nam je Bog rekao sve o nama i po kojoj ćemo biti promicatelji života. Biti mudar znači ljubiti bližnjega po uzoru na Krista. Pojašnjavajući tekst pročitano Evandjelja i Isusove riječi: „Vi ste sol zemlje“ i „Vi ste svjetlost svijeta“ (Mt 5, 13-16), pojasnio je da smo pozvani čuvati Zemlju koju nam je Bog ostavio da na njoj živimo. S druge strane, svjetlost je izvor života i kršćani su pozvani svijetliti Kristovom ljubavlju, osobito kršćanske obitelji zasnovane na vjeri i svetim sakramentima, a koje su 'sol zemlje' i 'svjetlost svijeta'. Čestitajući roditeljima novokrštenika Andrije i Franje, potaknuo ih je da svojim primjerom djeci svjedoče vjeru, a svima poručio da sve velike stvari u životu zahtijevaju žrtvu, a tu žrtvu Bog će blagosloviti. Na kraju je blagoslovio svu okupljenu djecu. Po završetku mise održan je prigodni program proslave druge godine djelovanja dječjega župnog zbora „Nebeske iskricice“ koji vode Ivana Marčelja i Ljilja Ivkić. Mališani su zahvalili župniku mons. Nikoliću i kapelanu Josipu Blažotiću na podršci i uručili im prigodne darove, dok su program izveli sa svojim roditeljima.

Biskup Križić predvodio slavlje Dana života u Gospiću

Gospić, 6.2.2017. (IKA) - Svečano misno slavlje u gospićkoj katedrali Navještenja BDM na Dan života, u nedjelju 5. veljače, predvodio je gospićko-senjski biskup Zdenko Križić u koncelebraciji s gospićkim župnikom i dekanom mons. Milom Čančarom i biskupovim tajnikom i župnim vikarom Mišlom Grgurićem, uz asistenciju đakona Pere Jurčevića. Pod misom biskup Križić krstio je djevojčice Karlu Pavelić i Martu Galac.

Već na početku svoje papinske službe Ivan Pavao II. odredio je da se jedan dan, odnosno jedna nedjelja u liturgijskoj godini (prva nedjelja u veljači) slavi kao „Dan života“. Može to izgledati malo čudno: zbog čega treba jedan poseban dan koji bi se posvetio slavljenju života? Zar to ne bi trebao biti svaki dan? Što je to ljudima vrednije od života? Ili pitanje koje postavio Isus: „Što čovjek može dati kao zamjenu za svoj život?“ (Mt 16,26). Ili kao što kaže psalmist: „Životu je cijena previsoka i ne može se platiti“ (Ps 49), istaknuo je biskup u propovijedi. Život je najveća vrijednost, najveći Božji dar koji smo primili, ali opet, nažalost, ne može se izbjeći pitanje: Koja je vrijednost života za čovjeka našeg vremena? Posljednjih nekoliko papa mnogo govore o prijetnjama kojima je izložen život suvremenog čovjeka. Govori se sve više o civilizaciji smrti ili kulturi smrti koja nadire i ovladava u suvremenom svijetu. Postavljaju se sve više pitanja: Koliko život danas vrijedi? Po kojim kriterijima se život danas vrednuje? Ne govorim sada o problemu terorizma, o vrednovanju života kod ljudi koji idu svjesno napraviti samoubojstvo da bi pobili mnoge druge, uglavnom

nedužne ljude. Sličnih je uvijek bilo u povijesti čovječanstva, život se oduzimao iz najrazličitijih razloga i mučenika je uvijek bilo.

Specifičnost našeg vremena je odnos prema životima začete djece i odnos prema životima starijih, bolesnih i nemoćnih ljudi. Tu je, rekao bih, najveće izopačenje suvremenog svijeta. Ubijanje nerođene djece posve je legalizirano. Toliko se govori o pravu žene da raspolaže kako želi sa svojim tijelom, da bi se onda oduzelo svako pravo začetom životu da bude rođeno. I ne samo to. Situacija je takva da ako danas netko digne glas u obranu prava na život začete djece, digne se, đavolski agresivno, cijeli pakao protiv takvog glasa. U prijašnjim civilizacijama djeca su bila najveća vrijednost. U Bibliji se jasno vidi kako je obitelj, koja je imala puno djece, smatrana od Boga posebno blagoslovljenom. To je bio najveći ponos i blagoslov obitelji. Osvajači prošlih vremena su, okupirajući druge narode, od obitelji otimali djecu, jer su im trebali bilo kao vojnici ili kao radnici, jer djece nije bilo dovoljno. I danas djece nije dovoljno. Mnogim narodima Europe prijeti izumiranje. I naš narod je itekako izložen tim prijetnjama, ali bez obzira na to, kultura smrti se na veliko promiče.

U Svetom pismu čitamo kako Bog želi odgojiti svoj narod da promiče život. Bog im kaže da budu svjesni da imaju pred sobom, s jedne strane, život i sreću i s druge strane smrt i nesreću, a onda ih Bog gotovo moli: „Život biraj" (Pnz 30,19). Tko se opredjeljuje za život postaje nositeljem života. Faraonova kći spašava dijete Mojsija od smrti i ona postaje majka jer je spasila jedan život. Ona nije biološka majka, ona nema mlijeka, ali postaje majkom jer spašava život. Majka je ona koja spašava život, a ne koja ubija. Mnoge majke su se gorko kajale zbog tog čina smrti vlastitog djeteta, ali ne znam poznaje li itko i jednu koja se pokajala zato što je rodila dijete nad kojim je imala napast pobačaja. Najčešće je roditeljima baš to dijete bilo posebniji blagoslov u njihovu životu. Mnogi znaju reći kako danas ima mnogo pobačaja iz ekonomskih razloga. Na to Isus ima odgovor kada kaže: „Zar život nije vredniji od jela i tijelo od odjela?" (Mt 6,25). Drugim riječima to znači: više vrijedi život djeteta nego li, ne znam kakav, standard zbog kojega bi se toga djeteta trebalo riješiti, odnosno ubiti ga. Život vrijedi puno više od svega onog materijalnog što se tom životu može pružiti.

Osim prema djeci, pogledajmo danas i odnos prema životu starijih, bolesnih i nemoćnih. Koliko pažnje dobivaju životi ovih ljudi? Ima nažalost puno slučajeva gdje izražavati sućut zbog smrti nekih osoba liči gotovo na raganje. Izražava se sućut, a ta osoba je već odavno napuštena od svojih najbližih, koji nisu niti skrivali želju da je smrt što prije odnese. Ovdje razlikujemo situacije gdje netko može biti i radostan zbog smrti neke osobe zbog teških bolova koje osoba trpi u nekoj neizlječivoj bolesti. Ali ono što je bitno jest to: kakav je bio odnos prema toj osobi u njezinoj bolesti i nemoći. Koliko smo učini da osoba umre s osjećajem da je voljena. Današnja kultura, nažalost, našla je rješenje za neke od ovih: eutanazija, ili budimo jasniji: ubojstvo. Dokle će ići kultura smrti? Nitko to ne zna reći. Doduše, bolesne i nemoćne se ne ubija prolijevajući njihovu krv, ali ih se ubija hladnim odnosom prema njima, indiferentnošću, grubim riječima, ponižavanjima, i slično.

Isus nam poručuje: „Ja dođoh da život imaju". I Bog nas trajno potiče: „Biraj život". A istinski život nalazi se u Božjoj riječi, u vršenju njegovih zapovijedi. Neka to iskustvo postane istina svakoga od nas da bismo nosili u sebi puninu Isusova života i tako obogaćivali živote drugih s kojima živimo ili se susrećemo, poručio je biskup.

„Molitveni doručak" Sisačke biskupije

Sisak, 6.2.2017. (IKA) - Tradicionalni „Molitveni doručak" Sisačke biskupije, u organizaciji Ureda za promicanje socijalnog nauka Crkve, održan je u ponedjeljak 6. veljače u Dvorani Benedikta XVI. sisačkog Velikog Kaptola. Četvrti puta okupio je osamdesetak osoba iz vjerskoga, kulturnoga, gospodarskoga i političkoga života, predstavnike županija, gradova, općina i župa s područja Sisačke biskupije. Između ostalih doručku su nazočili i europarlamentarka Marijana Petir i župan Sisačko-moslavačke županije Ivo Žinić.

Ovogodišnji glavni govornik bio je zastupnik Slovačke Republike u Europskom parlamentu dr. Miroslav Mikolašik, a okupljenima je govorio o izazovima ljudskoga dostojanstva i političkoj odgovornosti.

Na početku sve okupljene pozdravio je sisački biskup Vlado Košić, osobito zahvalivši dr. Mikolašiku na dolasku te voditeljici Ureda za promicanje socijalnog nauka Crkve Korneliji Marović na organizaciji. Biskup je istaknuo kako taj događaj okuplja političare koji su prije svega katolici, ali i one koji to nisu, te je njegov cilj poticati na razmišljanje kako vjernik treba postupati u politici.

U predavanju Mikolašik je istaknuo kako život u Europskoj uniji i rad u Europskom parlamentu donosi brojne izazove za vjernike katolike. „U Europskoj uniji mi želimo i moramo biti ujedinjeni, ali istovremeno moramo sačuvati nacionalne i vjerske vrednote. Prije svega, kao liječnik, otac i katolik, osjećam da mi je posebna dužnost brinuti se o očuvanju ljudskog života. Užasnut sam činjenicom da je 99% abortirane djece u zemljama Europske unije bilo potpuno zdravo i da su trebali biti drugo ili treće dijete u obitelji. Za početak zaštitimo tih 99% djece, mijenjajmo zakon, a onda možemo raspravljati o ovih 1% teških slučajeva. Od negdje je potrebno krenuti", rekao je europarlamentarac.

Mikolašik je istaknuo i kako je nemoguće govoriti o zaštiti ljudskog života na njegovu početku, a da se ne spomene pitanje zaštite života i na samome kraju. „U Europi nažalost postoje zemlje u kojima nije zaštićeno dostojanstvo života na njegovom samom kraju. To su zemlje poput Nizozemske i Belgije koje dopuštaju eutanaziju. Premda u zakonima ovih zemalja stoji da je eutanazija dopuštena samo kod neizlječivih bolesti u terminalnim fazama kada je bol nepodnošljiva, postoji sve više slučajeva iznimki. Naprimjer, u te dvije zemlje eutanaziju traže i biva im odobrena, zatvorenici koji su osuđeni na dvadeset ili više godina zatvora, bez terminalnih bolesti i fizičkog trpljenja. To je nažalost postala praksa. Ono što mi kao liječnici preporučamo i ističe da postoji pozitivno rješenje takve situacije, a to je palijativna skrb o umirućima. Kako bi zaštitili život u parlamentu, ljudi poput Marijane Petir i mene, organizirali smo se na način da možemo činiti pozitivne akcije i utjecali na kolege kada oni moraju glasati o teškim pitanjima. Jedan takav instrument je Radna grupa za bioetiku i ljudsko dostojanstvo. Jednom mjesečno organiziramo otvorene rasprave gdje uz naše kolege zastupnike pozivamo i stručnjake iz medicine, bioetike, genetike, biologije i brojne druge kako bi otvoreno razgovarali o brojnim temama, te tako onima koji nisu upućeni u neka pitanja, posebno što se tiče zaštite života, otvorili oči. Još jedan od načina našeg djelovanja je grupa za angažirane katoličke političare. Tamo se susreću političari iz različitih zemalja i razmišljaju o zakonima i direktivama koje dolaze te postoji li u njima neka problematična stavka ili riječ. Pokušavamo biti aktivni i amandmanima pozitivno djelovati na konačni tekst zakona. Posljednja i ne manje važna aktivnost je 'Molitveni doručak' Europskog parlamenta. Jednom godišnje okuplja se tristotinjak političara, prije svega članova parlamenta, premijera i

ministara raznih zemalja i baš kao i ovdje uvijek jedan glavni govornik svjedoči o svojoj vjeri u javnom životu. Mi nismo u Europskom parlamentu kako bi uživali u svojoj časti, nego kako bi služili svojim sugrađanima. Mi znamo vaše želje i razmišljanja koja su za život i za obitelji i naša je dužnost da učinimo sve za tu stvar", zaključio je Mikolašik. Nakon zanimljive rasprave, doručak je molitvom zaključio biskup Košić.

Peta sjednica Sinodskog povjerenstva za tematsko područje „Crkva zagrebačka u djelu evangelizacije“

Zagreb, 6.2.2017. (IKA) - U prostorijama Tajništva Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije održana je 6. veljače peta sjednica Sinodskoga povjerenstva za tematsko područje Crkva zagrebačka u djelu evangelizacije. Na sjednici su sudjelovali svi članovi Sinodskoga povjerenstva: prof. dr. s. Blaženka Valentina Mandarić, voditeljica Povjerenstva, preč. Božidar Cindori, Ljuba Duvnjak, vlč. mr. Željko Faltak te vlč. mr. Jakov Rađa. Radnome dijelu sjednice nazočio je i vlč. dr. Denis Barić, tajnik Sinode.

Nakon uvodne molitve za Sinodu i pozdravnih riječi voditeljice Povjerenstva, članovi istoga osvrnuli su se na objektivne članova Predsjedništva Sinode glede prijedloga (propositiones) koje je Povjerenstvo oblikovalo, a o kojima će glasovati tijekom drugoga sinodskog zasjedanja, 24. i 25. veljače. U tom smislu, imajući u vidu objektivne članova Predsjedništva kao i potrebne nadopune na koje su ukazali, na sjednici je izrađena konačna verzija prijedloga. Istom, članovi Povjerenstva su odlučili da će tako oblikovane prijedloge predati i teološkoj, pravnoj i pastoralnoj komisiji Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije kako bi iste dale svoje stručno mišljenje o oblikovanim prijedlozima. Nakon stručnoga mišljenja navedenih komisija, članovi Povjerenstva predstaviti će konačnu verziju prijedloga članovima Predsjedništva Sinode na idućoj sjednici Predsjedništva, netom pred drugo sinodsko zasjedanje, priopćeno je iz Tajništva Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije.

U Hvaru proslavljen zavjetni blagdan Sv. Križića

U odnosima s drugima svi moramo paziti da naše riječi ne budu kletve, klevete i ogovaranja, već riječi dobrote i uvažavanja, a političke stranke koje djeluju u našem gradu bez obzira na različite svjetonazore trebale bi raditi za zajedničko dobro svih koji u gradu žive, preporučio je mons. Štambuk

Hvar, 6.2.2017. (IKA) - U Hvaru je 6. veljače svečano i u molitvi proslavljen zavjetni blagdan Sv. Križića, koji se slavi u spomen na čudesno raspelo koje je prokrvavilo 6. veljače 1510. godine zbog sukoba plemića i pučana. U tom vremenu hvarski pučani bili su ogorčeni zbog teškog nasilja plemića, te su skovali plan osвете, kojom su namjeravali kazniti gradsku vlastelu za njihova nedjela. Na čelu urote pučana bili su kanonik Matija Lukanić i admiral hvarske luke Nikola Bevilacqua, u čijoj kući je skovan plan osвете radi čijeg su se uspjeha urotnici zakleli na maleno raspelo u Bevilacquinoj kući. Ubrzo se otkrilo da je raspelo prokrvarilo, što je za vođe urote bio Božji znak da se nasiljem i osvetom, a osobito ne uz pomoć križa ne mogu rješavati sukobi. Krvarenje raspela bio je ujedno poticaj da se vjernici pozovu na molitvu i pokoru, pa je tih dana hvarski puk hrlio u katedralu, u kojoj su slavljene mise pred izloženim raspelom, a veliko mnoštvo vjernika sudjelovalo je u prigodnoj procesiji preko trga. Ovogodišnja proslava blagdana otvorena je u nedjelju 5. veljače svečanom večernjom u

katedrali i prijenosom relikvije Sv. Križića do glavnog oltara na kojemu je raspelo izloženo. Na blagdan u ponedjeljak mnoštvo vjernika nazočilo je svečanoj misi u katedrali, koju je predvodio hvarski biskup Slobodan Štambuk s kojim je koncelebriralo više svećenika iz Hvara i s otoka. U propovijedi hvarski biskup se na početku zapitao zašto slavimo zavjetni blagdan Sv. Križića te istaknuo istu poruku koju su spoznali stvarni svjedoci krvarenja raspela davne 1510. godine, te rekao da Kristov križ, koji je simbol ljubavi, ne može poslužiti kao pomoć da se nasiljem i osvetom kazne zločinci. Štovanje Sv. Križića za grad Hvar, kao i za domovinu Hrvatsku, ne bi trebala biti samo uspomena na čudesni događaj iz 1510. godine, nego i opomena koja nas upućuje na ljubav prema bližnjima i međusobno razumijevanje. U odnosima s drugima svi moramo paziti da naše riječi ne budu kletve, klevete i ogovaranja, već riječi dobrote i uvažavanja, a političke stranke koje djeluju u našem gradu bez obzira na različite svjetonazore trebale bi raditi za zajedničko dobro svih koji u gradu žive, preporučio je mons. Štambuk. Ako to shvatimo, tek tada će naš zavjetni blagdan imati istinski smisao i neće biti isprazno slavlje, zaključio je hvarski biskup te na vjernike zazvao blagoslov riječima: „Križu sveti, blagoslovi ovaj grad i pomoz da naši građani uvažavaju i poštuju jedan drugoga bez obzira na različitosti, jer svi smo sinovi jednoga Oca!" Tradicionalna procesija preko trga nije održana zbog nevremena. Liturgijsko pjevanje izvodio je katedralni zbor kojim je ravnala maestra Klara Milatić uz pratnju na orguljama maestre Jasne Fističić.

U okviru ovogodišnje proslave blagdana Sv. Križića održana je i izborna skupština hvarske Bratovštine sv. Križa, koja u Hvaru djeluje od početka 16. stoljeća. Za predsjednika je ponovno izabran bratim Mate Riki Novak, a za članove Uprave izabrani su Joško Bracanović, Jure Kovačević, Stjepan Kovačević, Ivan Petrić i Joško Tudor. Skupštini su nazočili župnik don Mili Plenković i don Ivan Jurin kao upravitelj-duhovnik, kojega prema Statutu imenuje hvarski biskup. Nakon skupštine bratimi su organizirali tradicionalnu zajedničku večeru za članove dviju hvarskih bratovština, mnoge goste i uzvanike. Bratovština danas ima 102 člana.

Uskrsfest se ove godine neće održati

Pozivamo sve kojima je na srcu dobro duhovne glazbe da tajništvu Odbora HBK za mlade dostave svoje prijedloge i ideje kako bi Uskrsfest zasjao u novom ruhu

Zagreb, 7.2.2017. (IKA) – Iz Ureda HBK za mlade uputili su obavijest da se ove godine festival duhovne glazbe Uskrsfest neće održati budući da bi ove godine Susret hrvatske katoličke mladeži u Vukovaru i datum održavanja festivala slijedili jedan nakon drugoga, što bi bilo neprikladno za organizaciju jer jedan događaj veže snage i osobe na sebe te tako konkurira drugomu. Pokušaj da se Uskrsfest zbog Susreta hrvatske katoličke mladeži održi naknadno, kao što se dogodilo prije tri godine na svetkovinu Duhova, pokazao se neuspješnim, istaknuli su.

„To ne znači da se Uskrsfest ukida jer trideset i pet godina lijepih susreta, druženja, pjesama, radosti i slavljenju uskrsloga Gospodina, kao i poneka suza, bez sumnje su ostavili plodan trag u našoj Crkvi, kako u pojedincima - tako i u zajednicama. To nas obvezuje da ga nastavimo obnovljena novim idejama i promišljanjima. Stoga pozivamo sve kojima je na srcu dobro duhovne glazbe da tajništvu Odbora HBK za mlade dostave svoje prijedloge i ideje kako bi Uskrsfest zasjao u novom ruhu“, navodi se u obavijesti.

Crkva u Hrvata

Franjevci konventualci iz Hrvatske i Slovenije preuzimaju dansku misiju u Kopenhagenu

Kopenhagen, 3.2.2017. (IKA) - Hrvatska i Slovenska provincija franjevac konventualaca sprema se preuzeti dansku misiju u Kopenhagenu. U tu svrhu provincijali hrvatski fra Josip Blažević, i slovenski fra Milan Kos, od 1. do 3. veljače boravili su u Kopenhagenu, gdje su otpratili dvojicu svoje subraće, fra Tomislava Cvetka iz Hrvatske i fra Tomaža Majcena iz Slovenije, koji će započeti učenje danskog jezika kako bi kroz dogledno vrijeme mogli preuzeti upravljanje dvjema župama, župom Presvetog Srca Isusova i župom Presvetog Oltarskog Sakramenta, u središtu Kopenhagena. Susretu je nazočio i fra Miljenko Hontić, generalni asistent franjevac konventualaca, koji je za tu prigodu u Kopenhagen stigao letom iz Rima.

Hrvatsko-slovenske franjevece ugostio je danski biskup Czeslaw Kozon, poljskoga podrijetla, i generalni vikar Niels Engelbrecht, s kojima su provincijali razgovarali o praktičnim pitanjima. Razgledali su prostorije kata biskupske kurije u centru Kopenhagena, ranije mjesto boravka isusovaca, koji je preuređen u samostan za dolazak franjevac konventualaca u Dansku. Prostorije je još samo potrebno opremiti namještajem i pribaviti uporabnu dozvolu kako bi se franjevci u nju mogli nastaniti.

Drugoga dana boravka u Kopenhagenu središnji događaj bila je zajednička misa koju je predslavio fra Miljenko Hontić uz koncelebraciju šestorice franjevac konventualaca iz Švedske koji su došli podijeliti radost nove prisutnosti franjevac konventualaca u Danskoj. Fra Miljenko je u propovijedi izrazio radost što blagdanom posvećenog života Red franjevac konventualaca započinje svoju prisutnost na danskom tlu. Biskup Kozon izrazio je dobrodošlicu i radost zbog dolaska franjevac konventualaca na područje njegove biskupije. Predviđa se da bi franjevci konventualci upravljanje misijom mogli započeti kroz godinu dana.

28. međunarodna konferencija voditelja vojnih kapelana

Predstavnik Vojnoga ordinarijata u Republici Hrvatskoj bio je fra Frano Musić, biskupski vikar za MUP, a tema konferencije bila je "Vjera u javnome području: uloga i djelovanje vojnih kapelana"

Portsmouth, 3.2.2017. (IKA) - U Portsmouthu, gradu na jugu Engleske u kojemu su rođeni svjetski poznati pisac Charles Dickens i slavni inženjer Isambard Kingdom Brunel, od 30. siječnja do 3. veljače održana je 28. međunarodna konferencija voditelja vojnih kapelana na kojoj je sudjelovalo 88 predstavnika iz 31 države. Predstavnik Vojnoga ordinarijata u Republici Hrvatskoj bio je fra Frano Musić, biskupski vikar za MUP. Tema ovogodišnje konferencije je "Vjera u javnome području: uloga i djelovanje vojnih kapelana" ("Religion in public sphere: The role and function of military Chaplains"), obrađena u vrlo stručnim predavanjima koja pružaju interdisciplinarni pristup ulozi vjere u javnome prostoru, s posebnim osvrtom na ulogu i djelovanje vojnih kapelana.

Susret je počeo okupljanjem i zajedničkom molitvom u katedrali u Portsmouthu u ponedjeljak uvečer 30. siječnja nakon čega je slijedila večera koja je bila prigoda za predstavljanje i upoznavanje sudionika.

Sutradan je prvo predavanje održao prof. P. J. McCormack, istaknuvši kako vjera i vjersko djelovanje itekako imaju snagu u javnome području, a posebice se to odražava na

polju gdje djeluju vojni kapelani, što priziva davno postavljena pitanja o mjestu vjere u svijetu i odnosu između vjerskih i javnih (državnih) institucija. Tu se mogu prepoznati tragovi anomalija poglavito na liberalnome Zapadu – jedna od takvih je da se strogo dijeli javno djelovanje od privatnoga vjerskog, što je većini sve manje zabrinjavajuće. Najčešći pojam kojim se određuje Zapad posljednjih desetljeća jest sekularizacija, što bi se najjednostavnije odredilo kao načelo koje uključuje dvije osnovne propozicije, od kojih je prva strogo odvajanje vjerskoga i svjetovnoga, do toga da se čak govori da je sekularizacija izjednačavanje vjerskoga i svjetovnoga. Teorija sekularizacije kojom Steve Bruce problematizira ulogu vjerskoga na Zapadu otkriva mnoge slabosti i nejasnoće o ulozi vjerskoga u takvome svijetu, pri čemu on ističe da vjerovati nužno ne znači i pripadati, što se navlastito može prepoznati u Engleskoj. Dva su autora podloga za predavačevo izlaganje, Jürgen Habermas i Charles Taylor, koji u eseju s naslovom "Snaga vjere u javnome području" ("The Power of Religion in the Public Sphere") iz 2011. predlažu svraćanje pozornosti na složen odnos između države, društva i vjere.

Habermasovo je polazište da je vjera u zapadnome liberalnom društvu izložena mnogim opasnostima, ponajviše što u nekim prilikama može zadirati u aktivnosti sekularizirane države, kao i utjecati na pojedince koji ne dijele ista uvjerenja i nauk, napose na one koji ne vjeruju. Habermas jasno kaže da "sekularizacija države nije isto što i sekularizacija društva". Štoviše, on napominje da demokratski proces u civilnome društvu ne zahtijeva niti ovisi o sekularizaciji društva. Habermas, doduše suzdržano i sofisticirano, iznosi tipično zapadni liberalni pogled da je vjera privatna stvar i da, premda teološka doktrina može utjecati na međuljudske odnose, vjera treba biti odvojena od države ili društva.

S druge strane, Charles Taylor tvrdi da je pogrešno misliti da je vjera prijetnja sekularnim liberalnim demokracijama. On govori o konceptualizaciji sekularizacije koja aktivno promiče vrijednosti slobode, jednakosti i bratstva. Tako shvaćena, sekularizacija je dobar pokušaj posredovanja između javnoga i privatnoga područja i stvaranja konsenzusa tamo gdje se treba preklapati legitiman vjerski govor i djelovanje.

Osim ovoga treba svratiti pozornost na mnoge negativne pojavnosti koje uvelike mijenjaju i oblikuju svijet u kojemu živimo, napose, istaknuo je prof. McCormack, instrumentalizam i to programirani instrumentalizam u kojemu je dominantan glas većine. Tu je i moralni relativizam – razumijevanje što je moralno, a što nije. Predavač je naveo primjer ankete koja se provodila o razumijevanju moralnosti, a koja je pokazala da čak 30% anketiranih nije znalo odgovoriti je li nešto moralno ili nije, poglavito nisu znali reći što je temelj za prosudbu moralnosti. Sve više se ljudi povode za trenutačnim emotivnim stanjem u kojemu se nalaze i to je mjerodavno – moralni emotivizam; dobro je ono što osjećam da je dobro, a zlo je ono što osjećam da nije dobro.

Uloga je navlastito vojnoga kapelana, zaključio je prof. McCormack, uvijek posvješćivati temeljnu istinu o ljudskome postojanju, da nas je Bog stvorio na svoju sliku. I drugo, što iz toga slijedi, pravo na život i dostojanstvo – svatko ima pravo na život, slobodu i sigurnost (čl. 3 iz Ljudskih prava). Vojni kapelan treba gledati vojnike kao osobe, svakoga od

njih mora promatrati po onome što jest – slika Božja, ljudsko biće: sin, brat, sestra, otac, majka i sl. – nikako po onome što čini, čime se bavi.

Poslijepodnevno predavanje na tu temu održao je dr. A. Billings, s ponešto drukčijega motrišta, uzevši kao polazište Petera Bergera, glavnoga zagovornika paradigme o neizbježnoj sekularizaciji koja se, u proteklih pedeset godina, naširoko održala u zapadnome društvu. Berger kaže da je suvremeni svijet 'nadiruće religiozan kao nikada', što vrijedi za sve religije. Europa je više sekularna, u Rusiji se sekularizacija ponovno vraća. Berger govori o desekularizaciji svijeta. Suvremene države nisu toliko sekularne koliko su pluralističke i 'temeljna pravila' sekularne države dopuštaju da njihova društva budu pluralistička, dok istodobno održavaju koheziju. Zapadne sekularne države dopuštaju izražavanje vjere u javnome području na različite načine, ovisno o različitoj povijesti. To su temeljna pravila, a ne zajedničke vrijednosti koje omogućuju vjerske i druge razlike koje treba uskladiti u rastućemu pluralističkom svijetu. Na zapadu, napomenuo je dr. Billings, kršćanski vjerski polog leži uvijek na dubokoj razini i može biti pozvan kada je god potrebno.

Vojni kapelani djeluju u organizacijama koje su jasno javna i državna tijela, koja odražavaju donekle društva iz kojih su izvučeni. Operativno, kako djeluju između Crkve, države i društva, vojni kapelani stoje na sučelju između vjere i javnih ustanova, javnoga i privatnoga, svjetovnoga i svetoga područja. Njihovo djelovanje, opstanak i napredovanje ovisi o tome koliko mogu 'dodati vrijednosti'. Moderna su kapelanstva razvila poseban oblik duhovnosti koji je usvojen u modernim državama, jer su stavila dobrobit pojedinca u središte.

Trećega dana, u srijedu 1. veljače, organiziran je posjet dvorcu Windsor, najstarijemu i najvećemu nastanjenu dvorcu na svijetu koji je gotovo tisuću godina obiteljski dom britanskih kraljeva i kraljica. Riječ je o službenoj rezidenciji britanske kraljice Elizabete, u kojoj privatno boravi vikendima, zatim od ožujka do Uskrsa, za redovitih svećanih i državnih prigoda, kao i za primanja državnika i predsjednika. Unutar dvorca nalazi se i lijepa kapelica (st. George's Chapel), u kojoj je bila večernja molitva. Poslije posjeta dvorcu bila je prigoda za razgled mjesta Windsor i potom povratak u dvorac na večernju molitvu i večeru.

U četvrtak 2. veljače održana su još dva predavanja. Najprije je Francis Campbell govorio o političkome okviru koji uvelike određuje i usmjerava tijekove svjetskih procesa, što itekako utječe na sveopće stanje iz kojega izvire svijest o vjerskoj pripadnosti i potrebi mijenjati svijet na bolje. Mnoge recentne negativne pojave ostavljaju mnogo pitanja i potreba kvalitetnoga pomaka. Djelovanje na vjerskome području ima veliku ulogu, a u skladu s tim veći su i izazovi pred kojim se nalaze vojni kapelani. Izražena je snažna potreba za dijalogom u različitosti i pluralizmu.

Posljednje, četvrto, predavanje održao je general Richard E. Nugee, istaknuvši konkretno djelovanje vojnih kapelana u mirovnim misijama, s posebnim osvrtnom na vlastito iskustvo u mirovnim misijama u Afganistanu.

Nakon svakoga predavanja uslijedila je rasprava i pitanja o izloženoj temi, s mnogim intervencijama i posvjedočenjima iz kapelanske prakse.

U dijelu koji je predviđen za poslovni dio govorilo se o planovima za ovu godinu na polju usavršavanja i raznih tečajeva za vojne kapelane. Na kraju je kratkim filmom predstavljena Finska, domaćin iduće Međunarodne konferencije vojnih kapelana koja će se održati od 5. do 8. veljače 2018. u Helsinkiju.

Hrvatske redovnice i redovnici sudjelovali na Danu posvećenog života u Željeznom

Željezno, 4.2.2017. (IKA) - Hrvatske redovnice i redovnici koji djeluju na području Austrijske biskupije Svetog Martina u Željeznom (Eisenstadt) sudjelovali su u slavlju Dana posvećenog života 2. veljače u bolničkoj kapeli Milosrdne braće Svetog Ivana od Boga u Željeznom. Susret je započeo svečanom večernjom molitvom, a nastavljen akademijom. Mjesni biskup Egidije Živković spomenuo je 13 ovogodišnjih jubilaraca i jubilarke. Ujedno je predstavljena nova knjižica o redovničkim zajednicama u biskupiji. Biskup je zahvalio redovničkim zajednicama na njihovu djelovanju i radu na području Željezanske biskupije. Nakon akademije gostoprimstvom Milosrdne braće uslijedila je večera i bratsko i sestrično druženje.

Na području Željezanske biskupije danas djeluje 8 muških i 10 ženskih redovničkih zajednica s oko 80 članova. Od 1. rujna 2014. u biskupskom dvorcu u Željeznom djeluju četiri redovnice Družbe služavke Maloga Isusa Sarajevske provincije Bezgrešnog začeca BDM. Tako je Stadlerova Družba prisutna po zajednici sestara koje molitvom za Željezansku biskupiju i služenjem bolesnima daju svjedočanstvo karizme sl. Božjeg Josipa Stadlera. Njegovo školovanje u Austriji je sigurno obilježilo njegov životni put. U biskupiji djeluju i Školske sestre franjevske Krista Kralja Bosansko-hrvatske provincije Prečistog Srca Marijina (Sarajevo) čije četiri sestre u novije vrijeme djeluju u Velikom Borištofu (Großwarasdorf) u Burgenlandu (Gradišću). U Željezanskoj biskupiji djeluju i franjevci Bosne Srebrene i oblata Djevice Marije (OMV) u svetištu u Maria Loretto u Gradišću, a čiji je jedini član Hrvat, o. Štefan Vukić, Gradišćanski Hrvat, koji je ujedno i biskupski vikar za Hrvate u Željezanskoj biskupiji i urednik tjednog katoličkog lista za Gradišćanske Hrvate „Glasnik“.

Svetkovina sv. Marije de Mattias u Banjoj Luci

Banja Luka, 4.2.2017. (IKA/TABB) - U banjolučkom samostanu „Novi Nazaret“ redovnica Družbe klanjateljica Krvi Kristove svećanim liturgijskim slavljem proslavljena je 4. veljače svetkovina sv. Marije de Mattias, Utemeljiteljice te Družbe. Koncelebrirano slavlje predvodio je domaći biskup Franjo Komarica. Na misi su uz dvadesetak klanjateljica bile i sestre ostale tri redovničke zajednice s područja Banje Luke: milosrdnice sv. Vinka Paulskog, misionarke ljubavi i službenice Bezgrešne Djevice Marije. Na slavlju je bilo i 50-ak vjernika laika, članova Molitvene zajednice, te drugi župljani. Pjevanje je predvodila s. Damjana Kovačević, koja je ujedno voditeljica i orguljašica zbora u katedrali. U homiliji biskup Komarica podsjetio je i na opravdanost obilježavanja „Dana posvećenog života“, koji je u Crkvu uveo sveti Ivan Pavao II. te je naglasio trostruku nakanu uvođenja toga dana kao „zahvaljivanje Bogu za dar redovništva u Crkvi, koji obogaćuje župne i biskupijske zajednice“, bolje upoznavanje i cijenjenje redovnica i redovnika od strane vjernika laika i bolje i dublje posvećivanje vlastitog poslanja u Crkvi i svijetu od strane redovnica i redovnika“. Biskup je naglasio da je bit vjerodostojnoga redovničkog života „ljubiti i dati sve“, pojasnivši kako se to ostvarilo i u životu utemeljiteljice. Zaključio je pozivom svima: „Budi kršćanin, redovnica, redovnik, svećenik ali stvarno i potpuno!“

Na kraju mise nazočnima se obratila i samostanska poglavarica s. Bernarda Krištić te je uslijedilo čašćenje relikvija svetice.

Inozemne vijesti

Papa Franjo primio katoličke biskupe iz Srbije, Crne Gore, Makedonije i Kosova

Vatikan, 30.1.2017. (IKA) - Papa Franjo primio je u ponedjeljak 30. siječnja biskupe Međunarodne BK sv. Ćirila i Metoda iz Srbije, Crne Gore, Kosova i Makedonije koji se nalaze u pohodu ad limina. Predsjednik MBK sv. Ćirila i Metoda zrenjaninski biskup Ladislav Nemet u razgovoru za Radio Vatikan posebno je istaknuo važnost ekumenskog i međureligijskog dijaloga. „Što se tiče Srbije, ekumenske veze i suradnja između Svete Stolice i Srpske pravoslavne Crkve veoma su dobre. Na Kosovu je posebno značajan međureligijski dijalog jer katolici tamo žive među muslimanima. U Crnoj Gori i Makedoniji Katolička Crkva teško održava odnose sa službenom koja se tamo razvija uz izdašnu pomoć države", kazao je mons. Nemet. Rekao je kako je MBK sv. Ćirila i Metoda nedavno predložila Svetoj Stolici da „zbog velikih razlika između četiriju država" tu međunarodnu skupinu podijeli na nacionalne konferencije. „Mi dolazimo iz četiri države s različitim zakonodavstvom. Jedino u Srbiji imamo pravo poučavati vjeronauk u osnovnim i srednjim školama. Vlada Crne Gore potpisala je temeljni sporazum sa Sveom Stolicom, ali slični sporazumi ne postoje s ostalim državama", kazao je mons. Nemet. Ocijenio je da održavanje duha suradnje između četiri države mora biti prioritet, kao i širenje poruke milosrđa Katoličke Crkve, što je u skladu s težnjama Svetog Oca koji je mnogo učinio za mir u svijetu, zaključio je mons. Nemet.

Molitveni doručak u Washingtonu

Washington, 2.2.2017. (IKA) - Hrvatska zastupnica u Europskom parlamentu Marijana Petir sudjelovala je na 65. nacionalnom molitvenom doručku koji je uz američkog predsjednika Donalda Trumpa i članove Senata te Kongresa okupio državnike iz 140 zemalja svijeta. Posebnost je molitvenog doručka u tome što su državnici cijelog svijeta bez obzira na razlike u razmišljanjima koje imaju, spremni moliti zajedno kako bi približili svoja stajališta za dobro naroda kojima služe, svjesni da je Bog iznad svih i da njemu ništa nije nemoguće. Zastupnica Petir istaknula je da su zaštita ljudskog dostojanstva, sloboda vjeroispovijesti, borba protiv terorizma i pouzdanje u Boga da upravlja našim srcima prilikom donošenja odluka bile ključne poruke ovogodišnjega molitvenog doručka.

"Inspirira me vidjeti demokrate i republikance da mole zajedno. Toliko se trudimo u svakodnevnom životu da se naš glas čuje na zemlji: aktivni smo na društvenim mrežama, pišemo blogove, no kada molimo, naš se glas čuje na nebu", rekao je glavni govornik kontra-admiral Berry C. Black te poručio: „Molite za sve ljude, bez obzira na to čitate li Bhagavad Gitu, Kuran, Bibliju ili nešto drugo".

Svim prisutnima obratio se i predsjednik Trump, rekavši kako je Nacionalni molitveni doručak jedan od najznačajnijih običaja američkoga naroda te se nada kako će i idućih sedam puta sudjelovati na njemu. Zahvalio je američkom narodu čije su ga molitve provele kroz neka, kako je rekao, jako teška vremena. "Molim za Vas predsjedniče" - riječi su koje mi uvijek dotaknu srce. Zahvaljujem svim našim vojnicima jer nema veće ljubavi od one kada vojnik položi svoj život za svoju domovinu, obitelj i prijatelje. Upravo te veze odanosti spajaju nas sve u jednu cjelinu", naglasio je predsjednik Trump.

Dokument njemačkih biskupa o bračnom i obiteljskom pastoralu

Berlin, 2.2.2017. (IKA) - Koje posljedice proizlaze iz pobudnice „Amoris Laetitia" za bračni i obiteljski pastoral u Njemačkoj? S tim se upitom njemački biskupi sučeljavaju u dokumentu koji je Stalno vijeće Njemačke biskupske konferencije usvojilo 23. siječnja, a objavljen je 1. veljače. Premda će mnogo toga što je navedeno u Papinu dokumentu, „poticajnom izvoru za život bračnih parova i obitelji", još trebati „razvijati u konkretnim pastoralnim situacijama", njemački biskupi za budući hod njemačkoga pastoralna navode četiri odrednice koje smatraju vrlo važnima, premda ne iscrpljuju „bogatstvo enciklike Amoris Laetitia".

Prva se odnosi, kako izvješćuje agencija Fides a prenosi Radio Vatikan, na pastoral pripreme za brak, koja treba biti „pojačana, obvezna i istodobno uvjerljivija". Biskupi spominju put „bračnoga katekumenata", koji bi vodio prema sakramentu, kao „svjestan hod vjere", uzimajući u obzir stvarne životne situacije. Zatim će trebati povećati napore u praćenju bračnoga života: predložene su razne upute, među njima i poziv da se „razvija duhovnost braka i obitelji". Pratlja istodobno mora biti pomoć „u problemima i stvarnim teškoćama" života. Jedino će se tako u svakodnevici osoba moći kušati raspoloživost i humanost Crkve, navodi se u dokumentu.

Jedna od četiri biskupske odrednice odnosi se na vjeru. Treba podupirati obitelji kao mjesto učenja vjere te ih jačati u toj teškoj zadaći. Dokument potiče na pastoralnu pratnju obitelji u traženju novih oblika, prikladnih za poticanje rasta vjere, kako bi u svakodnevnom životu mogle podupirati vlastitu djecu i njihov hod u vjeri i u vjerskom iskustvu.

Govoreći o mnogovrsnim situacijama u kojima žive bračni parovi i obitelji, mješoviti su brakovi istaknuti kao izazov i prigoda za ekumenski dijalog. Nemoguće potpuno zajedništvo u Večeri Gospodnjoj zbog podjele kršćana, u takvim obiteljima i parovima još razvidnijom čini njihovu bol. Svjesni smo da nije lako u naše vrijeme prenositi katoličko stajalište i istodobno se u pastoralnoj odgovornosti sučeljavati s tim problemom.

Njemački biskupi daju upute koje se odnose na „krhkost" braka prema odrednicama pobudnice Amoris Laetitia: Pratiti, razlikovati, integrirati. Premda je nerazrješivost braka bitni dio crkvenoga nauka, pobudnica ističe potrebu različitih pogleda na pojedinačne situacije u životu vjernika. Treba biti jasno da rastavljeni i ponovno oženjeni pripadaju Crkvi, da im Bog ne uskraćuje svoju ljubav, te da su pozvani očitovati ljubav prema Bogu i bližnjemu kako bi bili istinski svjedoci Isusa Krista.

Citirajući brojne ulomke iz Papina dokumenta, biskupi ukazuju kako Amoris Laetitia za neke situacije predviđa mogućnost „primanja crkvene pomoći, a u nekim slučajevima i sakramentalnu potporu, kako bi mogli nastaviti hod u milosti i Božjoj ljubavi. Kada nije moguće poništiti brak, nužna su različita rješenja, koja odgovaraju pojedinim situacijama. Kako bi se to postiglo, upućuje se na „pastoralno praćeno usvajanje odluka" koje mogu otvoriti „mogućnosti primanja sakramenta pomirbe i pričesti". Glede toga, biskupi ističu da treba izbjegavati „popustljivost i strogost": naprotiv, treba poraditi na „učvršćivanju oblikovanja vjerničke savjesti".

Dan posvećenog života u Vatikanu

Vatikan, 2.2.2017. (IKA) - Napast koja posvećeni život može učiniti jalovim je napast „preživljavanja“, koja nas potiče da se zaštitimo nauštrb vlastitih snova, poručio je papa Franjo 2. veljače u propovijedi na misi u bazilici Sv. Petra u Vatikanu povodom blagdana Prikazanja Gospodinova ili Svijećnice kad se u Crkvi ujedno slavio i 21. svjetski dan posvećenog života. Sveti Otac podsjetio je da nam blagdan Prikazanja Gospodinova pokazuje kako susret Boga s njegovim narodom donosi radost i obnavlja nadu. „Jedino će to povratiti našu radost i nadu, jedino će nas to spasiti od življenja u mentalitetu preživljavanja. Jedino će to učiniti naše živote plodnima i održati naše srce na životu: stavljati Isusa gdje mu je mjesto – usred Njegova naroda“, kazao je Papa. Multikulturalna preobrazba je u tijeku i stoga je to važnije za posvećene osobe da budu s Isusom uronjene u život, srce tih velikih promjena, rekao je papa Franjo te dodao da su posvećene osobe pozvane biti kvasac tog tijesta – u skladu s karizmama svojega reda. Da bi to ostvarile, ne smiju upasti u obrambeni stav, niti biti motivirane strahom. „Staviti Isusa usred njegova naroda znači imati kontemplativno srce“, nastavio je Sveti Otac, „srce sposobno prepoznati kako Bog hoda ulicama naših gradova i našim susjedstvom. Staviti Isusa usred njegova naroda znači uzimati i nositi križ naše braće i sestara. To znači htjeti dodirnuti Isusove rane u ranama svijeta koji je u boli, koji čezne i vapi za iscjeljenjem. Postaviti se zajedno s Isusom usred njegova naroda!“, kazao je Papa, dodavši da to ne čine kao neki vjerski „aktivisti“, već kao muškarci i žene kojima se stalno oprašta i koji su pozvani dijeliti Božju utjehu s drugima. Papa Franjo upozorio je na „napast“ koju posvećeni život može učiniti neplodnim – napast „preživljavanja“. „Taj nas mentalitet čini reakcionarnima, prestrašenima te se polagano i tiho zatvaramo u svoje domove i sheme. Ta nas napast preživljavanja tjera da gledamo u prošle dane slave. I umjesto da ponovno zapalimo proročku kreativnost koja se rodila iz snova našeg utemeljitelja, mi radije tražimo prečice kako bismo izbjegli suvremene izazove“, kazao je Papa. Smatra da mentalitet preživljavanja umanjuje snagu karizme reda jer vodi k tomu da ju se „udomači“, oduzimajući joj njenu izvornu kreativnu snagu. Ta nas napast tjera da štitimo prostore, zgrade i strukture, te prijeći poticanje novih inicijativa. Mentalitet preživljavanja dovodi do toga da zaboravimo na milost; čini nas stručnjacima svetog, ali ne očevima, majkama, braćom ili sestrama te nade koju smo pozvani proročki naviještati, rekao je Papa te nastavio: „U klimi preživljavanja venu srca naših starijih, oduzimajući im sposobnost sanjanja. Na taj način se onesposobljuje proroštvo koje su naši mladi pozvani naviještati i ostvariti. Ukratko, napast preživljavanja preokreće nešto što Gospodin predstavlja kao priliku za poslanje u nešto opasno, možebitno katastrofalno. I makar ovaj stav nije ograničen samo na osobe posvećenog života, mi smo na poseban način pozvani paziti da ne upadnemo u tu zamku.“ Da bi se osobe posvećenog života zaštitile od te napasti, potrebno je prisjetiti se „snova“ utemeljitelja te hrabrosti kako bi proročki nosili te „snove“ naprijed. Redovnici i redovnice su pozvani biti „nasljedovateli nade“ svojih utemeljitelja. „Budimo s Isusom dok ide ususret svom narodu“, nastavio je Papa, „kako bi bio usred svog naroda. Kročimo naprijed, bez prigovaranja ili tjeskobe onih koji su zaboravili prorokovati jer nisu preuzeli snove svojih utemeljitelja; hodimo naprijed s hvalospjevom.“ Hodimo naprijed, „ne sa strahom, već sa strpljenjem onih koji se uzdaju u Duha, Gospodina snova i proroštava. Na taj način dijelimo ono što je istinski naše: hvalospjev koji se rađa iz nade“, rekao je papa Franjo.

U Skopju održana konferencija o socijalnom dijalogu

Na konferenciji su sudjelovali predstavnici iz Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Srbije, Slovenije, Kosova, Crne Gore, Albanije i Makedonije te Italije

Skopje, 4.2.2017. (IKA) - U Skopju je 4. veljače završila trodnevna konferencija o socijalnom dijalogu "Pitanje imigracija: nova europska politika za socijalnu koheziju" u organizaciji Kršćanskoga radničkog pokreta iz Italije (MCL), Europskog centra za radnička pitanja iz Njemačke (EZA), Sindikata obrazovanja, znanosti i kulture Makedonije (SONK) i Hrvatskog kulturnog društva Napredak.

Na konferenciji su sudjelovali predstavnici iz Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Srbije, Slovenije, Kosova, Crne Gore, Albanije i Makedonije te Italije.

Predsjednik Kršćanskoga radničkog pokreta Carlo Costalli istaknuo je važnost održavanja ovoga skupa u Makedoniji jer Makedonija na neki način predstavlja ulazna vrata izbjeglicama i migrantima s Bliskog istoka. "Ne trebate podizati zidove prema njima", kazao je Costalli, naglasivši kako pored fizičkih zidova postoje socijalni, ekonomski i religijski zidovi, koji su nevidljivi, ali i opasniji od onih stvarnih. "Bez zemalja Jugoistočne Europe Europska unija nije cjelovita i potrebna je brza integracija svih zemalja koje žele postati članicama EU-a. Ne smijemo se prepustiti pesimizmu", zaključio je Costalli.

Jakim Nedelkov, predsjednik SONK-a, rekao je da u Makedoniji živi nešto više od dva milijuna stanovnika, a od toga je 720.000 zaposlenih, pri čemu je samo 110.000 članova neke od sindikalnih organizacija. "To ne znači da je ekonomsko stanje u Makedoniji dobro i da ne postoji potreba za sindikalnim organiziranjem. Dapače, najrazvijenije zemlje imaju najviše radnika sindikalno aktivnih."

Dopredsjednik EZA-e Piergiorgio Sciacqua naglasio je da je regija Jugoistočne Europe za sada periferija EU-a.

"Samo zajednički možemo riješiti sve probleme, pa i one koji se tiču integracija, ali i migracija. Moramo djelovati zajedno, a ne parcijalno", rekao je Sciacqua i zapitao se koja je svrha šengenskog sustava ako gradimo zidove. "Europska politika bi trebala imati jasnu politiku i pregovarati sa zemljama iz kojih dolaze migranti."

"U Bosni i Hercegovini imamo sada nekakav krhki mir. No, i takav je bolji od bilo kakvog sukoba", naglasio je predsjednik Napretka mons. Franjo Topić. "U posljednje se vrijeme vide neki pomaci na europskom putu Bosne i Hercegovine, ali on mora biti ubrzan. I danas ću ponoviti da je Bosna i Hercegovina zanimljiva i komplicirana jer se u njoj susreću tri svijeta.

Naši političari ovu činjenicu često zlorabe jer homogeniziranje na nacionalnoj osnovi koriste za svoje interese. Važno je da se u BiH počinje upravljati različitostima, a ne ih zlorabiti. A za to je, kao i cijeloj regiji, potreban istinski dijalog".

Predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak prof. dr. Franjo Topić i član Napretkove Središnje uprave Vanja Gavran u Skopju su se susreli i sa skopskim biskupom Kirom Stojanovim te obišli Memorijalni centar Majke Terezije.

Papa: Kapitalizam odbacuje najslabije

Najbolji i najpraktičniji način izbjegavanja idolopoklonstva novca je da novac dijelimo s drugima, prije svega sa siromašnima, ili da omogućimo mladima da studiraju i rade - Ozbiljni oblik siromaštva u nekoj civilizaciji je kada ona više nije u stanju vidjeti svoje siromahe koje se najprije odbacuje, a potom skriva, kazao je Sveti Otac

Vatikan, 5.2.2017. (IKA) - Potrebno je promijeniti pravila igre društveno-gospodarskog sustava, a nasljedovati dobrog Samaritanca nije dovoljno, poručio je 4. veljače papa Franjo sudionicima susreta Ekonomija zajedništva, koji je organizirao Pokret fokolara. „Gospodarstvo i zajedništvo dvije su riječi koje suvremena kultura drži razdvojenima i često smatra suprotnima“, kazao je Papa i istaknuo da su oni povezali te dvije riječi, prihvaćajući poziv Chiare Lubich, koji je uputila prije 25 godina u Brazilu.

Sveti Otac potom je upozorio na opasnost novca koji može postati idol: „Novac je važan, posebno kada ga nema; prehrana, obrazovanje i budućnost djeteta ovise o njemu, no postaje idol kada postane cilj“, a ne sredstvo. Kada kapitalizam od zarade čini jedinu svrhu, postoji opasnost da se pretvori u idolopoklonički okvir, oblik štovanja. „Božica sreće“ postala je božanstvo opasnog financijskog sustava koji uništava milijune obitelji diljem svijeta. „Idolopokloničko štovanje je zamjena za vječni život“, objasnio je Papa, „pojedinačni proizvodi, poput automobila ili mobitela, stare te se troše, ali ako imam novac ili kredit, mogu si odmah kupiti nove, zavaravajući se da tako pobjeđuju smrt.“

Najbolji i najpraktičniji način da izbjegnemo to idolopoklonstvo je da novac dijelimo s drugima, prije svega sa siromašnima ili da omogućimo mladima da studiraju i rade, kazao je Sveti Otac, upozorivši da se ne može služiti dvama gospodarima: Bogu i novcu. Papa je potom istaknuo brojne inicijative, javne i osobne, kojima se želi umanjiti ili iskorijeniti siromaštvo. On vidi napredak: danas smo osmislili brojne nove načine kako pomoći siromašnima i odbačenima od društva te imamo djelotvornije ustanove nego u prošlosti. No, izbjegavanjem plaćanja poreza kao i njegovom utajom, ne čini se samo nešto nezakonito, već se niječe temeljni životni zakon - zakon uzajamne skrbi.

„Glavni je etički problem tog kapitalizma da odbacuje, a poslije odbačene nastoji sakriti. Ozbiljni oblik siromaštva u nekoj civilizaciji je kada ona više nije u stanju vidjeti svoje siromahe koje se najprije odbacuje, a potom skriva“, kazao je Papa. Objasnio je zatim da ako gospodarstvo zajedništva želi biti vjerno svojoj karizmi, mora se pobrinuti ne samo za žrtve, već također treba izgrađivati sustav gdje je sve manje i manje žrtava, sve dok ih možda i ne bude. „Dok god gospodarstvo proizvodi barem jednu žrtvu, dok god ima barem jedna odbačena osoba, zajedništvo se neće ostvariti; slavlje općeg bratstva neće biti potpuno“, rekao je Sveti Otac te dodao: „Prema tome, moramo raditi prema promjeni pravila igre društveno-gospodarskog sustava.“

Nasljedovanje dobrog Samaritanca nije dostatno, upozorio je papa Franjo. „Naravno, kada poslodavac ili bilo koja druga osoba naiđe na neku žrtvu, on ili ona je pozvana pobrinuti se za nju. (...) No, iznad svega važno je djelovati prije nego što neki čovjek naiđe na razbojnika, boreći se protiv okvira grijeha, koji proizvode razbojnika i žrtve. Poslodavac koji je samo dobar Samaritanac čini samo polovicu svoje dužnosti: brine se o današnjoj žrtvi, ali ne smanjuje broj onih sutrašnjih“, kazao je Papa.

Sveti Otac članovima skupine rekao je da je važno darivati samoga sebe: „Tvoj novac, iako važan, nije dovoljan. (...) Lako je dati dio svoje zarade, a da pritom ne zagrlim ili ne dotaknem ljude koji primaju te 'mrvice'. Umjesto toga,

dovoljno je samo pet kruhova i dvije ribe da se nahrani mnoštvo ako se radi o darivanju cijeloga sebe. Po logici Evanđelja, ne daješ li se potpuno, ne daješ se dovoljno“, kazao je papa Franjo, zaključivši svoj govor riječima: „Neka 'ne' gospodarstvu koje ubija postane 'da' gospodarstvu koje daje život jer je solidarno, uključuje siromašne, te koristi zaradu kako bi stvorilo zajedništvo.“

Predstavljena Papina poruka za korizmu 2017.

Korizma je pogodno vrijeme da otvorimo vrata svakoj osobi u potrebi i prepoznamo u njemu ili njoj Kristovo lice, ističe Papa

Vatikan, 7.2.2017. (IKA) – U Vatikanu je 7. veljače predstavljena poruka pape Franje za korizmu 2017. naslovljena „Božja riječ je dar. Drugi su dar“.

Kršćanin je pozvan vratiti se Bogu "svim srcem", ne zadovoljavati se osrednjošću već rasti u prijateljstvu s Gospodinom. Isus je vjerni prijatelj koji nas nikada ne napušta, jer i kada smo u grijehu on strpljivo čeka da mu se vratimo i tim strpljivim čekanjem pokazuje svoju spremnost na opraštanje, piše Papa.

Korizma je pogodno vrijeme za jačanje duhovnog života sredstvima posvećenja koje nam Crkva pruža: postom, molitvom i milostinjom. U korijenu svega toga je Božja riječ, koju smo u ovom vremenu pozvani slušati i nad njom revnije meditirati, piše Papa.

Za okosnicu svoje poruke Papa je uzeo prisposobu o bogatašu i siromašnom Lazaru (usp. Lk 16, 19-31), ističući kako nas ta prisposoba ponajprije poziva da otvorimo vrata svoga srca drugome, jer svaka osoba je dar, bilo da je to naš susjed ili pak nepoznati siromah. Korizma je pogodno vrijeme da otvorimo vrata svakoj osobi u potrebi i prepoznamo u njemu ili njoj Kristovo lice.

Govoreći o liku bogataša, Papa primjećuje kako u njemu vidimo dramatičan odraz izopačenosti grijehom, koja poznaje tri susljedna stupnja: ljubav prema novcu, ispraznost i oholost.

Citirajući apostola Pavla, koji kaže da "korijen svih zala jest srebroljublje", Papa primjećuje da je to glavni uzrok korupcije i izvor zavisti, svađa i sumnjičenja. To može ići tako daleko da novac zavlada nama, čak dotle da postane tiranijski idol. Namjesto da bude sredstvo kojim se služimo u činjenju dobra i iskazivanju solidarnosti drugima, novac može nas i čitav svijet podjarmiti egoističnoj logici koja ne ostavlja prostora ljubavi i predstavlja prepreku miru.

Za čovjeka iskvarena ljubavlju prema bogatstvima ne postoji ništa drugo osim njega samog i zbog toga osobe koje ga okružuju ostaju izvan njegova vidokruga. Plod navezanosti na novac je dakle neka vrsta zaslijepljenosti; bogataš ne vidi čovjeka koji gladan, izranjen, ponižen leži do njegovih vrata, piše Papa te u nastavku dodaje: korijen njegovih zala je u tome što nije slušao Božju riječ. To ga je dovelo do toga da nije više ljubio Boga te dakle da je prezreo bližnjega. Božje riječ je živa i djelotvorna, kadra pobuditi obraćenje u srcima ljudi i iznova upravit čovjekove korake prema Bogu. Kad zatvaramo srce daru Boga koji govori to ima za posljednicu da na kraju zatvaramo svoje srce daru braće, ističe Papa u poruci za korizmu 2017.

Prilog dokumenti

Kaciga spasenja (1 Sol 5, 4-11)

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 1. veljače 2017.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U proteklim smo katehezama započeli naš hod na temu nade čitajući u toj perspektivi neke stranice Starog zavjeta. Sada želimo ići dalje i pokazati izuzetnu važnost koju ta vrlina ima u Novome zavjetu, kad susreće novost koju predstavlja Isus Krist i uskrsni događaj: kršćansku nadu. Kao kršćani, mi smo muškarci i žene nade.

To jasno izlazi na vidjelo od prvog teksta koji je napisan, to jest Prve poslanice svetoga Pavla Solunjanima. U odlomku koji smo čuli, možemo osjetiti svježinu i ljepotu prvog kršćanskog navještaja. Zajednica u Solunu je mlada, nedavno osnovana zajednica; ipak, unatoč poteškoćama i brojnim kušnjama, stamena je u vjeri i slavi s oduševljenjem i radošću uskrsnuće Gospodina Isusa. Apostol se stoga od srca raduje sa svima, jer oni koji su uskrsnućem rođeni na novi život uistinu postaju "sinovi svjetlosti i sinovi dana" (5, 5), zahvaljujući punom zajedništvu s Kristom.

U trenutku u kojem joj Pavao piše, zajednica u Solunu je tek osnovana, i dijeli je svega nekoliko godina od Kristova uskrsnuća. Zbog toga Apostol nastoji približiti sve plodove i posljedice koje taj događaj, tako jedinstven i presudan, to jest, uskrsnuće Gospodinovo, ima za povijest i za život svakog pojedinca. Konkretna teškoća s kojom se susretala ta zajednica nije bila toliko priznati Isusovo uskrsnuće – svi su to vjerovali – već vjerovati u uskrsnuće mrtvih. Da, Isus je uskrsnuo, ali teško im je bilo vjerovati da mrtvi uskrsnuju. U tome smislu, ovo pismo je više nego ikad aktualno. Svaki put kad se nalazimo pred vlastitom smrću, ili pred smrću voljene osobe, osjećamo da je naša vjera stavljena na kušnju. Javljaju se sve naše sumnje, sve naše slabosti, i onda se pitamo: „Postoji li stvarno život poslije smrti...? Hoću li moći ponovno vidjeti i zagrliti ljude sam volio...?“. To pitanje mi je postavila jedna gospođa prije nekoliko dana na jednoj audijenciji, izražavajući sumnju: "Hoću li se susresti s mojima?" Mi, također, u trenutnom okruženju, moramo se vratiti korijenu i temelju naše vjere, kako bi postali svjesni onoga što je Bog učinio za nas u Kristu Isusu i što znači naša smrt. Svi se mi pomalo plašimo te neizvjesnosti koju donosi smrt. Pada mi na pamet jedan dobri starac koji je rekao: "Ja se ne bojim smrti. Malo se bojim vidjeti da dolazi". Toga se bojao.

Suočen sa strahovima i nedoumicama zajednice, Pavao je poziva da se, poglavito u kušnjama i najtežim trenucima našeg života, čvrsto drži "nade spasenja", poput kacige koja se stavlja na glavu. To je kaciga. Eto što je kršćanska nada. Kad se govori o nadi, možemo biti skloni shvaćati je prema općenitom smislu te riječi, to jest u odnosu na nešto lijepo što želimo, ali što se može ili ne može ostvariti. Nadamo se da će se dogoditi, to je kao neka želja. Kaže se, na primjer: "Nadam se da će sutra biti lijepo vrijeme!"; ali znamo da će dan kasnije namjesto toga vrijeme biti loše... Kršćanska nada nije takva. Kršćanska nada je očekivanje nečega što se već ispunilo; do toga vode vrata i ja se nadam da ću doći do tih vrata. Što mi je činiti? Hoditi prema tim vratima! Siguran sam da ću doći do tih vrata. Takva je kršćanska nada: biti siguran da sam na putu prema nečemu što jest, a ne nečemu što ja želim da bude. To je kršćanska nada. Kršćanska nada je očekivanje nečega što se već ispunilo i što će se sigurno ostvariti za svakog od nas. I naše uskrsnuće i uskrsnuće naših dragih koji su preminuli, dakle, nije nešto što će se

moći ili se neće moći dogoditi, već je to sigurna stvarnost, jer je ukorijenjena u događaj Kristova uskrsnuća. Nadati se, dakle, znači naučiti živjeti u očekivanju, naučiti živjeti u očekivanju i pronaći život. Kad žena shvati da je trudna, svaki dan uči živjeti u iščekivanju da vidi pogled tog djeteta koje će doći. Tako i mi moramo živjeti i učiti iz tih ljudskih očekivanja i živjeti u očekivanju da gledamo Gospodina, da susretamo Gospodina. To nije lako, ali se uči: živjeti u iščekivanju. Nadati se znači i podrazumijeva ponizno srce, siromašno srce. Samo siromah zna čekati. Tko je već pun sebe i svojih dobara, ne umije staviti svoje povjerenje ni u kog drugog doli u sebe samog.

Piše sveti Pavao: "[Isus] je za nas umro da – bdjeli ili spavali – zajedno s njime živimo" (1 Sol 5, 10). Te su riječi uvijek izvor velike utjehe i mira. I za voljene osobe koji su nas napustile pozvani smo moliti da žive u Kristu i da budu u punom zajedništvu s nama. Jedna stvar koja me duboko pogađa u srce su riječi svetoga Pavla, također upućene Solunjanima. To me ispunjava sigurnošću nade. On kaže ovako: "I tako ćemo uvijek biti s Gospodinom" (1 Sol 4, 17). Lijepo je to: sve prolazi, ali, nakon smrti, bit ćemo zauvijek s Gospodinom. To je potpuna sigurnost nade, ista ona koja je, davno prije toga, učinila da se iz Jobovih grudi otme usklik: "Ja znadem dobro: moj Izabavitelj živi [...] Njega ja ću kao svojega gledati, i očima mojim neće biti stranac" (Job 19, 25.27). I tako ćemo zauvijek biti s Gospodinom. Vjerujete li vi to? Pitam vas: vjerujete li to? Da bismo dobili smogli malo snage pozivam vas da to ponovite tri puta sa mnom: "I tako ćemo zauvijek biti s Gospodinom". I tamo ćemo se, s Gospodinom, susresti.

Svjetlo vjere ne smijemo zadržati za sebe

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji u nedjelju 5. veljače 2017.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Ovih nedjelja liturgija nam stavlja pred oči takozvani Govor na gori, iz Matejeva Evanđelja. Nakon što su prošle nedjelje predstavljena blaženstva, danas se ističu Isusove riječi koje opisuju poslanje njegovih učenika u svijetu (usp. Mt 5, 13-16). On koristi prispodobe o svjetlu i soli i njegove su riječi upućene učenicima svih vremena, pa tako i nama.

Isus nas poziva da svjedočanstvom dobrih djela budemo odraz svjetlosti: "Tako neka svijetli vaša svjetlost pred ljudima da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega koji je na nebesima" (Mt 5, 16). Te riječi ističu da ćemo biti prepoznati kao pravi učenici Onoga koji je Svjetlo svijeta ne po svojim riječima već po svojim djelima. Naše ponašanje u dobru i zlu, naime, ostavlja traga na drugima. Imamo stoga dužnost i odgovornost za taj dar koji smo primili: svjetlo vjere, koje je u nama po Kristu i djelovanju Duha Svetoga, ne smijemo zadržati za sebe kao da je to naše vlasništvo. Pozvani smo naprotiv učiniti da ono svijetli u svijetu, darivati ga drugima po dobrim djelima. Koliko samo svijet treba svjetlo evanđelja, koje preporuča, liječi, jamči spasenje onome tko ga prihvati! To svjetlo moramo nositi svojim dobrim djelima.

Svjetlo naše vjere dijeljenjem se ne gasi, već se pojačava. No može nestati ako ga ne hranimo ljubavlju i karitativnim djelima. Tako se slika svjetla susreće s onom o soli. Tekst iz Evanđelja, naime, kaže nam da smo, kao Kristovi učenici, također "sol zemlje" (r. 13). Sol je element koji daje okus hrani, ali ju i čuva da se ne pokvari – u Isusovo vrijeme nije

bilo hladnjaka! Stoga je poslanje kršćana u društvu dati "okus" životu vjerom i ljubavlju koje nam je Krist dao i istodobno se kloniti zaraženih klica sebičnosti, zavisti, ocrnjivanja drugih i slično. Te klice uništavaju tkivo naših zajednica koje bi naprotiv trebale blistati kao mjesta prihvaćanja, solidarnosti i pomirenja. Da bismo mogli izvršiti to poslanje potrebno je da se prije svega mi sami oslobodimo razornih opakosti svjetovnih utjecaja, koje se suprotstavljaju Kristu i Evandelju. To čišćenje nikada ne završava, treba ga neprestano čini, svakoga dana!

Svaki je od nas pozvan biti u vlastitim sredinama svakidašnjeg života svjetlo i sol, ustrajući u zadaći preporođivanja ljudske stvarnosti u duhu evanđelja i perspektivi Božjeg kraljevstva. Neka nam naša Majka pomogne da dopustimo da nas Gospodin neprestano čisti i prosvjetljuje, kako bismo i mi postali "svjetlo zemlje" i "sol svijeta"!

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

danas se u Italiji slavi Dan života na temu "Žene i muškarci za život tragom svete Terezije iz Kolkate". Pridružujem se talijanskim biskupima u želji za hrabrim odgojnim djelovanjem u korist ljudskog života. Svaki je život svet! Promičimo kulturu života kao logički odgovor na odbacivanje i demografski pad; budimo blizu i zajedno molimo za djecu kojoj prijete opasnost prekida trudnoće kao i za osobe koje su pri kraju života – svaki je život svet! – kako nitko ne bi ostao napušten i kako bi ljubav branila smisao života. Sjetimo se riječi Majke Terezije: "Život je ljepota, divi joj se; život je život, brani ga!", bilo da je to dijete koje se treba roditi ili osoba koja je blizu smrti.

Pozdravljam sve one koji se zalažu za život, profesore s rimskih sveučilišta i one koji surađuju na obrazovanju novih naraštaja kako bi bili kadri graditi društvo u kojem se svaku osobu prihvaća u njezinu dostojanstvu.